

เลย์โอนนา

การเป็นบิดามารดา
ให้คนหนุ่มสาว, น. 34

บราซิล: ศตวรรษแห่ง
การเติบโต, น. 18

เห็นพระเจ้าช่วยให้รอดใน
สัญลักษณ์, น. 52

“บางครั้งเราเป็นเหมือนสายล่อฟ้า และเราต้อง ‘รับแรงปะทะ’ เพราะเรายึดมั่นในมาตรฐานของพระเจ้า และทำงานของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราไม่จำเป็นต้องกลัวหากเรายึดมั่นในหลักคำสอนของพระองค์ เราอาจพบกับความเข้าใจผิด การวิพากษ์วิจารณ์ และแม้แต่การใส่ร้ายป้ายสี แต่เราไม่เคยอยู่เดียวดาย พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงถูก ‘เกลียดชัง และถูกปฏิเสธจากมนุษย์’ [อิสยาห์ 53:3] นี่คือนิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ยื่นเคียงข้างพระองค์!”

เอ็ดเดอร์ไรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่ง
โครัมมิสคริสตอโลยี, “จงยืน
อย่างมั่นคงในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,”
เลียวไฮนา, พ.ศ. 2013, 50.

ข่าวสาร

- 4 **ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:** สัญญาเรื่องการหั้นใจ โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 **ข่าวเยี่ยมสอน:** พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: พระผู้วิงวอนแทน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ เบลล์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่าย © Robert Harding
World Imagery/Corbis

บทความพิเศษ

- 18 **ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน:** ศาสนจักรในบราซิล: อนาคตมาถึงในท้ายที่สุด โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์
ศาสนาจักรในบราซิลเติบโตจากครอบครัวผู้อพยพครอบครัวเล็ก ๆ จนเป็นสมาชิกเกินหนึ่งล้านคน
- 24 **พระคัมภีร์มอรมอน การรวมอิสราเอลและการเสด็จมาครั้งที่สอง** โดย เอ็ดเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน
พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องมือของพระเจ้าเพื่อช่วยให้บรรลुวัตถุประสงค์อันสูงส่งสองประการ
- 30 **จงเป็นเหมือนเอมมาน**
เรื่องราวของเอมมานจะช่วยท่านทำให้สมาชิกในวอร์ดหรือสาขาแข่งขันได้หรือไม่
- 34 **คำแนะนำสิบข้อสำหรับบิดามารดาของคนหนุ่มสาว** โดย เวन्दีย์ อูลริค
การทำทาย 5 อย่างและคำแนะนำ 10 ข้อเหล่านี้จะช่วยให้คุณเข้าใจลูกวัยหนุ่มสาวของท่าน

ปกิณกะ

- 10 **สิ่งที่เราเชื่อ:** เราสอนโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- 12 **การรับใช้ในศาสนาจักร:** การนำแจกเซนพระผู้ช่วยให้รอด โดย ไรอัน คาร์รี
- 14 **ศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม:** เอลียาห์
- 15 **การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:** การทำงานและการพึ่งพาตนเอง
- 16 **ข่าวศาสนาจักร**
- 38 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก:** จับตามองฝั่ง โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
คุณจะไปไม่ถึงไหนเมื่อคุณเพ่งมองแต่คลื่น

42 เป็นคนดีพร้อมในพระคริสต์
โดย เอ็ลเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
ความดีพร้อมของพระเจ้าช่วยให้รอดสามารถ
ช่วยให้เราเอาชนะกรอบความคิดแบบคน
ที่ยึดติดความสมบูรณ์แบบ ชอบตำหนิ
ตนเอง และไม่อยู่ในโลกของความจริง

ดูว่าท่านจะทำ
เลี้ยวหน้าที่
ซ่อนอยู่ในฉบับ
นี้ได้หรือไม่
คำไป: เต็ด
ดอกไม้สีม่วง

48 พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ทำให้ชาวคริสต์
เข้มแข็ง
โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
เราจะได้พลังทางศีลธรรมและ
ทางวิญญาณอย่างไร

52 คุณเห็นอะไร
โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
พินิจพิจารณาห้ศาสนพิธีพระกิตติคุณ
คุณอาจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

55 ห้องสนทนา

56 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
งาน—ใครต้องทำงาน?
โดย แรนดอลล์แอล. ริดด์

58 ย้ายท่อด้วยรองเท้าและโคลน
เรย์มอนด์ เอ็ม. ออลตัน
ผมเพิ่งกลับจากทำงานตอนเช้าเมื่อ
ผู้ให้คำปรึกษาโควรัมขับรถเข้ามา
จอดตรงทางเข้าบ้าน

60 เจาะประเด็น

61 โปสเตอร์: สรรพสิ่งมักไม่เป็นอย่างที่
เห็นเสมอไป

62 รับผิดชอบด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง
ราเช็ม มาล์ฟี
ผมมีอนาคตสดใสในอาชีพนักฟุตบอล
ผมต้องรับผิดชอบเผยแพร่จริงหรือ

64 ชาวมอรมอน เชื่อ ในพระเจ้าเป็นเจ้าของ
เบรนดา เฮอร์มันด์ส รูอิซ
เมื่อดิฉันบอกผู้หญิงคนนั้นว่าดิฉันเป็น
มอรมอน เธอไม่ต้องการพูดกับดิฉันอีก

66 พยานพิเศษ: เราจะทำอะไรได้บ้าง
เพื่อให้มีค่าควรรับพระวิญญาณ
โดย ประธานบอยด์ แค. แพคเกอร์

67 บทเรียนเรื่องศรัทธา
โดย เอ็มมา อาร์.
เมล็ดแคนตาลูปเมล็ดเดียวสอนฉัน
เกี่ยวกับศรัทธา

68 ร่างกายของฉันเป็นวิหาร
โดย มาริสซา วิตติสัน
ท่านเคยมีคำถามเกี่ยวกับร่างกายท่าน
หรือไม่

70 นำปฐมวัยกลับบ้าน: เราเป็นสมาชิก
ของศาสนจักรผ่านบัพติศมาและ
การยืนยัน
โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

72 หน้านี้ของหนู

73 พร้อมรับใช้
โดย เอ็ลเดอร์อีตัวร์โด กาวาร์เรท
น้ำเย็นมาก แต่ข้าพเจ้ายังคงต้องการ
รับบัพติศมา

74 เพื่อนทั่วโลก: ผมชื่อเปโตร
จากบราซิล
โดย เอมี เจน เลวิตต์

76 สำหรับเด็กเล็ก: ซาราห์เดินและเดิน
โดย ไฮดี โทเอลแมน

81 ภาพศาสตร์พยากรณ์
โรมัส เอส. มอนสัน

กรกฎาคม 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 7
เลขีไฮนา 10987-425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล ซี. เฮลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: โชเซ ออลอนโซ, เรอวีวี บี. อาร์โนลด์, เซ็น เอ็ม. โบเวิน,
สแตนลีย์ ซี.เอลลิส, คริสทอฟเฟอร์ โกลตัน

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนทอ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์รั
งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธีว ดี. ฟิลิตตัน, มินดี ไรย์ ฟริดแมน,
ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์รีน พอร์เทอร์ กอนด์,
เจนนิเฟอร์ เกรซ แพตลอน, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน
โอโตเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์, แจน ฟินอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. รมนีย์,
พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิตติสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนุดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. พีเตอร์สัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, แมนดี เอ็ม.
เบนทิลีย์, ซี. คิมบิลล์ บอดด์, โธมัส ไฮคัต, เมด โจนส์, คอลลีน ฮิงคิลีย์,
เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอว์เกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย,
มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลเคอร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนแบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
งานผลิต: เควิน ซี. แบงคัส, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอริเดตต์,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
กาเบรียล แรฟเฟอร์รี่
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตจิว

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉิมลม

เลขีไฮนา (ISSN 1521-4761) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัดราคาสมาชิกในประเทศไทย
60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลขีไฮนาหรือจอร์จ/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณา
แจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahana.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีไฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เพิ่มเติม" หรือ
"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาส เกาหลี สัตเวีย ลิทัวเนีย
มาลาเกีย มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ ปรุตุเกส โรมาเนีย
รัสเซีย ฮาวาย สเปน ภาษาซีลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย
ตองกา ยูเครน อุรุกู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตาม
ภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีไฮนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่ทำงานได้
โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้
ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: July 2014 Vol. 20
No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 1521-4761) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken
by phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
แนวคิดสองประการมีดังนี้

ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ แมลล์

“เป็นคนดีพร้อมในพระคริสต์” หน้า 42:
ใช้คำสอนของเอลเดอร์กองค์เกี่ยวกับการยึด
ติดความสมบูรณ์แบบ สร้างแบบสอบถามใช่
หรือไม่เพื่อช่วยให้ครอบครัวตระหนักว่าพวกเขา
มีแนวโน้มที่จะพอใจแต่ความสมบูรณ์แบบ
หรือไม่ ท่านอาจจะใช้ข้อความเช่น “ฉันมี
ความสุขได้แม้เมื่อฉันทำผิดพลาด” หรือ “ฉัน
ให้อภัยคนอื่นได้ง่าย” ในแบบสอบถามของ
ท่าน อ่านสิ่งที่เอลเดอร์กองค์สอนควบคู่กัน
เกี่ยวกับการพึ่งพาพระเจ้าช่วยให้รอด ท่านอาจ
จะใช้หน้า 159-160 ใน *สั่งสอนกิตติคุณ
ของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา*
เพื่อสอนวิธีตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมและ
เอาชนะการยึดติดความสมบูรณ์แบบ

“ร่างกายของฉันเป็นวิหาร” หน้า 68:
ใช้คำถามในบทความนี้สอนลูกของท่าน
ให้รู้วิธีเคารพและรักร่างกายของพวกเขา
ท่านอาจจะเสิร์ฟอาหารว่างที่มีประโยชน์
ต่อสุขภาพ เช่น ผักผลไม้ เพื่อสอนลูกเกี่ยว
กับนิสัยที่ดีในการบริโภค ท่านอาจต้องการ
ให้ลูกเห็นคุณค่าของสุขภาพที่ดีและความ
กระฉับกระเฉง กระตุ้นให้ลูก ๆ แสดงน้ำใจ
ต่อเด็กหรือวัยรุ่นพิการในเวิร์ด สาขา หรือ
โรงเรียนของพวกเขา นอกจากนี้ ท่านอาจ
จะร้องเพลง “ฉันเดินกับเธอ” ได้เช่นกัน
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 78)

ในภาษาของท่าน

เลขีไฮนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การเรียก, 12	บิดามารดา (การเป็น), 34	พันธสัญญา, 24, 48
การเสด็จมาครั้งที่สอง, 24	ประจักษ์พยาน, 64	พันธสัญญาเดิม, 14
คนหนุ่มสาว, 34	ประวัติครอบครัว, 4, 6, 14, 55	มุมมองนรีนตร์, 42, 80
ครอบครัว, 34, 39, 40, 41, 80	เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 18	ยืนยัน (การ), 52, 70
งานเผยแผ่ศาสนา, 18, 30,	ผู้บุกเบิก, 18, 76	รับใช้ (การ), 12, 56, 58,
62, 64	พระคัมภีร์มอรมอน, 24, 30,	62, 73
خذใช้ (การ), 7, 42	38, 55	ร่างกาย, 68
แต่งงาน (การ), 41	พระบัญญัติ, 60	ศรัทธา, 48, 67
ทำงาน (การ), 15, 56, 58	พระเยซูคริสต์, 7, 12, 42	ศาสตพยากรณ์, 14, 81
ทำให้แข็งขัน (การ), 30, 38	พระวิญญาณบริสุทธิ์, 10, 40, 66	ศาสนพิธี, 52, 70
บัญญัติ, 52, 70, 73	พระวิหาร, 18	ศีลระลึก, 52, 70
		สอน (การ), 10

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

สัญญาเรื่อง การหันใจ

ผู้ลเดรด เบนเนียน อายริงก์ มารดาข้าพเจ้าเติบโตในชุมชนเกษตรเมืองแกรนเจอร์ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา รอย น้องชายคนหนึ่งของท่านสานต่อธุรกิจเลี้ยงแกะของครอบครัวสมัยหนุ่มเขาอยู่ไกลบ้านนานหลายสัปดาห์ ช่วงเวลานั้นเขาเริ่มแข่งขันน้อยในศาสนจักร ในที่สุดเขาย้ายมาอยู่ที่รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา แต่งงาน และมีบุตรสามคน เขาลิ้นชีวิตเมื่ออายุ 34 ปี ขณะที่ภรรยาของเขาอายุ 28 ปีและลูก ๆ ยังเล็กอยู่

ถึงแม้ครอบครัวเล็ก ๆ ของรอยจะอยู่ในรัฐโอไฮโอและมารดาข้าพเจ้าย้ายไปอยู่รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ไกลออกไปประมาณ 2,500 ไมล์ (4,025 กม.) แต่ท่านมักจะเขียนจดหมายแสดงความรักและให้กำลังใจพวกเขาอยู่บ่อย ๆ ครอบครัวคุณนำข้าพเจ้าจึงเรียกมารดาข้าพเจ้าอย่างรักใคร่ว่า “ป้ามิด”

หลายปีผ่านไป วันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่ง เขาบอกว่าภรรยาฝ่ายของรอยสิ้นชีวิตแล้ว ลูกพี่ลูกน้องคนนั้นบอกว่า “ป้ามิดคงอยากให้คุณรู้” ป้ามิดถึงแก่กรรมนานแล้ว แต่ครอบครัวนั้นยังรู้สึกถึงความรักของท่านและโทรมาบอกข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าครุ่นคิดว่ามารดาข้าพเจ้าได้บรรลুবทบาทในครอบครัวท่านคล้ายกันมากกับบทบาทที่ศาสนาดุอากรรมชาวไนไฟมีต่อครอบครัวโดยสนิทสนมกับญาติ ๆ ที่พวกเขาต้องการนำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปให้ ไนไฟเขียนบันทึกว่าเขาหวังจะมีอิทธิพลจงใจลูก ๆ ของพี่ชายให้หันมานับถือศาสนาของลีไฮ ปิตุของพวกเรา บรรดาบุตรของโมไซยาห์แสดงความรักแบบเดียวกันเมื่อพวกเขาส่งสอนพระกิตติคุณแก่ผู้สืบตระกูลของลีไฮ

พระเจ้าทรงจัดหาวิธีให้เราารู้ถึงความรักในครอบครัวซึ่งสามารถดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ คนหนุ่มสาวในศาสนจักรทุกวันนี้กำลังรู้สึกว่าใจพวกเขาหันไปหาครอบครัว พวกเขา กำลังค้นหาชื่อสมาชิกครอบครัวผู้ไม่มีโอกาสได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดในชีวิตนี้ พวกเขา นำชื่อเหล่านั้นไปพระวิหาร เมื่อลงไปในน้ำบัพติศมาพวกเขามีโอกาสรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าและความรักของสมาชิกครอบครัวที่พวกเขา กำลังประกอบศาสนพิธีแทน

ข้าพเจ้ายังจำความรักในน้ำเสียงของลูกพี่ลูกน้องที่โทรมาได้ เขาบอกว่า “คุณแม่ของเราสิ้นชีวิตแล้ว และป้ามิดคงอยากให้คุณรู้”

ท่านทั้งหลายผู้ประกอบศาสนพิธีแทนสมาชิกครอบครัวกำลังหยิบยื่นความรักเจกเช่นบรรดาบุตรของโมไซยาห์และศาสนาดุอากรรมไนไฟ ท่านจะรู้สึกถึงปีติเช่นเดียวกับพวกเขาเพราะคนเหล่านั้นยอมรับสิ่งที่ท่านทำให้ ท่านคาดหวังได้เช่นกันว่าจะรู้สึกถึงความพอใจอย่างยิ่งเช่นเดียวกับแอมัน ผู้กล่าวถึงการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของเขาท่ามกลางสมาชิกครอบครัวที่อยู่ห่างไกลว่า

“ฉะนั้น, ขอให้เราปลาบปลื้มเกิด, แท้จริงแล้ว, เราจะปลาบปลื้มในพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, เราจะชื่นชมยินดี, เพราะปีติของเราเต็มเปี่ยม; แท้จริงแล้ว, เราจะสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราตลอดกาล. ดูเถิด, ใครเล่าจะปลาบปลื้มในพระเจ้าได้มากเกินไป? แท้จริงแล้ว, ใครเล่าจะพูดได้มากเกินไปถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์, และถึงพระเมตตาของพระองค์, และถึงความอดกลั้นของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานมนุษย์? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ข้าพเจ้าไม่สามารถกล่าวแม้ส่วนน้อยที่สุดซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก” (แอลมา 26:16)

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าความ
รู้สึกรักที่ท่านมีต่อสมาชิกครอบครัว—ไม่
ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด—คือสัมฤทธิ์ผลแห่ง
สัญญาที่ว่าเอลิยาห์จะมา ท่านมาแล้ว
ใจลูกหลานกำลังหันไปหาบรรพบุรุษ และ
ใจบรรพบุรุษกำลังหันมาหาลูกหลาน (ดู
มาลาคี 4:5-6; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:38-
39) เมื่อท่านรู้สึกถึงแรงกระตุ้นให้ค้นหา
ชื่อบรรพชนของท่านและนำชื่อเหล่านั้นไป
พระวิหาร ท่านกำลังประสบสัมฤทธิ์ผล
แห่งคำพยากรณ์ดังกล่าว

การได้มีชีวิตอยู่ในเวลาที่สัญญาเรื่อง

การหันใจกำลังเกิดสัมฤทธิ์ผลคือพร มิล-
เดรด เบนเนียน อายจริงก็รู้สึกถึงแรงกระตุ้น
นั้นในใจเธอ เธอรักครอบครัวของน้องชาย

และเธอมออกไปหาพวกเขา พวกเขา รู้สึก
ว่าใจพวกเขาหันมารักป้ามิดเพราะพวกเขา
รู้ว่าเธอรักพวกเขา ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจต้องการอ่านคำพยากรณ์เกี่ยวกับวิญญาณของเอลิยาห์กับคนที่ท่าน
เยี่ยม (ดู มาลาคี 4:5-6; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:38-39) สนทนากับวิธี
เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวกับประวัติครอบครัว ตลอดจนเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การทำ
ดัชนี การถ่ายภาพ และการทำบล็อก หากคนที่ท่านเยี่ยมไม่รู้จัก familysearch.org
ท่านอาจใช้เวลาส่วนหนึ่งเปิดให้พวกเขาดู

เยาวชน

ทำความรู้จักคุณยายของคุณ

โดย จูเวลีนา คาร์เตอร์

ดิฉันทำโครงการหนึ่งของคุณยายหาบรรพชนของท่านผ่านแผ่นไมโครฟิล์มที่ศูนย์ประวัติศาสตร์ครอบครัวในเมืองเมซา รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ขณะที่เรานั่งค้นหาครอบครัวของเราด้วยกัน ดิฉันเริ่มสงสัยว่า “ดิฉันรู้จักคุณ

ยายที่นี้อยู่ข้าง ๆ ดิฉันจริงหรือ”

เราพบสมาชิกครอบครัวจำนวนมาก เตรียมข้อมูลของพวกเขาและไปพระวิหารเมซา แอริโซนาเพื่อรับประวัติศาและการยืนยันแทนคนเหล่านั้น ไม่นานหลังจากนั้นคุณยายก็ให้ประวัติครอบครัวของท่านมาเล่มหนึ่ง

เพราะคุณยายเป็นโรคปวดข้อรูมาตอยด์ ท่านจึงปวดมากเมื่อพิมพ์ ดิฉันมีความสุขกับการช่วยท่านพิมพ์บนคอมพิวเตอร์ เรา

เขียนเรื่องราวจากชีวิตท่านด้วยกันเพื่อประโยชน์ทางวิญญาณของครอบครัวเรา ดิฉันรักการเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่านและเรียนรู้มากมายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จรรยาณะที่เราช่วยกันทำโครงการเหล่านี้

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

เด็ก

รักที่บ้าน

สวรรค์แย้มยิ้มอยู่เบื้องบน

เมื่อมีรักที่บ้าน

โลกท่ามกลางไปด้วยความรัก

เมื่อมีรักที่บ้าน

(“รักที่บ้าน,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 144)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรารักครอบครัวเพื่อที่เราจะมีความสุข ยิ่งเราใช้ครอบครัวเรามากเท่าใด เราจะยิ่งรักพระบิดาบนสวรรค์และสมาชิกครอบครัวเรามากเท่านั้น

วาดรูปหัวใจแบบนี้ลงในกระดาษแล้ว
ตัดออกเขียนข้อความดีๆ หรือวาดรูป
ลงในกระดาษและแอบส่งให้สมาชิก
ครอบครัว ดูว่าสิ่งนี้จะทำให้
พวกเขามีความสุขมาก
ขนาดไหน!

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

ศรัทธา ครอบครัวยุคใหม่
การบรรเทาทุกข์

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระผู้วิงวอนแทน

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้วิงวอน พระบิดาแทนเรา คำว่า advocate (ผู้วิงวอนแทน) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน หมายถึง “คนที่ขอร้องแทนอีกคนหนึ่ง” พระผู้ช่วยให้รอดทรงวิงวอนแทนเรา โดยทรงใช้ความเข้าใจ ความยุติธรรม และความเมตตา การรู้เช่นนี้สามารถทำให้เราเปี่ยมด้วยความรักและความสำนึกคุณต่อการชดเชยของพระองค์

“จงฟัง [พระเยซูคริสต์] ซึ่งทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา, ผู้กำลังวิงวอนแก่ต่างให้เจ้าต่อพระพักตร์พระองค์—

“โดยทูลว่า : พระบิดา, ขอพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์เข็ญและความตายของคนที่มิได้ทำบาป, ผู้ที่พระองค์พอพระทัยมาก; ขอพระองค์ทอดพระเนตรพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์ซึ่งหลั่งไว้, พระโลหิตของคนที่พระองค์ทรงมอบให้ เพื่อพระองค์เองจะทรงได้รับสรรเสริญ;

“ดังนั้น, พระบิดา, ขอทรงละเว้นพี่น้องเหล่านี้ของข้าพระองค์ที่เชื่อในนามของข้า-

พระองค์, เพื่อพวกเขาจะมาหาข้าพระองค์ และมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (คพ. 45:3–5)

เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสอง กล่าวถึงพระคริสต์ในฐานะพระผู้วิงวอนแทนเราดังนี้ “สิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าสามารถเข้าถึงบัลลังก์แห่งพระคุณได้ทุกขณะและทุกสภาวะการณ์ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงได้ยินคำวิงวอนของข้าพเจ้า และพระผู้วิงวอนแทนข้าพเจ้า พระองค์ผู้ไม่ทรงทำบาป ผู้ทรงหลังพระโลหิต จะทรงวิงวอนแก่ต่างให้ข้าพเจ้า”²

ข้อพระคัมภีร์เพิ่มเติม

โมไซยาห์ 15:8–9; โมโรไน 7:28; หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:5; 110:4

อ้างอิง

- ดู รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, “Jesus Christ—Our Master and More” (ไฟร์ไซด์มหาวิทยาลัยบริกัมยังก์, 2 ก.พ. 1992), 4; speeches.byu.edu.
- ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “I Know in Whom I Have Trusted,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 83.
- ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 180 ค่าว.

จากพระคัมภีร์

ตลอดประวัติศาสตร์ศาสนจักรของพระเจ้า สาธุศิษย์สตรีของพระเยซูคริสต์ได้ทำตามแบบอย่างของพระองค์ เอสเธอร์เป็นคนที่ซื่อสัตย์และกล้าหาญ โมเรเดคัยญาติของเธอส่งสำเนาภาษากรีกของกษัตริย์ให้เอสเธอร์ซึ่งในนั้นบอกว่าชาวยิวจะถูกทำลาย และเขาสั่งให้เอสเธอร์ “วิงวอน [กษัตริย์] เพื่อชนชาติของพระนาง” เขาเพิ่มเติมว่า “เธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้?” (เอสเธอร์ 4:8, 14)

ถึงแม้จะตกอยู่ในอันตราย แต่เอสเธอร์กียอม: “ฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์แม้ว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎ ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ” (เอสเธอร์ 4:16)

ครั้นแล้วเอสเธอร์ทูลกษัตริย์อย่างนอบน้อมและ “กราบลงที่พระบาทของพระองค์ และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตร... ให้กลับความใจจดหมาย... เพื่อทำลายพวกยิว” พระนางทูลเพิ่มเติมว่า “หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันได้อย่างไร?” (ดู เอสเธอร์ 8:3, 5–6) กษัตริย์ใจอ่อนและทรงยอมตามคำขอของพระนาง³

พิจารณาเรื่องต่อไปนี

การวิงวอนแทนของพระเยซูคริสต์สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้เราแสดงความเมตตาและให้อภัยผู้อื่นได้อย่างไร

อย่าให้เป็นการไปตามใจพระเจ้าพระองค์ แต่ให้เป็นการไปตามพระทัยของพระองค์, โดย แฮร์รี่ แอมนเดอร์สัน

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

หลักคำสอนเด่น

การแต่งงานและความบริสุทธิ์ทางเพศ

“[เมื่อไม่นานมานี้] ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองจัดพิมพ์จดหมายถึงผู้นำของศาสนจักรทั่วโลก ใจความส่วนหนึ่งอ่านว่า “การเปลี่ยนแปลงในกฎหมายบ้านเมืองไม่ได้เปลี่ยนกฎศีลธรรมที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญญัติไว้แม้แต่น้อย ทั้งไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังให้เราธำรงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ไม่ว่าความคิดเห็นหรือกระแสนิยมในสังคมจะต่างไปอย่างไร กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศของพระองค์ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องถูกต้องเหมาะสมก็ต่อเมื่อเกิดขึ้นระหว่างชายกับหญิงที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายในฐานะสามีภรรยาเท่านั้น”

“เมื่อโลกปลีกตัวออกจากกฎของพระเจ้า เรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศ เราไม่ตามไป ...

“ขณะที่รัฐบาลและผู้ประสงค์ดีหลายคนให้นิยามใหม่ของการแต่งงาน พระเจ้าไม่ทรงทำเช่นนั้น นับตั้งแต่กาลเริ่มต้น พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง—อาดัมกับเอวา พระองค์ทรงกำหนดจุดประสงค์ของการแต่งงานให้เป็นมากกว่าความพอใจและความสมหวังของผู้ใหญ่ สำคัญกว่านั้นคือ สร้างสภาวะแวดล้อมในอุดมคติให้บุตรธิดาถือกำเนิดและได้รับการอบรมเลี้ยงดู ครอบครัวยุคใหม่เป็นสมบัติจากสวรรค์”

เอ็ดเดอร์นีส แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ลมหมุนทางวิญญาณ,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2014, 19.

เอ็ดเดอร์แอนเดอร์เซ็นพูดถึงวิธีจัดการกับคำถามและข้อกังวลเกี่ยวกับเรื่องยากๆ ที่ lds.org/go/andersen714

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

ความกล้าหาญ

“เพื่อให้เราตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เราต้องมีความกล้าหาญ—ความกล้าหาญที่จะพูดว่าไม่ เมื่อสมควร ความกล้าหาญที่จะพูดว่าได้ เมื่อเหมาะสม ความกล้าหาญที่จะทำสิ่งถูกต้องเพราะสิ่งนั้นถูกต้อง... ความกล้าหาญภายใน รวมถึงการทำสิ่งถูกต้องแม้ว่าเราอาจจะหวั่นกลัว การปกป้องความเชื่อของเราแม้ต้องเสี่ยงต่อการถูกหัวเราะเยาะ และการยึดมั่นความเชื่อเหล่านั้นแม้มีเค้าลางว่าจะต้องสูญเสียเพื่อนหรือสถานะทางสังคม... เมื่อเราก้าวไปข้างหน้า พยายามดำเนินชีวิตตามที่ควร เราย่อมได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าและสามารถพบการปลอบโยนในพระคำของพระองค์”

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2014, 66, 67, 69.

เรียนรู้วิธีปลูกฝังความกล้าหาญจากประธานมอนสันได้ที่ lds.org/go/monson2714

การแรงงานแห่งความรอด

ผู้ พุดในการประชุมใหญ่สามัญมากกว่าหนึ่งท่านพูดหัวข้อสำคัญที่สุดบางหัวข้อ ผู้พุดสามท่านกล่าวดังนี้เกี่ยวกับการแรงงานแห่งความรอด:

- “ไม่ว่าข่าวสารของ [ผู้สอนศาสนา] ของท่านดีเพียงใด ท่านอาจไม่มีโอกาสให้ข่าวสารหากไม่ติดตามผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ”¹ — เอ็ดเดอร์เฮ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับคำเชื้อเชิญของเอ็ดเดอร์บัลลาร์ดที่ [lds.org/go/ballard714](https://www.lds.org/go/ballard714)
- “พระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนา...เปิดดำเนินการเป็นแห่งที่ 142 ... เมื่อพระวิหารทุกแห่งที่ประกาศไว้ก่อนหน้านั้นเสร็จสมบูรณ์ เราจะมีพระวิหาร

เปิดดำเนินการ 170 แห่งทั่วโลก”² —ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เรียนรู้มากขึ้นที่ [lds.org/go/monson714](https://www.lds.org/go/monson714)

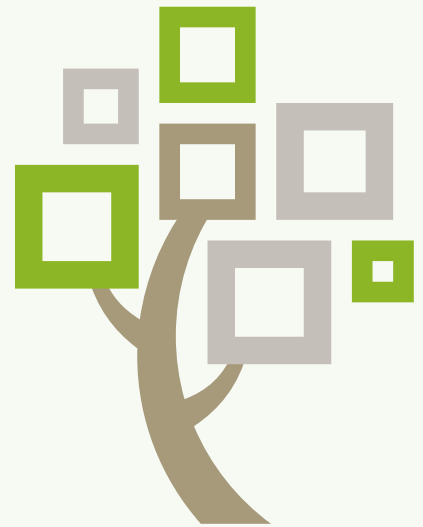
- “เราต้อง ‘ละทิ้งสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้, ... แบนสนิทกับพันธสัญญาซึ่ง [เรา] ทำไว้’ [คพ. 25:10, 13] มาหาพระคริสต์และติดตามพระองค์ นั่นคือสิ่งที่สานุศิษย์ทำ!”³ —ลินดา เค. เบอร์ตัน รับชมคำปราศรัยของซิสเตอร์เบอร์ตันที่ [lds.org/go/burton714](https://www.lds.org/go/burton714)

อ้างอิง

1. “การติดตามผล,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 78.
2. “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 4.
3. “ต้องการ: ความร่วมมือร่วมใจเพื่อแรงงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 122.

เข้าไปอ่าน ดู ฟัง หรือแบ่งปันคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่ conference.lds.org

วิธีจัด “ชุมชน FAMILY TREE”

“ในที่สุดเราก็มีหลักคำสอน พระวิหารและเทคโนโลยีให้ครอบครัวทำงานแห่งความรอดอันทรงเกียรตินี้ ข้าพเจ้าเสนอให้... [แต่ละครอบครัว] จัด “ชุมชน Family Tree” และควรจัดแบบนี้บ่อย ๆ”

—เอ็ดเดอร์ควนทิน แอล. คูก, “รากและกิ่ง,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 47.

1. ชุมนุมกับครอบครัวท่านและแบ่งปันประวัติ เรื่องราว ภาพถ่าย ตลอดจนมรดก ตกทอดที่มีค่าทางใจ
2. อัปโหลดเรื่องราวและภาพถ่ายลง Family Tree และเชื่อมต่อเอกสารต้นฉบับกับบรรพชน
3. ตัดสินใจว่าจะต้องทำศาสนพิธีพระวิหารให้บรรพชนคนใดและมอบหมายให้สมาชิกครอบครัวทำ

ดูวิธีอื่นที่เอ็ดเดอร์คูกบอกว่าเราสามารถรับพรจากประวัติครอบครัวได้ที่ [lds.org/go/cook714](https://www.lds.org/go/cook714)

เราสอนโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราเชื่อว่าการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำคัญยิ่งต่องานแห่งความรอดของพระเจ้า การสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้คนเพิ่มพูนศรัทธาและปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ การสอนเกิดขึ้นได้ในสภาวะแวดล้อมมากมาย อาทิ ขณะสอนบทเรียนและเป็นผู้พูดที่โบสถ์ แต่เราสอนเช่นกันเมื่อเราสนทนาพระคัมภีร์กับสมาชิกครอบครัวหรือเมื่อเราอธิบายให้เพื่อนบ้านฟังว่าฐานะปุโรหิตคืออะไร

“ผู้สอนของศาสนจักรนี้พึงสอนหลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน, ซึ่งในนั้นคือความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ.

“และพวกเขาพึงยึดถือพันธสัญญาและหลักการของศาสนจักรเพื่อปฏิบัติ, และสิ่งเหล่านี้จะเป็นคำสอนของพวกเขา, ดังที่พวกเขาจะได้รับการชี้แนะจากพระวิญญาณ.

“และจะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา; และหากเจ้าไม่ได้รับพระวิญญาณเจ้าจะไม่สอน” (คพ. 42:12–14)

พิจารณาหลักธรรมสี่ข้อนี้สำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพ

- **รักคนที่ท่านสอน** ทำความรู้จักพวกเขา พิจารณาความต้องการของพวกเขา เข้าร่วมกับการสวดอ้อนวอนขณะที่ท่านเตรียมสอน พยายามใช้วิธีสอนให้หลากหลาย วิธีสอนที่ต่างกันจะเข้าถึงผู้คนได้แตกต่างกัน (ดูแนวคิดบางประการด้านขวา)
- **สอนโดยพระวิญญาณ** นี้เฟสสอนว่า “เมื่อคนใดพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมนำถ้อยคำไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์” (2 นีไฟ 33:1) ขณะที่ท่านสอน ท่านสามารถเชื่อเชิญอิทธิพลของพระวิญญาณโดยแสดงประจักษ์พยาน และโดยใช้พระคัมภีร์ตลอดจนคำสอนของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย สวดอ้อนวอนขอการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเตรียมสอน พระองค์จะทรงเฉลียวใจท่านให้รู้ว่าจะสอนให้ดีที่สุดได้อย่างไร
- **สอนหลักคำสอน** เนื้อหาหลักสูตรที่ศาสนจักรอนุมัติ อาทิ พระคัมภีร์ คำพูดจากการประชุมใหญ่สามัญ

และคู่มือต่าง ๆ บรรจุหลักคำสอน—ความจริงนิรันดร์จากพระเจ้าเป็นเจ้า

- **เชื่อเชิญให้เรียนรู้ด้วยความขยันหมั่นเพียร** ขณะที่ท่านสอน พึงระลึกว่าผู้ฟังต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง กระตุ้นให้พวกเขาถามคำถาม แบ่งปันความคิดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น และไต่ถามตรงว่าพวกเขาจะดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณได้อย่างไร ประจักษ์พยานในหลักธรรมเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตตาม (ดู ยอห์น 7:17)

ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ (1910–2008) พูดถึงความสำคัญของการสอนที่ดี ดังนี้ “ชีวิตนิรันดร์จะมาก็ต่อเมื่อชายและหญิงได้รับ *การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ* จนทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงและสร้างวินัยให้ชีวิตตนเอง พวกเขาไม่สามารถถูกบีบบังคับให้ไปสู่ความชอบธรรมหรือไปสู่สวรรค์ได้ พวกเขาต้องได้รับการนำและนั่นหมายถึงการสอน” (อ้างอิงใน เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ครูที่มาจากพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 1998, 29) ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน *หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:13–22*; คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 5.5.4.

ต่อไปนี้เป็นวิธีสอนบางวิธีที่
สามารถช่วยให้ท่านเข้าถึงคน
ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน

บรรเลงเพลงหรือร้องเพลงศักดิ์สิทธิ์
เพลงสวดและเพลงปฐมีย์สามารถสอน
หลักคำสอนและอัญเชิญพระวิญญาณ
ของพระเจ้า

เล่าเรื่องและยก
ตัวอย่างที่ยกระดับ
จิตวิญญาณ รวมถึง
ถึงเรื่องราวจาก
พระคัมภีร์และชีวิต
ท่านเอง

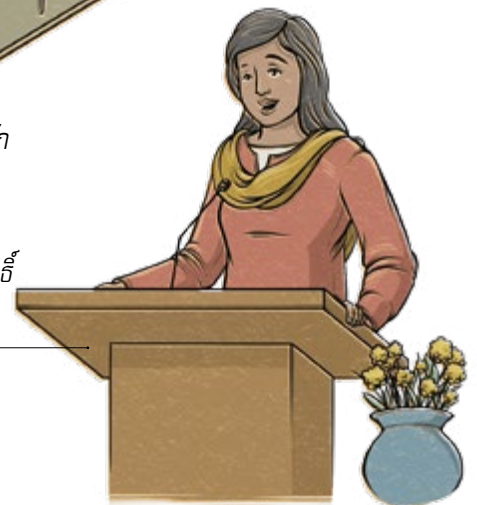

ถามคำถามที่กระตุ้นผู้เรียนให้ไตร่ตรอง
พร้อมทั้งแบ่งปันความนึกคิดและความ
รู้สึกของพวกเขา

ให้ดูรูปภาพและสิ่งของ หลักธรรม
พระกิตติคุณสามารถเปรียบได้
กับเมล็ดพืช ก้อนหิน พืช และสิ่ง
คู่กันเคยอื่นๆ

แสดงประจักษ์พยานถึงหลัก
ธรรมพระกิตติคุณที่ท่าน
กำลังสอน ประจักษ์พยาน
อัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์
ให้เป็นพยานถึงความจริง

การนำแจกเช่นพระผู้ช่วยให้รอด

โดย ไรอัน คาร์
นิตยสารศาสนจักร

มีความแตกต่างชัดเจนระหว่างผู้นำที่เลวร้ายที่สุดในโลกกับผู้นำที่สมบูรณ์แบบอย่างพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) อธิบายดังนี้ “ผู้นำเหล่านั้นในประวัติศาสตร์ผู้ส่งผลกระทบอันน่าเศร้าสลดที่สุดต่อมนุษยชาติเป็นผู้นำที่นำเศร้ายุคอย่างแท้จริงเพราะพวกเขาแทบไม่มีคุณสมบัติของพระมหาบุรุษแห่งกาลิลี พระเยซูไม่ทรงเห็นแก่พระองค์เอง แต่พวกเขาเห็นแก่ตัว พระเยซูใส่พระทัยอิสรภาพ แต่พวกเขาใส่ใจการบังคับควบคุม พระเยซูใส่พระทัยการรับใช้ แต่พวกเขาใส่ใจสถานะภาพ พระเยซูทรงสนองความต้องการเฉพาะด้านของผู้อื่น แต่พวกเขาสนใจเฉพาะความต้องการและความอยากของตน พระเยซูใส่พระทัยการพัฒนาอนุศิษย์ของพระองค์ แต่พวกเขามุ่งหมายจะใช้อิทธิพลครอบงำมนุษย์ พระเยซูทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาตาสงสารตามสัดส่วนความยุติธรรม แต่พวกเขามักจะเต็มไปด้วยความเกรี้ยวกราดและอยุติธรรม”¹

เพื่อประสบความสำเร็จในการเป็นผู้นำในศาสนจักรของพระเจ้า เราต้องทำตามแบบอย่างของพระองค์ แนวคิดต่อไปนี้อาจช่วยให้เราเป็นผู้นำเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ผู้นำแจกเช่นพระคริสต์รับใช้ “โดยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว” (คพ. 4:5) มุ่งมั่นทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราลงมาจากสวรรค์ไม่ใช่เพื่อทำ

ตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรา” (ยอห์น 6:38)

ผู้นำแจกเช่นพระคริสต์ไม่วางใจ “แขนแห่งเนื้อหนัง” (2 เนีไฟ 4:34) พวกเขาขอให้อ่อนน้อมขอการนำทางอย่างอ่อนน้อมต่อมตน พวกเขาขอคอยพระเจ้าและมุ่งมั่นทำงานของพระองค์ในเวลาและวิธีของพระองค์ แทนการพึ่งพาพรสวรรค์และความสามารถของตนเอง

ผู้นำแจกเช่นพระคริสต์ไม่แสวงหาตำแหน่งในศาสนจักร พวกเขาถือว่าการเรียกเป็นโอกาสให้รับใช้ ไม่ใช่การเลื่อนชั้น และพวกเขา

ไม่ได้มองว่าการปลดเป็นการลดขั้นแต่อย่างใด การปลดคือปรกติวิสัยที่มาพร้อมกับการเรียกทุกอย่าง

ผู้นำแจกเช่นพระคริสต์เป็นผู้รับใช้ พวกเขาช่วยเหลือ สอน และให้กำลังใจคนที่ตนรับใช้ พวกเขาพยายามเป็นพรแก่ผู้อื่นดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ นั่นคือ “พระองค์ยอมไม่ทรงกระทำการสิ่งใดวันแต่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโลก” (2 เนีไฟ 26:24) พวกเขาถือว่าตนเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการช่วยให้ผู้อื่นกลับมาหาพระองค์

ผู้นำแจกเช่นพระคริสต์มุ่งหมายจะช่วยให้ผู้อื่นพัฒนา ประธานคิมบัลล์สอนเช่นกันว่า

“แต่ฉันไม่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำเลย!”

อย่ากังวลเลยหากท่านยังมีประสบการณ์ไม่มาก ท่านได้รับเรียกโดยการดลใจโดยผู้มีสิทธิอำนาจ (ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 5) พระเจ้าทรงเห็นสิ่งที่ท่านเป็นได้ การเรียกให้ท่านเป็นผู้นำจะเป็นโอกาสให้ท่านได้พัฒนาความเข้มแข็งและเอาชนะความอ่อนแอของท่าน

ในธุรกิจและองค์กรอื่น การศึกษาและประสบการณ์ของผู้นำมักเป็นคุณสมบัติสำคัญ แต่วิธีของพระเจ้าแตกต่างออกไป ประธานลอเรนโซ สโนว์ (1814–1901) สอนว่า “อัครสาวกซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียก ซึ่งพระเยซูบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียก... ไม่มีการศึกษา พวกเขาไม่เข้าใจวิทยาศาสตร์ พวกเขาไม่ได้ดำรงตำแหน่งสูงในยูเดีย—พวกเขายากจนและไม่รู้หนังสือ มีการเรียกอันต่ำต้อยในชีวิต... แต่พระเจ้าทรงแตกต่าง พระองค์ทรงทำให้การเรียกของพระองค์ต่างจากการเรียกเหล่านั้นของมนุษย์”¹ โชคดีที่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกใคร พระองค์จะทรงทำให้คนนั้นคู่ควร!²

อ้างอิง

- ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ (2012), 152.
- ดู โทมัส เอส. มอนตัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เสี้ยวสนา*, ก.ค. 1996, 53.

สำหรับผู้คนที่ให้คำปรึกษา แก่สมาชิกศาสนจักร

เมื่อท่านพบปะสนทนากับสมาชิกศาสนจักรผู้ต้องการความช่วยเหลือจากท่าน พวกเขาอาจต้องการให้ท่านแก้ปัญหาก็ได้ แต่การทำเช่นนั้นจะทำให้พวกเขาสูญเสียการเติบโตส่วนตัว พวกเขาอาจคาดหวังให้แก้ปัญหานั้นที่ แต่ปัญหาของพวกเขาอีกจะต้องการเวลามากขึ้นเพื่อแก้ไขตัวมันเอง สิ่งเหล่านี้เป็นการทำงานบางอย่างที่เกิดขึ้นทุกวัน คำถามต่อไปนี้ที่ผู้นำฐานะปุโรหิตเสนอแนะสามารถช่วยได้เมื่อท่านเตรียมให้คำปรึกษาแก่สมาชิก

- ท่านให้คำปรึกษาและช่วยสมาชิกในลักษณะที่พวกเขายังคงต้องรับผิดชอบในการเอาชนะการทำทายนเหล่านั้นด้วยตนเองหรือไม่
- ท่านกำลังนำทางสมาชิกให้หาคำตอบด้วยตนเองหรือไม่
- ท่านกำลังติดตามงานที่พวกเขาเริ่มปากจะทำหรือไม่
- ท่านกำลังช่วยพวกเขาหาแหล่งช่วยเหลือเพื่อแก้ปัญหาของพวกเขาเองหรือไม่
- ท่านกำลังกระตุ้นพวกเขาให้ร้องทูลพระเจ้าหรือไม่
- คำแนะนำของท่านส่งเสริมให้สมาชิกก้าวหน้าหรือไม่

แน่นอนว่าสถานการณ์ทั้งหมดต่างกันด้วยเหตุนี้จึงสำคัญที่ต้องทำตามการนำทางของพระวิญญาณ การรับใช้ด้วยความรัก ความอดทน และความละเอียดอ่อนทางวิญญาณจะทำให้เกิดผลดี

“พระเยซูทรงวางใจผู้ติดตามพระองค์มาก วิญญาณของพวกเขา”² พอลจะแบ่งงานให้พวกเขาทำเพื่อให้พวกเขาเติบโต นั่นคือบทเรียนสำคัญที่สุดบทหนึ่งในการเป็นผู้นำของพระองค์ หากเราไม่ยอมให้ผู้อื่นช่วยเพื่อให้ภารกิจเสร็จเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ภารกิจอาจเสร็จเร็วบ้าง แต่ผู้ติดตามไม่มีการเติบโตและการพัฒนาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ...

“พระเยซูประทานความจริงและภารกิจตรงตามความสามารถของผู้คน พระองค์ไม่ได้ทรงให้พวกเขาที่มีมือจนไม่สามารถจัดการได้ แต่ทรงให้มากพอจะขยายจิต-

ตาศดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทพูดถึงวิธีที่ท่านนำผู้คนเช่นกันว่า “ข้าพเจ้าสอนหลักธรรมที่ถูกต้องแก่พวกเขา และให้พวกเขาปกครองตนเอง”³ นี่คือนิวใจของวิธีเป็นผู้นำของพระเจ้า ■

อ้างอิง

1. สเป็นเซอร์ คับเบลยู, คิมบัลล์, “Jesus: The Perfect Leader,” *Ensign*, ต.ค. 1979, 7.
2. สเป็นเซอร์ คับเบลยู, คิมบัลล์, “Jesus: The Perfect Leader,” 6.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 307.

เอลียาห์

“เอลียาห์เป็นศาสดาพยากรณ์คนสำคัญที่สุดคนหนึ่ง และพระเจ้าทรงประสาทอำนาจการผิวกให้ท่าน” – ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972)

ชีพเจ้าปฏิบัติศาสนกิจเป็นศาสดาพยากรณ์ในอาณาจักรตอนเหนือของอิสราเอล² เนื่องด้วยความชั่วร้ายของชาวอิสราเอล ชีพเจ้าจึงปิดผนึกท้องฟ้าไม่ให้ฝนตก ทำให้เกิดความอดอยากในแผ่นดินระหว่างเกิดความอดอยาก ชีพเจ้าอาศัยอยู่ใกล้ลำธารและฝูงกาน้ำอาหารมาให้ชีพเจ้า แต่จากนั้นลำธารก็แห้ง³

พระเจ้าทรงบัญชาชีพเจ้าให้ไปหาหญิงม่ายคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในเมืองศาราเฟท และนางจะเลี้ยงอาหารชีพเจ้า ชีพเจ้าพบนางกำลังเก็บฟืนไปทำอาหารมื้อสุดท้ายให้ตัวนางกับบุตรชาย ชีพเจ้าบอกนางว่าถ้านางเลี้ยงอาหารชีพเจ้าก่อน “แป้งในหม้อนั้นจะไม่ขาด และน้ำมันในไหนั้นจะไม่หมด จนกว่าจะถึงวันที่พระยาห์เวห์ทรงส่งฝนลงมายังพื้นดิน”⁴ นางใช้ศรัทธา และพระเจ้าทรงทำตามสัญญาของพระองค์

ขณะที่ชีพเจ้าอยู่กับครอบครัวของหญิงม่ายผู้นั้น บุตรชายเธอสิ้นชีวิต ชีพเจ้า

จึงวอนว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอชีวิตของเด็กคนนี้อยู่มาในตัวเขาอีก”⁵ พระเจ้าทรงได้ยินคำร้องทูลของชีพเจ้า และบุตรชายของเขามีชีวิตอีกครั้ง⁶

ต่อมา ชีพเจ้าแสดงเดชานุภาพของพระเจ้าต่อผู้คนของอิสราเอลโดยทำประลองกับพวกบรูโรทของพระบาอัล พวกบรูโรทเตรียมเครื่องบูชาและร้องทูลพระบาอัลตลอดวันให้ส่งไฟลงมา แต่ไฟไม่ปรากฏ ชีพเจ้าสร้างแท่นบูชาด้วยศิลา 12 ก้อน อันเป็นสัญลักษณ์ของอิสราเอล 12 เผ่า และขุดร่องน้ำไว้รอบแท่นบูชา จากนั้นก็เทน้ำ 12 ไหลลงบนแท่นและเครื่องบูชาจนชุ่มทำให้พื้นเปียกและเติมน้ำในร่องน้ำ ชีพเจ้าเรียกหาพระเจ้า พระองค์ทรงส่งไฟลงมาเผาเครื่องบูชา แท่นบูชา และน้ำ หลังจากนั้นชีพเจ้าสวดอ้อนวอนพระเจ้า และพระองค์ทรงเปิดท้องฟ้าให้ฝนตก⁷

เมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ชีพเจ้าไม่ตายแต่มีรถรบเพลิงพาขึ้นสวรรค์⁸ ระหว่าง

ที่พระคริสต์ทรงปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัย ชีพเจ้าปรากฏบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพและมอบกุญแจฐานะบรูโรทให้เบโตร ยาขอบ และยอห์น⁹

ชีพเจ้าปรากฏอีกครั้งในยุคสุดท้าย “เพื่อห้ใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และลูกหลานมาหาบรรพบุรุษ” โดยมาพระวิหารเคิร์ทแลนตีในวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 และฟื้นฟูกุญแจแห่งอำนาจการผิวกให้โจเซฟ สมิธและอลิวอร์ คาวเดอรี¹⁰ ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Answers to Gospel Questions*, ed. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, 5 vols. (1957–1966), 4:193.
2. คู่มือพระคัมภีร์, “เอลียาห์”; scriptures.lds.org.
3. คู่มือพระคัมภีร์ 17:1–7.
4. คู่มือพระคัมภีร์ 17:8–16.
5. คู่มือพระคัมภีร์ 17:21.
6. คู่มือพระคัมภีร์ 17:8–24.
7. คู่มือพระคัมภีร์ 18.
8. คู่มือพระคัมภีร์ 2:11.
9. คู่มือพระคัมภีร์, “เปลี่ยนสภาพ (การ)”; scriptures.lds.org.
10. คู่มือคำสอนและพันธสัญญา 110:13–16.

ELIJAH RAISES THE WIDOW'S SON FROM DEATH, โดย โจเซฟ ที. บาร์เน็ตต์, ELIJAH CONTENDS AGAINST THE PRIESTS OF BAAL, โดย เจอร์รี่ ฮาลด์สัน, ELIJAH ASCENDING INTO HEAVEN, โดย คาร์ล โจนส์, เอช. มาร์กคลีน, เอช. เอ็ดวิน ฟิชเชอร์, เอช. วิลเลียม คาสเซิล, THE TRANSFIGURATION, โดย คาร์ล โจนส์, เอช. มาร์กคลีน, เอช. เอ็ดวิน ฟิชเชอร์, เอช. วิลเลียม คาสเซิล, เอช. วิลเลียม คาสเซิล, ELIJAH APPEARING IN THE KIRTLAND TEMPLE, โดย คาร์ล โจนส์, เอช. มาร์กคลีน, เอช. เอ็ดวิน ฟิชเชอร์, เอช. วิลเลียม คาสเซิล

การทำงานและการพึ่งพาตนเอง

เมื่อเยาวชนและเด็กฝึกทำงานหนักและพึ่งพาตนเอง พวกเขากำลังเตรียม “เชื้อประโยชน์ต่อโลกที่ [พวกเขา] อยู่” (*เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* [2011], 40)

ในหน้า 56–57 ของฉบับนี้ แรนดอลล์ แอล. วิตต์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ แบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้ขณะทำงานก่อสร้างกับคุณพ่อ ท่านพูดถึงความสำคัญของการมูมานะทำงาน การมีเจตคติที่ดี และการสร้างอาณาจักรของพระเจ้า บราเดอร์วิตต์เตือนเราว่า “ฉะนั้นใครบ้างต้องทำงาน เราทุกคนต้องทำงาน! งานคือมารดาแห่งการพึ่งพาตนเอง ความสำเร็จ และปิติในชีวิตนี้ เมื่อท่านทำงานอย่างจริงจัง ทุกคนที่อยู่รอบข้างท่านจะเก็บเกี่ยวผลอันอุดมเพราะเมล็ดที่ท่านหว่าน”

คำแนะนำสำหรับการสอนเยาวชน

- *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กล่าวว่า “ตั้งเป้าหมายให้สูง และเต็มใจมูมานะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย” (40) ท่านอาจต้องการชมวิดีโอที่สั้นๆ ของบราเดอร์มอร์มอนสำหรับเยาวชนเรื่อง “งานกำลังรุดหน้า” กับลูก ๆ ของท่าน (ดูวิดีโอที่การแต่งงานและครอบครัวที่ <http://mormonchannel.org/come-follow-me>) จากนั้นช่วยกันตั้งเป้าหมายบางข้อและวางแผนให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น
- งานง่ายขึ้นมากเมื่อเรามีเจตคติเชิง

บวก อ่าน “ย้ายท่อด้วยรองเท้าเลอะโคลน” หน้า 58–59 ของฉบับนี้และสนทนาวาเจตคติของท่านส่งผลต่อการทำงานของท่านอย่างไร

- “ความเกียจคร้านรูปแบบหนึ่งคือการใช้เวลามากเกินไปกับกิจกรรมที่ยับยั้งท่านไม่ให้งานอื่นก่อให้เกิดประโยชน์ อาทิ การใช้อินเทอร์เน็ต เล่นวิดีโอเกม และดูโทรทัศน์” (*เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, 40) ถามลูกของท่านเกี่ยวกับประโยชน์และอันตรายของอินเทอร์เน็ต วิดีโอเกม และโทรทัศน์ เครื่องมือเหล่านี้กลายเป็นสิ่งรบกวนเมื่อใด พรใดมาจากการทำงานอื่นก่อให้เกิดประโยชน์ ท่านอาจช่วยให้ลูกประสบพรเหล่านี้โดยวางเทคโนโลยีทั้งหมดไว้สักพักและทำโครงการหนึ่งด้วยกัน

คำแนะนำสำหรับการสอนเด็ก

- งานเผยแผ่ศาสนาเป็นงานหนัก การฝึกพึ่งพาตนเองจะช่วยเด็กเตรียมทำงานนั้น เขียนรายการงานบ้านกับลูกของท่าน ซึ่งเป็นงานที่ผู้สอนศาสนาควรรู้วิธีทำ (ซักผ้า รีดเสื้อผ้า ทำอาหาร และทำความสะอาด เป็นต้น) จากนั้นให้ทำงานบางอย่างเหล่านั้นด้วยกัน
- ในบทความของบราเดอร์วิตต์ ท่านเตือนเราว่า “งานสำคัญที่สุดคืองานของพระเจ้าเป็นเจ้าของ” ครอบครัวท่านจะส่งเสริมงานของพระเจ้าได้อย่างไร

พระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อนี้

อิสยาห์ 55:2

2 ทิโมธี 5:17, 27

โมไซยาห์ 4:16–21

หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:26–29

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:55

นี้ถึงกิจกรรมที่ท่านสามารถทำด้วยกันได้เพื่อช่วยท่านนำผู้อื่นให้ใกล้ชิดพระคริสต์มากขึ้น

- ส่วนหนึ่งของการพึ่งพาตนเองคือเรียนรู้วิธีบริหารเงิน สอนลูกให้รู้หลักการทำงบประมาณและความสำคัญของการทำให้ส่วนสิบเป็นส่วนหนึ่งในงบประมาณของพวกเขา ■

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

องค์กรการกุศลแอลดีเอสเป็นจุดเด่นที่งานสหประชาชาติ

การทำงานขององค์กรการกุศลแอลดีเอสเป็นประเด็นของการอภิปรายแบบคณะเมื่อเร็วๆ นี้ที่สำนักงานใหญ่องค์กรสหประชาชาติในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา งาน “ค้นพบความเชื่อของชาวอมรมอนและบทบาทของชาวอมรมอนในความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม” เป็นส่วนหนึ่งของรายการ Focus on Faith ที่หน่วยงานองค์กรนอกภาครัฐฝ่ายข่าวกรองสาธารณะของยูเอ็นเป็นผู้อุปถัมภ์

“รายการนี้มุ่งให้ความเข้าใจกว้างขึ้นเกี่ยวกับระบบความเชื่อต่างกันว่ามีความสำคัญพื้นฐานเหมือนกันอย่างไร อาทิ ขันติธรรม ความเคารพซึ่งกันและกันสำหรับคนที่ต่างจากเรา การมุ่งประสานความปรองดอง และการยุติความขัดแย้งด้วยสันติวิธี” เฟลিপ คิวโอโป ผู้ช่วยหน่วยข่าวกรองสาธารณะที่ยูเอ็นและเป็นสมาชิกศาสนจักรจากสเปนทำหน้าที่ผู้ดำเนินการอภิปรายได้อธิบายประเด็นดังกล่าว

“การดูแลคนยากไร้เป็นหน้าที่พื้นฐานของทุกคนที่เคารพยำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้าของและคำนึงว่าเราเป็นพี่น้องชายหญิงของคนทั้งปวง—รับใช้ หนุนใจ เป็นพร และบรรเทาทุกข์โดยไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา ปรัชญาสังคม เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ เพศ หรือพื้นเพ” ซารอน ยูเบ็งค์ ผู้อำนวยการ

การองค์กรการกุศลแอลดีเอสที่เข้าร่วมการอภิปรายกล่าวในคำกล่าวของเธอ เธอทบทวนจุดประสงค์ขององค์กรการกุศลแอลดีเอสตามที่กำหนดไว้ด้วย นั่นคือ บรรเทาทุกข์ ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และให้โอกาสรับใช้ครอบครัวทุกเชื้อชาติ เธอกล่าวว่าโครงการหลักขององค์กรคือน้ำสะอาด การกู้ชีพทารกแรกเกิด การดูแลสายตา การบริจาคเก้าอี้เข็น การสร้างภูมิคุ้มกัน อาหาร และการตอบรับภาวะฉุกเฉิน

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนอื่นๆ ที่เข้าร่วมได้แก่ อาแมต เอส. คอร์บิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์และวิเทศสัมพันธ์ของศาสนจักรที่นิวยอร์ก และจอห์น พี. (ฟิล) โคลตัน ซึ่งรับใช้กับบาร์บาราภรรยาในฐานะตัวแทนองค์กรการกุศลแอลดีเอสผู้ประสานงานกับยูเอ็น

บราเดอร์คอร์บิตต์กล่าวว่า “ผู้ปรารถนาดีในศาสนาต่างๆ ทั่วโลก” โดยเน้นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน บราเดอร์โคลตันอธิบายวิธีที่องค์กรการกุศลแอลดีเอสให้ความช่วยเหลือประชากรเกือบสองล้านคนใน 132 ประเทศช่วงปี 2013 ■

**ตัวแทน
ศาสนจักร
เข้าร่วมการ
อภิปรายแบบ
คณะที่สห-
ประชาชาติ**

เรียกประธานคณะเผยแผ่ คนใหม่ให้รับใช้

ฝ่ายประธานสูงสุดเรียกประธานคณะ
เผยแผ่คนใหม่ 122 คนกับคู่สมรสให้รับใช้
ในคณะเผยแผ่ที่มอบหมาย มีผลตั้งแต่วันที่
กรกฎาคม 2014

ผู้นำให้ความช่วยเหลือและ บำรุงขวัญในฟิลิปปินส์

ในเดือนกุมภาพันธ์ 100 วันหลังจากได้ผู้
ให้เขียนทำลายล้างตาโกลบัน ซิสเตอร์ลินดา
เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามี
และซิสเตอร์แคโรล เอฟ. แม็คคองกี ที่ปรึกษาที่
หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญเดินทาง
ไปพื้นที่ประสบภัยเพื่อให้ความช่วยเหลือและ
บำรุงขวัญ

“ดิฉันรู้ว่าดิฉันต้องกอดพี่น้องสตรี” ซิสเตอร์
เบอร์ตันกล่าว “ดิฉันรู้ว่าดิฉันทำอย่างอื่นไม่ได้
มาก แต่รู้ว่าต้องมาตาโกลบันและกอดคนที่ดิฉัน
กอดได้”

ได้ผู้ให้เขียนทำลายที่อยู่อาศัยกว่า 1.1 ล้าน
หลังคาเรือนทางภาคกลางของฟิลิปปินส์ ส่งผล
ให้ประชาชนกว่า 6,100 คนเสียชีวิต รวมทั้ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย 42 คน หลังเกิดพายุ ศาสน-
จักรส่งโศกณัฏ์บรรเทาทุกข์และร่วมมือกับ
องค์กรในท้องถิ่นและระหว่างประเทศช่วยเหลือ
เรื่องอาหาร ที่พักอาศัย การทำน้ำให้บริสุทธิ์ การ
ขนย้ายซากปรักหักพัง และฟื้นฟูความเป็นอยู่
ทั้งซิสเตอร์เบอร์ตันและซิสเตอร์แม็คคองกี
รายงานว่าการเฝ้าพบความหวังและการมอง
โลกในแง่ดีในบรรดาวิสุทธิชนผู้กำลังสร้างบ้าน
ขึ้นใหม่และเสริมสร้างประจักษ์พยานของตน
โดยรับใช้กัน

**ซิสเตอร์แคโรล เอฟ. แม็คคองกีพูดคุยกับ
เด็ก ๆ ในศูนย์สแตคตาโกลบัน ฟิลิปปินส์**

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์พูดกับสมาชิกในไต้หวัน

อัครสาวกปฏิบัติศาสนกิจ ในหลายประเทศ

สมาชิกโคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบสอง
ยังคงดำเนินการปฏิบัติศาสนกิจ
ของศาสนจักรทั่วโลก ในระหว่างงาน
มอบหมายเมื่อเร็ว ๆ นี้

- เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันและ
เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นให้
คำปรึกษาและคำแนะนำแก่วิสฺตริ-
ชนในออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
เฟรนช์โปลินีเซีย ฟิจิ นิวแคลิโดเนีย
ตองกา และปาปัวนิวกินี เอ็ดเดอร์
เนลสันพูดถึงความจำเป็นของการ
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว
และเอ็ดเดอร์แอนเดอร์เซ็น
เตือนสมาชิกให้ระวัง ระหว่าง
ทำงานมอบหมายอีกงานหนึ่งแยก
ต่างหาก เอ็ดเดอร์แอนเดอร์สันได้
พบปะกับสมาชิกและผู้นำชุมชนใน
พื้นที่ต่างๆ ของฟิลิปปินส์ที่ประสบ
ภัยแผ่นดินไหวและพายุไซนร้อน
- เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์อุทิศ
ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาเม็กซิโก
ซีดี ท่านกระตุ้นผู้สอนศาสนาให้
หมั่นศึกษาและอุทิศตนแต่พระเจ้า
- เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
บอกวิสุทธิชนในภาคเซาธ์อเมริกา
ได้ว่า “ยุคของบุตรชายหญิงของ
ลี้ภัยกำลังเบ่งบาน” เนื่องจากมี

- สมาชิก 4.5 ล้านคนและพระวิหาร
14 แห่งในอเมริกาใต้ นี่คือนิคมฤทธิ-
ผลในคำพยากรณ์ของเอ็ดเดอร์
เมลวิน เจ. บัลลาร์ด (1873–1939)
คุณตาของท่านที่ว่าอเมริกาใต้จะ
กลายเป็นพลังในศาสนจักร
- เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
กระตุ้นสมาชิกในไต้หวันและฮ่องกง
ให้ทำพระวิหารเป็นส่วนหนึ่งของ
ชีวิตโดยเข้าพระวิหารบ่อยๆ เท่าที่
จะทำได้
- เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์เตือน
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในยูกันดาว่า
พวกเขาคือผู้บุกเบิกในการสร้าง
ศาสนจักรในประเทศของตน ท่าน
เตือนสมาชิกในเคนยาให้นึกถึง
ความสำคัญของการแสดงความรัก
ที่บ้านเสมอ
- เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คุกสอน
สมาชิกในอเมริกากลางเรื่องความ
สำคัญของการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า
รับใช้กัน และรับใช้เพื่อนบ้านของ
ตนเอง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ศาสนกิจของอัครสาวกที่ [lds.org/
prophets-and-apostles](http://lds.org/prophets-and-apostles) ■

ศาสนจักรใน บราซิล

อนาคตมาถึง ในท้ายที่สุด

โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์

ศาสตราจารย์เกษียณอายุสาขาการศึกษาภาษาละตินอเมริกัน มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์

Uราซิลเป็นประเทศใหญ่ที่สุดอันดับห้าของโลกทั้งขนาดและจำนวนประชากร แต่ 10 ปีก่อน ประชากรของประเทศมีอยู่น้อยมาก และน้อยคนใช้ประโยชน์จากความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ อาทิ สภาพอากาศร้อนชื้น แผ่นดินมั่งคั่ง และแร่ธาตุกับน้ำอันอุดมสมบูรณ์

แม็กซ์ กับ อมาเลีย แซฟฟ์ ตัดใจบราซิลมากจึงตัดสินใจทำให้ประเทศนี้เป็นบ้าน พวกเขาเข้าร่วมศาสนจักรในเยอรมนีเมื่อปี 1908 และอพยพไปบราซิลเมื่อเดือนมีนาคมปี 1913 ในฐานะสมาชิกศาสนจักรคู่แรกซึ่งเป็นที่รู้จักในบราซิล พวกเขาตื่นเตนกับการได้อยู่ในประเทศที่มีศักยภาพมากมายเช่นนี้ ทว่าศาสนจักรยังไม่ได้จัดตั้งในอเมริกาใต้ และไม่นานแม็กซ์กับอมาเลียก็ยอมรับว่าพวกเขารู้สึกโดดเดี่ยวมากที่ไม่มีโอกาสไปโบสถ์และปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่น ๆ¹

หลังจากอยู่ในบราซิล 10 ปี แม็กซ์กับอมาเลีย แซฟฟ์รู้ว่าสมาชิกที่ซื่อสัตย์อีกคนหนึ่งของศาสนจักรชื่อออกัสตา ลิฟเฟิลท์ ซึ่งอพยพจากเยอรมนีเมื่อปี 1923 กับลูก ๆ และสามีที่ไม่เป็นสมาชิกมาอยู่รัฐชานตาคาตารีนา ทางภาคใต้ของบราซิล ครอบครัวแซฟฟ์จึงย้ายมาอยู่ใกล้กับครอบครัวลิฟเฟิลท์ในชานตาคาตารีนา

สองปีต่อมา ศาสนจักรเปิดคณะเผยแผ่อเมริกาใต้ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา เค. บี. เรนโฮลด์ สตูฟ ประธานคณะเผยแผ่คนที่สองมาจากเยอรมนีเช่นกัน เขาได้รับการดลใจให้จัดตั้งศาสนจักรในหมู่ผู้อพยพชาวเยอรมนีกลุ่มใหญ่ทางภาคใต้ของบราซิล ในปี 1928 เขาส่งผู้สอนศาสนาสองคนชื่อวิลเลียม เฟรด ไฮนซ์ กับเอมิลเอ. เจ. ซินด์เลอร์ไปจอยน์วีลี เมืองที่มีประชากรผู้อพยพชาวเยอรมนีจำนวนมาก ปี 1930 ประธานสตูฟไปเยี่ยมครอบครัวแซฟฟ์และครอบครัวลิฟเฟิลท์ ในที่สุด เขาจัดตั้งสาขาที่ทั้งสองครอบครัวได้ไปโบสถ์ด้วยกันและรับส่วนศีลระลึก

ผู้สอนศาสนาเหล่านี้รับใช้ในรัฐอิดาโฮในปลายทศวรรษ 1930 รวมทั้งดาเนียล ซูเป ผู้ช่วยแปลพระคัมภีร์มอรมอน เป็นภาษาโปรตุเกส

บราซิลซึ่งเปิดในปี 1935 ส่วนใหญ่แล้วศาสนจักรดำเนินงาน เป็นภาษาเยอรมันจนถึงปี 1940 เมื่อเปลี่ยนเป็นภาษาโปรตุเกส อันเป็นภาษาราชการของประเทศ เวลานั้นผู้สอนศาสนากำลังรับ ใช้ในหลายเมืองทั่วประเทศจนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 เรียก ร้องให้พวกเขาต้องออกนอกประเทศ ผู้สอนศาสนากลับมามีหลัง สงคราม และงานเริ่มต้นอีกครั้ง

ในเมืองกัมปีนัส รัฐเซาเปาลู ชาวชนชายหญิงหลายคนเข้าร่วม ศาสนจักรและยังคงซื่อสัตย์ สมาชิกสมัยเริ่มแรกคนหนึ่งในกลุ่ม นั้นคืออันโตนิโอ คาร์ลอส คามารีโก เขาเข้าร่วมสมัยเป็นวัยรุ่น ในปี 1947 ออกเทศและแต่งงานกับสมาชิกศาสนจักร และในปี 1954 เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์และศึกษาต่อที่มหา-

ลำดับเหตุการณ์

1928: ส่งผู้สอน ศาสนากลุ่มแรกไป บราซิลในหมู่ประ- ชารที่พูดภาษา เยอรมันในจอยน์วีลี

1930: จัดตั้ง สาขาแรกใน จอยน์วีลี

▼ 1931: อุทิศอาคารประชุม แห่งแรกที่ศาสนจักรเป็นเจ้าของ ในอเมริกาใต้ ที่จอยน์วีลี

► 1935: ตั้งคณะ เผยแผ่แห่งแรก สำนักงานใหญ่ อยู่ในเซาเปาลู

ช่วงเวลา 100 ปีได้สร้างความแตกต่างมากมายเหลือเกิน ก่อน ครอบครัวยุโรปมาถึงในปี 1913 บราซิลไม่มีสมาชิก ไม่มีผู้สอน ศาสนา และไม่มีองค์กรศาสนจักร ปัจจุบันสมาชิกเกินหนึ่งล้าน คนอยู่ในบราซิล ทำให้ประเทศนี้มีจำนวนสมาชิกศาสนจักรมาก ที่สุดเป็นอันดับสาม (รองจากสหรัฐและเม็กซิโก) เวลานี้ศาสนจักร มีที่ประชุมในทุกรัฐและทุกเมืองใหญ่ของบราซิล ผู้สืบตระกูลของ แม็กซกับบอมีเลียได้รับประโยชน์จากศาสนจักรที่เข้มแข็งเปี่ยมด้วย พลังและมีประวัติศาสตร์นำหลงไหลไม่แพ้ประเทศใด

เติบโตเหมือนต้นไค้

คำพยากรณ์ที่เฮลเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด (1873–1939) แห่ง โครัมมัลครสวกลีบสองให้ไว้ในอาร์เจนตินาเมื่อปี 1926 บอกเป็น นัยว่าภูมิภาคนั้นเริ่มแรกจะโตช้าแต่สักวันหนึ่งจะเกรียงไกร ท่าน พยากรณ์ว่า “งานของพระเจ้าจะโตช้าระยะหนึ่งที่นี่เหมือนต้นไค้ค ค่อย ๆ โตจากผลไค้ค จะไม่โตพรวดพราดในวันเดียวเหมือนดอก ทานตะวันที่โตเร็วแล้วก็ตาย”²

มีไม่กี่คนเข้าร่วมศาสนจักรในช่วงปีแรก ๆ ของคณะเผยแผ่

วิทยาลัยยูทาห์ เขากับภรรยากลับไปบราซิลในปี 1963 เพื่อทำงาน กับบริษัทสิ่งทอและประหลาดใจกับการเติบโตของศาสนจักร เมื่อ พวกเขาออกจากบราซิลในปี 1954 มีเพียงสาขาเล็ก ๆไม่กี่สาขา โดยมีผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันเป็นประธานสาขา แต่ในช่วงเก้า ปีที่พวกเขาไม่อยู่ ชาวบราซิลเกือบ 16,000 คนเข้าร่วมศาสนจักร รวมทั้งครอบครัวหนุ่มสาวหลายครอบครัวผู้มีความสามารถโดดเด่นในการเป็นผู้นำและมีความซื่อสัตย์แน่วแน่ อันโตนิโอกล่าว ว่า “พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์และยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าทรง เลือกลงไว้ในเซาเปาลู”³

ในปี 1966 หลังจากเปิดคณะเผยแผ่บราซิลได้ 31 ปี ศาสนจักร จัดตั้งสแตงแรกทีอเมริกาใต้ในเซาเปาลู เฮลเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ผู้เป็นสมาชิกโครัมมัลครสวกลีบสองเวลานั้น เป็นผู้จัดตั้งสแตงโดยมีวอลเตอร์ สแปทเป็น ประธาน และอันโตนิโอเป็นที่ปรึกษาที่สอง

มีผู้นำคนใหม่เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เคยเห็นการทำงานแบบสแตง มาก่อน แต่พระเจ้าได้ทรงเตรียมอันโตนิโอผู้เคยมีประสบการณ์

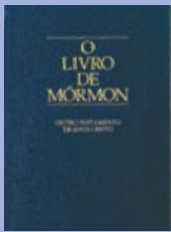
สำคัญกับศาสนจักรในสหรัฐและสามารถช่วยฝ่ายประธานสเตคได้ จากการเป็นผู้นำของบุคคลเหล่านี้ในวอร์ดและสาขาของสเตคแรกทำให้เกิดผู้นำสำหรับสเตคอีกมากมายหลายแห่ง อิทธิพลของพวกเขารู้สึกได้ทั่วประเทศขณะการจัดตั้งสเตคเริ่มก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

ยุคของการเติบโต

คำประกาศที่ไม่คาดคิดครั้งหนึ่งทำให้ศาสนจักรในบราซิลเติบโตยิ่งขึ้นไปอีก นั่นคือ การประกาศสร้างพระวิหาร สมาชิกให้ความสำคัญของพระวิหาร แต่ส่วนใหญ่เคยเห็นพระวิหารเพียงในภาพถ่าย พระวิหารใกล้สุดอยู่ในสหรัฐ ไกลออกไปหลายพันไมล์

กำลังประสบการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญทางการเมืองและทางสังคมซึ่งเอื้อต่อการเติบโต ชาวบราซิลจำนวนมากย้ายไปอยู่ในเมืองและเปิดรับศาสนาใหม่มากขึ้น ระหว่างนั้นประธานคิมบัลล์ขอให้ประธานสเตคชาวบราซิลตั้งเป้าหมายเพิ่มจำนวนเยาวชนชาวบราซิลที่ได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ ไม่นานนักก็มีผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในบราซิลเกินกึ่งหนึ่งเป็นชาวบราซิลโดยกำเนิด ต่อมาอดีตผู้สอนศาสนาเหล่านี้กลายเป็นผู้นำระดับท้องถิ่นในศาสนจักร แต่การเติบโตของศาสนจักรทำให้เห็นปัญหาหนึ่งชัดเจน นั่นคือ การขาดประสบการณ์ของสมาชิก แต่ปัญหาดังกล่าวมีผลดีคือทำให้สมาชิกต้องใช้ศรัทธาเพิ่มขึ้นและแสวงหาการนำทางทางวิญญาณ อาทิ ในเดือนพฤศจิกายน ปี 1992 ศาสนจักรจัด

► 1939: จัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาโปรตุเกส

1954: ครั้งแรกที่ประธานศาสนจักรมาเยือนประเทศ ซึ่งในเวลานั้นคือ เดวิด โอ. แมคเคย์

1959: จัดตั้งคณะเผยแผ่แห่งที่สอง

1966: ตั้งสเตคแรกในอเมริกาใต้คือสเตคเซาเปาลูบราซิล

► 1978: อุทิศพระวิหารแห่งแรกในอเมริกาใต้ที่เซาเปาลู

ประธานคิมบัลล์ไปเยือนบราซิลในเดือนมีนาคม ปี 1975 และในการประชุมใหญ่ระดับเขตท่านประกาศสร้างพระวิหารในเซาเปาลู ความมุ่งมั่นสูงและการเสียสละทางการเงินทำให้พระวิหารแล้วเสร็จในปี 1978 สมาชิกช่วยจ่ายค่าสร้างพระวิหารผ่านการบริจาคหลายคนขายรถ แก้วแหวนเงินทอง และที่ดินเพื่อให้ได้เงินมาบริจาค

การอุทิศพระวิหารในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน ปี 1978 เกิดขึ้นหลังการเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิตในเดือนมิถุนายน (ดู ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2) การเปิดเผยนี้หมายความว่าสมาชิกที่มีค่าควรทุกคนในบราซิลจะมีส่วนร่วมในการอุทิศและพรของพระวิหาร

การเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิตและการอุทิศพระวิหารเป็นตัวเร่งให้เกิดความสำเร็จครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในงานเผยแผ่ศาสนาเท่าที่เคยเห็นในศาสนจักร นั่นคือ ชาวบราซิลกว่า 700,000 คนเข้าร่วมศาสนจักรในสองทศวรรษต่อมา

เหตุการณ์เพิ่มเติมอื่น ๆ ส่งเสริมการเติบโตดังกล่าว ประเทศ

ตั้งสเตคในเมืองอูรุกูวายานาทางฝั่งตะวันตกของบราซิล ไกลจากสเตคอื่นที่ศาสนจักรจัดตั้งไว้แล้ว เมื่อโฮเซ แคนดิโต เฟอร์เรย์รา โดส ซานโตส สมาชิกเก่าแก่และซื่อสัตย์ของศาสนจักรได้รับเรียกเป็นผู้ประสาทพรของสเตคที่ตั้งขึ้นใหม่ เขารู้สึกกังวล เขาอธิบายกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ว่า “ผมไม่สามารถเป็นผู้ประสาทพรได้ ผมไม่ทราบว่าผู้ประสาทพรคืออะไร ผมไม่เคยพบผู้ประสาทพรและไม่เคยได้รับปิตุพร” เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่จึงเสนอทางออก ในอะแลสกาเมืองใกล้เคียง รุย อันโตนิโอ ดาปีลาผู้ประสาทพรคนใหม่เพิ่งได้รับเรียกเช่นกันและอยู่ในสถานการณ์คล้ายกัน ผู้ประสาทพรทั้งสองจึงต้องให้ปิตุพรแก่กัน

ขณะบราเดอร์ซานโตสกำลังรับพรจากบราเดอร์ดาปีลา เขาประหลาดใจขณะได้ยินพรที่ประกาศเกี่ยวกับบอดีตของเขาและความปรารถนาส่วนตัวของเขาที่ผู้ประสาทพรไม่มีทางรู้ เมื่อบราเดอร์ซานโตสประกาศพรบนศีรษะของบราเดอร์ดาปีลา น้ำตาไหลอีกครั้งขณะเกิดประสบการณ์เดียวกัน ชายทั้งสองสวมกอดกัน หลังจากนั้นด้วยความเข้าใจลึกซึ้งถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น⁴ พระวิญญาณ

ทรงดลใจพวกเขาในการให้ปิดพรครั้งแรกฉันใด พระวิญญูณก็ทรงดลใจพวกเขาขณะให้พรอีกหลายร้อยครั้งฉันนั้น พระเจ้าทรงจัดเตรียมพรทางวิญญูณเช่นนั้นไว้มากมายในประเทศที่ประสบการณศาสนจักรมีจำกัด

กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา

การศึกษาไม่มากพอในหมู่สมาชิกเป็นอีกปัญหาหนึ่ง บ่อยครั้งเมื่อผู้สอนศาสนากลับบ้าน พวกเขาพร้อมทางวิญญูณแต่มีการศึกษาไม่มากพอจะทำงานอาชีพที่เหมาะสม เรย์นัลโด บาร์เรโต ประธานสเคคในเซาเปาลูอธิบายว่า “การหางานเป็นปัญหา

สมาชิกที่อุทิศตน

ความเข้มแข็งของศาสนจักรในบราซิลไม่ใช่เพียงจำนวนสมาชิกเท่านั้นแต่รวมถึงการอุทิศตนต่อพระภักติคุณของพวกเขาด้วย ตัวอย่างเช่น มีผู้เสนองานที่ทำขายและให้ผลกำไรมากกว่ากับเกลดัน พิซซิรานี ผู้บริหารสายการบินที่เกษียณอายุแล้ว งานนั้นคือช่วยสร้างสายการบินใหม่ในบราซิล ระหว่างนั้นเขาก็ับมิเรียมกรรยาได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่บราซิล บราซิลเดียว ไม่มีคำถามว่าต้องทำอะไร ตั้งแต่พวกเขาเริ่มปฏิบัติมาสักเป็นวัยรุ่น พวกเขา ก็อุทิศชีวิตเพื่อศาสนจักรมาโดยตลอด ก่อนแต่งงาน

◀ 1985: *เอ็ดเดอร์* เอลิโอ เอ. คามารโก ได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนแรกจากบราซิล

1986: บราซิล กลายเป็นประเทศที่สี่ซึ่งมีสเคคมากกว่า 50 แห่ง

1987: ตั้งภาคบราซิล

1993: บราซิลกลายเป็นประเทศที่สามซึ่งมีสเคค 100 แห่ง

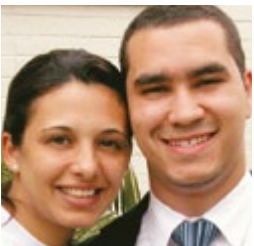

◀ 1997: สร้างศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของศาสนจักรในเซาเปาลู

ใหญ่ ผู้สอนศาสนาหลายคนสิ้นหวังว่าจะก้าวหน้าแม้ถึงกับสูญเสียพลังทางวิญญูณที่เคยมีเมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนา” การศึกษามากเป็นกุญแจสู่การเอาชนะปัญหาดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้ การจัดตั้งกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาโดยประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ในปี 2001 จึงเป็นพรแก่อดีตผู้สอนศาสนาชาวบราซิลหลายพันคน อีกทั้งเปิดโอกาสให้พวกเขาได้รับการฝึกอบรมซึ่งส่งผลให้ไ้ทำงานดีกว่าเดิม สมาชิกสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ดีขึ้นและศึกษาสูงขึ้นไปอีกชั้น ประธานบาร์เรโตกลายเป็นผู้บริหารโปรแกรม กตศ. ในบราซิล เขากล่าวว่า “นับเป็นพรที่ได้เห็นสมาชิกหนุ่มสาวเรียนจบและได้งานดี แต่ความสำเร็จแท้จริงของโปรแกรมคือการได้เห็นพวกเขามีความมั่นใจเพิ่มขึ้น พวกเขา มีความหวังมากขึ้น”⁵

ตั้งแต่ ค.ศ. 1999 สมาชิกชาวบราซิลหลายพันคนบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชนของพวกเขาภายใต้โครงการมอรรวมร่วมมือ

บราเดอร์พิชชีรานี้ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นประจำนสาขา เขาได้รับเรียกเป็นประจำนสเศคเมื่ออายุ 25 ปีและยอมรับการเรียกอีกมากมาย รวมถึงการเป็นสาวกเจ็ดสิบภาค ชิสเศคอร์พิชชีรานี้เคยรับใช้ในการเรียกของสมาคมสงเศคราะห์ เยาวชนหญิง และปฐมวัยทั้งในระดับสเศคและวอร์ด เธอแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับพรของพระกิตติคุณว่า “ชีวิตดิฉันได้รับพรอย่างยิ่งเพราะดิฉันพยายามรักษาพระบัญญัติ ดิฉันได้รับพรสำหรับพระบัญญัติทุกข้อที่ดิฉันรักษา”⁶

หลังจากสิ้นสุดงานเผยแผ่ของพวกเขาในบราซิลเสีย แผนการปักหลักที่บ้านถูกขัดจังหวะด้วยการเรียกระยะสั้นให้รับใช้เป็นประจำนคณะเผยแผ่บราซิล กัมปีนัส หลังจากพักไม่กี่เดือน พวกเขา

▲ 2000: อุทิศพระวิหารเรชีพีและปอร์โตอาเลเกร บราซิล

2002: อุทิศพระวิหารกัมปีนัส

2002: มอรมอนร่วมมือร่วมใจได้รับยกย่องระดับชาติว่าเป็นองค์กรอาสาสมัครสำคัญที่สุดองค์กรหนึ่งของบราซิล

◀ 2008: อุทิศพระวิหารกูรีตีบา

▲ 2012: อุทิศพระวิหารมานาสส์

การเรียกในปี 2013 ให้เป็นประจำนและภรรยาประจำนพระวิหารเรชีพี บราซิล ผู้สอนศาสนาคณหนึ่งทีให้บัพติศมาบราเดอร์พิชชีรานี้เพิ่งได้รับเรียกพร้อมกับภรรยาให้รับใช้ในพระวิหารเรชีพี ผู้สอนศาสนาและผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจะรับใช้ด้วยกันที่นั่น

แบบอย่างของครอบครัวพิชชีรานี้ที่ได้สละโอกาสงานอาชีพเพื่อรับใช้พระเจ้านับว่าน่าประทับใจแต่ไม่ใช่เรื่องแปลกในหมู่สมาชิกที่ซื่อสัตย์ในบราซิล

เป็นเวลา 100 ปีนับตั้งแต่ครอบครัวแซฟฟ์มาถึงบราซิล พวกเขาได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในทางบวกมากมายแต่มีอุปสรรคเป็นครั้งคราวเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ศาสดาพยากรณ์ผู้มาเยือนไม่เคยลังเลที่จะแสดงศรัทธาในขนาดตของประเทศนี้ คำพยากรณ์เหล่านั้นบังเกิดผลเมื่อบราซิลครองตำแหน่งผู้นำการเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจในโลก ผู้สืบตระกูลของครอบครัวแซฟฟ์—ทั้งผู้สืบตระกูลสายตรงและผู้เจริญรอยตามพวกเขาในพระกิตติคุณ—กำลังเก็บเกี่ยวประโยชน์จากความมูมานะและความอดทนของผู้ที่พยายามหว่านเมล็ดพระกิตติคุณในสมัยเริ่มแรกนั้น ส่วนที่สอง

การเติบโตของศาสนจักรในบราซิล

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013
148	216	536	1,454	31,635	54,410	265,286	703,210	1,060,556	1,239,166

ศาสนจักรในบราซิล*

สมาชิก: 1,239,166
 สเศค: 242
 คณะเผยแผ่: 32
 พระวิหาร: เปิดดำเนินการ 6, กำลังก่อสร้าง 2

* ณ เดือนพฤศจิกายน 2013

ของคำพยากรณ์ทีเอสเศคอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ดให้ไว้ในปี 1936 บังเกิดเป็นความจริง นั่นคือ “หลายพันคนจะเข้าร่วมศาสนจักรที่นี่ ศาสนจักรจะแบ่งออกเป็นคณะเผยแผ่มากกว่าหนึ่งแห่งและจะเป็นคณะเผยแผ่ที่เข้มแข็งที่สุดแห่งหนึ่งในศาสนจักร” ■

อ้างอิง

1. ซิมิล่า แอ็ค นูเนส (หลานสาวของแม็กซ์กับอมาเลีย แซฟฟ์) สัมภาษณ์โดย ไมเคิล แลนดอน, กูรีตีบา บราซิล, 30 ก.ค. 2004, หอสมุดประวัติศาสตร์นจักร.
2. เมลวิน เจ. บัลลาร์ด, ใน ไบรอันท์ เอส. อิงค์ลี, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 100.
3. อันโตนิโอ คาร์ลอส คามารโก, สัมภาษณ์โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์, เซาเปาลู บราซิล, 27 มิถุนายน 2006, หอสมุดฮาลด์ บี. ลี, น. 22.
4. โซเช แคนดิโด เฟร์เรร่า โดส ซานโตส, สัมภาษณ์โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์, รัอุกีร์นตีดูซูล บราซิล, 4 พ.ค. 2010, หอสมุดฮาลด์ บี. ลี; รุย อันโตนิโอ ดาบีลา, สัมภาษณ์โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์, รัอุกีร์นตีดูซูล บราซิล, 5 พ.ค. 2010, หอสมุดฮาลด์ บี. ลี
5. เรย์นัลโด เด โซวซา บาร์เรโต, สัมภาษณ์โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์, เซาเปาลู, บราซิล, 16 มิถุนายน 2006, หอสมุดฮาลด์ บี. ลี, น. 14.
6. มิเรียม ดา ซิลวา ซูล พิชชีรานี, สัมภาษณ์โดย มาร์ค แอล. โกรเวอร์, เซาเปาลู บราซิล, 21 มีนาคม 1982, หอสมุดฮาลด์ บี. ลี, น. 7.

ภาพถ่ายเอสเศคอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ดโดยหอสมุดประวัติศาสตร์นจักร; บิน: ภาพถ่ายพระวิหารปอร์โตอาเลเกร บราซิล โดย มาร์โก เอนดราส; ชาว: ภาพถ่ายพระวิหารกูรีตีบา บราซิลโดย จอห์น ลูค; ภาพถ่ายพระวิหารมานาสส์ บราซิลโดย แมทธิว โรเจอร์

โดย เอ็ดเดอร์
ริสเชลล์ เอ็ม.
เนลสัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

พระคัมภีร์มอรมอน การรวมอิสราเอล และ การเสด็จมาครั้งที่สอง

การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องหมายที่เป็นรูปธรรมต่อโลกว่าพระเจ้าได้ทรงเริ่มรวบรวมอิสราเอลและทำให้พันธสัญญาที่ทรงทำไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ เกิดสัมฤทธิ์ผล

บทที่ 5 ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* อธิศเนื้อหาทั้งบทให้แก่พระคัมภีร์มอรมอน บทนี้สอนว่าพระคัมภีร์มอรมอน:

- เป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา
- เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์
- สนับสนุนพระคัมภีร์ไบเบิล
- ตอบคำถามของจิตวิญญาณ
- ดึงผู้คนเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น

ข้อยืนยันทั้งหมดนี้เป็นความจริงอย่างแน่นอน ทว่าสิ่งเหล่านี้มาจากมุมมองของเราที่เป็นมนุษย์ธรรมดา แล้วมุมมองของพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ที่มีต่อพระคัมภีร์มอรมอนเป็นอย่างไร

แน่นอนว่ามุมมองของทั้งสองพระองค์ย่อมกำหนดด้วยคำสั่งสัญญาสองข้อที่ทรงทำให้กับมวลมนุษยชาติเมื่อนานมาแล้ว คำสัญญาสองข้อนี้สัมพันธ์กัน มีหลักฐานแน่ชัด ยังมีผลบังคับใช้ และจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ข้อแรกคือคำสั่งสัญญาที่มีมาแต่โบราณว่าพระองค์จะทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย ข้อสองคือคำสั่งสัญญาอันยาวนานถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า

พันธสัญญาแห่งอับราฮัมและเชื้อสายแห่งอิสราเอล

ในสมัยการประทานของอับราฮัม พระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับท่านบิดาอับราฮัมว่า โดยผ่านทางเชื้อสายของท่าน ผู้คน

ทุกประชาชาติจะได้รับพร ส่วนประกอบสำคัญอื่น ๆ ของคำสั่งสัญญานั้นเกิดขึ้นเช่นเดียวกัน คำสัญญาเหล่านี้ซึ่งแต่เดิมให้ไว้กับอับราฮัมและยืนยันกับอิสอัคและยาโคบในเวลาต่อมา ได้แก่

- ลูกหลานจำนวนมาก¹
- มรดกแผ่นดินบางแห่ง²
- พงศ์พันธุ์ของอับราฮัมจะดำรงฐานะปุโรหิตต่อบรรดาประชาชาติทั้งปวง เพื่อคนทั้งปวงจะได้รับพรผ่านเชื้อสายของอับราฮัม³
- ผู้ที่ไม่ได้สืบเชื้อสายจากอับราฮัมแต่ยอมรับพระกิตติคุณ จะกลายเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมโดยผ่านการรับเป็นบุตรบุญธรรม⁴
- พระผู้ช่วยให้รอดของโลกจะทรงมาจากเชื้อสายของอับราฮัม⁵

ลูกหลานจำนวนมากของอับราฮัม—เผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอล สมัยโบราณ—ในที่สุดก็ปฏิเสธคำสอนของพระเจ้าและสังหาร

ศาสดาพยากรณ์ ลีบเผ่าตกเป็นเชลยในอัสซีเรีย นับจากช่วงเวลา
เวลานั้นพวกเขาสูญสิ้นไปจากบ้านที่กของมนุษยชาติ หากแต่ไม่
สูญสิ้นสำหรับพระเจ้า สองเผ่ายังคงอยู่ต่อไปในช่วงเวลาสั้น ๆ
แต่ถูกจับไปเป็นเชลยในบาบิโลนเนื่องจากการกบฏของพวกเขา
เมื่อกลับมา พวกเขาเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า แต่ก็ยังปฏิเสธ
พระองค์อีกนั่นเอง!

การกระจัดกระจายและการรวมอิสราเอล

พระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ทว่าทรมันด้วยความโศกเศร้า
ทรงทำให้อิสราเอลกระจัดกระจายไปไกลทั่วสารทิศ แต่พระองค์
ทรงสัญญาว่าวันหนึ่งชาวอิสราเอลที่กระจัดกระจายจะกลับมารวม
ฝูงกันอีกครั้ง คำสัญญานี้หนักแน่นพอ ๆ กับคำสัญญาถึงการ
กระจัดกระจายของชาวอิสราเอล⁶ ตัวอย่างเช่น อิชยาห์เห็นล่วงหน้า
ว่าในยุคสุดท้ายพระเจ้าจะทรงส่ง “ผู้สื่อสารที่รวดเร็ว” ไปยัง
ผู้คนเหล่านี้ที่ “[กระจัดกระจายและเปลือยเปล่า]” (ดู อิชยาห์
18:2, 7)

ดังที่พยากรณ์ไว้ สิ่ง *ทั้งปวง* จะฟื้นฟูกลับมาในสมัยการประทาน
นี้ ดังนั้น การรวมที่รอคอยมานานของชาวอิสราเอลที่กระจัดกระจาย
ต้องเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟูนั้น⁷ การรวมอิสราเอลสัมพันธ์กับ
คำสัญญาข้อสองเพราะการกระจัดกระจายจำเป็นต้องเกิดขึ้นก่อน
การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า⁸ มุมมองแบบสวรรค์เช่นนั้น
ปรากฏชัดอีกเช่นเคย

แนวคิดเรื่องการรวมเป็นคำสอนสำคัญเรื่องหนึ่งในศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงประกาศ
ว่า “เราให้เครื่องหมายแก่เจ้า...เมื่อเราจะรวม, ผู้คนของเรา, จาก
การกระจัดกระจายอันยาวนานของพวกเขา, ให้อิสราเอล, และจะสถาปนา
ไซออนของเราในบรรดาพวกเขาอีก” (3 นีไฟ 21:1)

การปรากฏออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องหมายที่
เป็นรูปธรรมต่อโลกว่าพระเจ้าได้ทรงเริ่มรวบรวมอิสราเอลและ
ทำให้พันธสัญญาที่ทรงทำไว้กับอับราฮัม อิชอัค และยาโคบเกิด
สัมฤทธิ์ผล⁹ เราไม่เพียงสอนแนวคิดนี้เท่านั้น แต่เรายังได้มีส่วน
ร่วมอีกด้วย! เราทำเช่นนั้นเมื่อเราช่วยรวบรวมผู้คนที่พระเจ้าทรง
เลือกในทั้งสองด้านของมาอัน

ด้วยพระเมตตา คำเชื่อเชิญให้ “มาหาพระคริสต์” (เจดอบ 1:7)¹⁰
ยังสามารถขยายไปถึงผู้ที่ล่องลับไปโดยปราศจากความรู้เรื่องพระ-
กิตติคุณอีกด้วย¹¹ ส่วนหนึ่งของการเตรียมแทนผู้ที่อยู่อีกด้านหนึ่ง
ของมาอันเรียกร้องความพยายามบนแผ่นดินโลกของผู้ที่อาศัยอยู่
ด้านนี้ของมาอัน เรารวบรวมแผนภูมิลำดับเชื้อสาย กรอบบันทึก
กลุ่มครอบครัว และทำงานพระวิหารแทนคนตายเพื่อรวมผู้คนมา
หาพระเจ้าและครอบครัวของพวกเขา¹²

พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นล่วงหน้าว่าสมัยการประทานความสมบูรณ์
แห่งเวลาเป็นช่วงเวลารวบรวมทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก
อัครสาวกเปโตรรู้ว่าหลังจากยุคละทิ้งความเชื่อ การฟื้นฟูจะเกิดขึ้น
ท่านประกาศว่า

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงกลับใจและหันมาหาพระเจ้า เพื่อ
ที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้าง เพื่อวาระแห่ง
การฟื้นฟูขึ้นจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า ...

“พระองค์นั้นจะต้องอยู่ในสวรรค์จนกว่าจะถึงวาระแห่งการ
ฟื้นฟูสรรพสิ่งตามที่พระเจ้าตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระ-
วจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” (กิจการ 3:19, 21)

ในสมัยของเรา พระเจ้าทรงส่งเปโตร ยากอบ และยอห์นมา
พร้อมกับ “กุญแจแห่งอาณาจักร [ของพระองค์], และสมัยการ
ประทานแห่งพระกิตติคุณเพื่อเวลาสุดท้าย, และเพื่อความสมบูรณ์
แห่งเวลา,” ซึ่งในนี้พระองค์จะทรง “รวบรวมสรรพสิ่งทั้งปวงไว้
เป็นหนึ่งเดียว, ทั้งที่อยู่บนสวรรค์, และที่อยู่บนแผ่นดินโลก” (คพ.
27:13)¹³

พันธสัญญาแห่งอับราฮัมเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วในหลาย ๆ ด้าน
พระผู้ช่วยให้รอดของโลกเสด็จมาแล้วผ่านทางเชื้อสายของอับราฮัม

ผ่านยูดาห์บุตรชายของยาโคบ มีการแบ่งสรรแผ่นดินไว้เป็นมรดกนานมาแล้ว แดนที่พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับแอลดีเอสแสดงให้เห็นว่าแผ่นดินที่เผ่าต่าง ๆ ได้รับเป็นมรดกนั้นได้รับการแบ่งสันปันส่วนให้บรรดาลูกหลานของรูเบน สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ เศบูลุน ดาน นัฟฟาดี กาด อาเซอร์ เบนยามิน และโยเซฟ (แบ่งระหว่างบุตรชายของเขา คือเอฟราอิมกับมันัสเสห์)¹⁴ นอกเหนือจากมรดกที่โยเซฟได้รับในแผ่นดินคัคคัสตีร์ เรายังเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนด้วยว่าแผ่นดินที่สงวนไว้ให้ส่วนที่เหลืออยู่ของเชื้อสายโยเซฟคือซีกโลกอเมริกา¹⁵

คำสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่ว่าประชาชาติ *ทั้งปวง* จะได้รับพรจากลูกหลานของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบยังคงเกิดสัมฤทธิ์ผล แต่คำสัญญาถึงการรวม ซึ่งโยงโยอยู่ทั่วพระคัมภีร์ทุกเล่ม จะเกิดสัมฤทธิ์ผลแน่นอนดังที่เกิดกับคำพยากรณ์ถึงการกระจัดกระจายของอิสราเอล¹⁶

การรวมเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง

เหตุใดคำสัญญาถึงการรวมที่กล่าวมานี้จึงสำคัญยิ่ง เพราะการรวมอิสราเอลจำเป็นต่อการเตรียม

โลกให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองนั่นเอง! และพระคัมภีร์มอรมอนก็เป็นเครื่องมือที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจำเป็นต้องใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์คัคคัสตีร์ *ทั้งสองข้อ* นี้¹⁷

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นของขวัญที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประทานแก่คนทั้งโลก นี่คือนั่งหนังสือเพียงเล่มเดียวที่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าเป็นความจริง¹⁸ นี่คือนิยามของขวัญจากนี้ไฟ เจคอบ มอรมอน โมโรไน และศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ผู้แปลที่ได้รับการดูแลและสละชีวิตเป็นมรณะสักขี พระคัมภีร์มอรมอนเจตนาส่งข่าวสารไปยังเชื้อสายที่เหลืออยู่ของอิสราเอล¹⁹

เมื่อพูดถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง เราทราบว่า “บัดนี้มันอยู่แค่เอื้อม, และในเวลาที่จะมาถึง” (คพ. 63:53) และเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาอีกครั้งจะไม่ใช่เป็นความลับ²⁰ ระหว่างนั้น เราต้องทำงานมากมายเพื่อรวมอิสราเอลและเตรียมโลกให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองอันเรืองโรจน์

การรวมอิสราเอลในสมัยการประทานนี้

ขอบคุณพระคัมภีร์มอรมอนที่ทำให้เรารู้ว่าคำสัญญานี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด: “ดังนั้น, บิดาเราไม่ได้

วิสุทธิชนในแผ่นดินทุกแห่งมีสิทธิ์ในพรของพระเจ้าเท่าเทียมกัน ความมั่นคงทางวิญญาณย่อมขึ้นอยู่กับว่าเราดำเนินชีวิตอย่างไร ไม่ใช่เราอาศัยอยู่ที่ใด

**ในพระวิหารเราได้รับพร
อันสูงส่งและสูงสุดของ
เราตั้งที่ทรงสัญญาไว้กับ
พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม
อิสอัค และยาโคบ**

พูดถึงพงศ์พันธุ์ของเราเท่านั้น. แต่พูดถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดด้วย, โดยขึ้นไปทีพันธสัญญาซึ่งจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ในยุคสุดท้าย; ซึ่งพันธสัญญานั้นพระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา, มีความว่า: ในพงศ์พันธุ์ของเจ้าตระกูลทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพร” (1 นิโฟ 15:18; เน้นตัวเอน)

หกหรือปีก่อนพระเยซูประสูติในเบธเลเฮม ศาสดาพยากรณ์รู้แล้วว่าการรวมอิสราเอลจะเกิดขึ้น “ในยุคสุดท้าย”

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายถือว่าชื่อ *อับราฮัม* อันทรงเกียรติมีความสำคัญ สมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรเชื่อมโยงกับอับราฮัม²¹ พระเจ้าทรงยืนยันพันธสัญญาแห่งอับราฮัมในสมัยของเราผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ²² ในพระวิหารเราได้รับพรอันสูงส่งและสูงสุดของเราตั้งที่ทรงสัญญาไว้กับพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ²³

เราต้องมีมุมมองแบบสวรรค์ เราต้องรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาแห่งอับราฮัมและเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบของเราในการช่วยทำให้เกิดการรวมอิสราเอลตามคำสัญญา เราต้องรู้ว่า *เหตุใด* เราจึงมีสิทธิพิเศษให้ได้รับบัพติศมาและเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของเรากับบิดาในสมัยโบราณ เราต้องรู้ว่าโยเซฟ

บุตรของยาโคบกลายเป็นผู้มีสิทธิบุตรหัวปีหลังจากรูเบนสูญเสียสิทธิบุตรหัวปีของตนเอง²⁴ โยเซฟพร้อมด้วยเอเฟราอิมและมนัสเสห์บุตรของเขาจึงกลายเป็นพงศ์พันธุ์ที่เป็นผู้นำในการรวบรวมอิสราเอล²⁵ ส่วนเผ่าอื่น ๆ จะเป็นผู้ตาม

จนถึงบรรดาผู้ส่งสารจากสวรรค์ที่นำกุญแจฐานะบุโรหิตอันล้ำค่ามาสู่ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า เมื่อวันที่ 3 เมษายน ปี 1836 หลังจากพระเจ้าทรงยอมรับพระวิหารเคิร์ทแลนด์ โมเสสมาฟื้นฟู “กุญแจทั้งหลายของการรวบรวมอิสราเอล” (คพ. 110:11) ต่อมา “เอลีอัสมาปรากฏ, และมอบหมายการประทานพระกิตติคุณสมัยอับราฮัมโดยกล่าวว่าในพวกเราและพงศ์พันธุ์ของเรา คนทุกรุ่นต่อจากเราจะได้รับพร” (คพ. 110:12) ดังนั้น พันธสัญญาแห่งอับราฮัมจึงต่อขึ้นอีกครั้งอันเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟู! จากนั้นเอลีอาห์มาฟื้นฟูกุญแจทั้งหลายของสิทธิอำนาจการผนึกตามคำทำนายของมาลาคี²⁶ กุญแจเหล่านั้นจำเป็นต่อการผนึกครอบครัวของอิสราเอลที่มารวมกัน และเปิดทางให้พวกเขาได้รับพรยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาพรทั้งปวง นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์

มุมมองของพระบิดาและพระบุตรเกี่ยวกับพระ-

คัมภีร์มอรมอนเป็นอย่างไรรวมทั้งสองพระองค์ทรงเห็นว่านี่คือพยานหลักฐานถึงการเรียกใจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ ทรงเห็นว่านี่คือเครื่องมือให้ผู้คนได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เชื้อพระกิตติคุณของพระองค์ และเข้าร่วมศาสนจักรของพระองค์ ทรงเห็นว่านี่คืองานเขียนที่อธิบายความสัมพันธ์ของเรากับเชื้อสายแห่งอิสราเอลในพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนประกาศจุดเริ่มต้นของการรวม²⁷ และเป็นเครื่องมือของพระเจ้าในการทำให้การรวมเกิดขึ้น หากไม่มีพระคัมภีร์มอรมอน ย่อมไม่มีการรวมอิสราเอล²⁸

พระคัมภีร์มอรมอนมีความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ หากไม่มีพระคัมภีร์มอรมอน เราคงไม่รู้จะไว้มากเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์²⁹ เพราะพระคัมภีร์มอรมอนสอนเกี่ยวกับการชดใช้ จึงช่วยให้เรากลับใจ ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ คู่ควรรับศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่ง อีกทั้งนำเราไปสู่พระวิหารซึ่งจะทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรรับชีวิตนิรันดร์

บนแผ่นดินโลกนี้เราสามารถมีมุมมองแบบสวรรค์ในทุกสิ่งที่เราทำ ด้วยมุมมองเช่นนั้น เราจะเห็นว่างานเผยแผ่ศาสนาสำคัญยิ่งต่อการรวมอิสราเอล ในหลายประชาชาติ ผู้สอนศาสนาของเราค้นหาอิสราเอลเหล่านั้นที่กระจัดกระจายไป

ไซออนดำรงอยู่ทุกแห่งที่วิสุทธิชนผู้ชอบธรรมมารวมกัน³⁰ สิ่งดีพิมพ์ การติดต่อสื่อสาร และการประชุมที่โบสถ์เปิดทางให้สมาชิกศาสนจักรแทบทุกคนเข้าถึงหลักคำสอน กุญแจ ศาสนพิธี และพรของพระกิตติคุณไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เพื่ออำนวยความสะดวกให้วิสุทธิชนทั่วโลก เราจึงมีพระวิหาร 143 แห่ง และอีกหลายแห่งกำลังจะตามมา³¹

วิสุทธิชนในแผ่นดินทุกแห่งมีสิทธิ์ในพรของพระเจ้าเท่าเทียมกัน ความมั่นคงทางวิญญาณย่อมขึ้นอยู่กับว่าเราดำเนินชีวิต *อย่างไร* ไม่ใช่เราอาศัยอยู่ *ที่ใด*

การรวมอิสราเอล *ไม่ใช่* จุดหมายสุดท้าย หากแต่เป็นจุดเริ่มต้นปลายทางที่เราฟันฝ่าต้องผ่านศาสนพิธีเอ็นดาวเม้นท์และการผนึกในพระวิหาร ต้องผ่านการเข้าสู่ความสัมพันธ์ในลักษณะพันธสัญญากับพระเจ้าทางเชื้อสายหรือการรับเป็นบุตรบุญธรรม จากนั้นจึงอยู่กับพระองค์และครอบครัวของเราตลอดกาล นั่นคืออัครสมบัติของพระเจ้า—ชีวิตนิรันดร์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์³²

พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงต้องการให้บุตรธิดากลับไปหาพระองค์ ไม่ใช่ด้วยการบีบบังคับ แต่ด้วยการเลือก

และการเตรียมพร้อมส่วนตัวของแต่ละคน พระองค์ทรงต้องการให้พวกเขาผนึกกันเป็นครอบครัวนิรันดร์

นั่นคือมุมมองของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา นั่นคือมุมมองของพระบุตรอันเป็นที่รัก และนั่นจะเป็นมุมมองของเราได้เช่นกัน ■

จากคำปราศรัยในสัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโทรโว เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 2013

อ้างอิง

1. ดู ปฐมกาล 13:16; 22:17; อับราฮัม 3:14.
2. ดู ปฐมกาล 12:1, 7; อับราฮัม 2:6.
3. ดู อับราฮัม 2:9, 11.
4. ดู กาลาเทีย 3:26–29; อับราฮัม 2:10.
5. ดู ปฐมกาล 49:10, 24.
6. ดู อิสยาห์ 11:12; 22:16–18; 3 นีไฟ 15:20–22; อับราฮัม 2:10–11.
7. ดู 1 นีไฟ 15:18; คู่มือชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอนด้วย.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 133: 8–17.
9. ดู ปฐมกาล 12:2–3; 26:3–4; 35:11–12; คำนำบทสำหรับ 3 นีไฟ 21 และ 29 ด้วย.
10. ดู ออโมใน 1:26; โมโรไน 10:30, 32; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:59.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:5–8.
12. ดู 1 โครินธ์ 15:29; 1 เปโตร 4:6.
13. เปาโลพยากรณ์ถึงยุคสมัยของเราเช่นกัน “เมื่อเวลาครบบริบูรณ์แล้ว ก็ที่ซึ่งทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกให้อยู่ในพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:10)
14. ดู ปฐมกาล 35:23–26; 41:50–52. เผ่าเลวีจัดเตรียมปุโรหิตในบรรดาผู้คน พวกเขาไม่ถูกนับเป็นเผ่าหรือได้รับมรดกเผ่าแต่อย่างใด มนัสเสห์และเอฟราอิม บุตรชายสองคนของโยเซฟ ได้รับแผ่นดินมรดกและถูกนับอยู่ในบรรดาเผ่าต่าง ๆ แทนบิดาของพวกเขา จำนวนเผ่าจึงเหลือสิบสองเผ่าเท่าเดิม
15. ดู อีเซออร์ 13:8; ดู ปฐมกาล 49:22 ด้วย.
16. ดู เลวีนิติ 26:44; เฉลยธรรมบัญญัติ 4:27–31; 28; 29; 30:1–10; เนหะมีย์ 1:9; อิสยาห์ 11:11–12; เยเรมีย์ 31:7–12; เอสเคียล 37:21–22; อาโมส 9:14–15; มัทธีว 24:31; เจกอบ 6:2. ดู รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, “The Exodus Repeated,” *Ensign*, ก.ค. 1999, 6–13 ด้วย. การรวมอิสราเอลมีทำนายไว้เป็นพิเศษใน อิสยาห์ 49–51 และ เจกอบ 5.
17. ดู มัทธีว 24:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:17.
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 17:6.
19. ดู มอรมอน 7:10; 9:37; โมโรไน 10:31–34.
20. ดู อิสยาห์ 40:5
21. เราอาจรับพันธสัญญาโดยวิธีรับเป็นบุตรบุญธรรมได้เช่นกัน (ดู มัทธีว 3:9; ลูกา 3:8; กาลาเทีย 4:5–7).
22. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:58; 132:31–32.
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33–40; 132:19; อับราฮัม 2:11.
24. ดู 1 พงศาวดาร 5:1.
25. เอฟราอิมได้รับสิทธิบุตรหัวปีในอิสราเอลเพื่อนำข่าวสารแห่งการฟื้นฟูไปสู่ประชาชาติทั้งปวงและเป็นผู้นำในการรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย (ดู เยเรมีย์ 31:7–9; หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:36; 133:32–34)
26. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:13–16; ดู มาลากิ 4:5–6 ด้วย.
27. หลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับการกระจัดกระจายและการรวมเชื้อสายแห่งอิสราเอล มีสอนอยู่ในบทเรียนแรก ๆ ของพระคัมภีร์มอรมอน (ดู 1 นีไฟ 10:14)
28. ดู บรูซ อาร์. แมคคองกี, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), 554.
29. คำว่า *การชดใช้* ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน 24 ข้อ
30. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:21.
31. ณ เดือนพฤษภาคม 2014
32. ดู โยเสส 1:39.

จงเป็นเหมือน แอมัน

วีรบุรุษท่านนี้จากพระคัมภีร์มอรมอน
สามารถสอนเราได้มากเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา
และการทำให้แข็งแกร่งในปัจจุบัน

แมันเป็นวีรบุรุษในพระคัมภีร์มอรมอนที่ใคร ๆ ก็รู้ถึงการรับใช้เยี่ยงอัศวินของท่าน รวมถึงการปกป้องฝูงสัตว์ของลาโมโน กษัตริย์ชาวเลมัน (ดู แอลมา 17:25–39; 18:1–10) เรื่องราวของแอมัน เช่นเดียวกับเรื่องราวพระคัมภีร์อีกหลายเรื่องในพระคัมภีร์มอรมอน สอนเราได้มากเกี่ยวกับวิธีน้อมรับโอกาสและเอาชนะการทำลายที่เราพบเจอทุกวัน

งานเผยแผ่ที่มีความหมาย

ซูซานน์ อี. ทาราเซวิช จากมิลลิวอลล์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา เรียนรู้บทเรียนบางอย่างจากแอมันขณะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลากับบอดอล์ฟ สามีเธอ

“เมื่อของใหญ่สี่ขาบรรจุนามเรียกเป็นผู้สอนศาสนามาถึงจุดหมายของเรา” เธอกล่าว “ดิฉันกับสามีดีใจจนเนื้อเต้น เราอดอาหารและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการเรียกของเรา เราไม่กังวลกับ *สถานที่* ของงานมอบหมาย แต่เราปรารถนาการยืนยันในส่วนตัวของเราว่าเราจะทำการเรียกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้อย่างมีความหมาย

“คำวันนั้น ลูกหลานของเรามายู่กันพร้อมหน้า เราเปิดช่องและอ่านการเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ไปแลนต์ วอร์ซอ ขณะอ่าน เรารู้สึกสงบในใจว่าแท้จริงแล้วนี่คืองานมอบหมายสำหรับเราจริง ๆ เราทั้งคู่ดีใจเหลือเกิน”

แต่เมื่อมาถึงคณะเผยแผ่ ซิสเตอร์ทาราเซวิชต้องพยายามอย่างยากลำบากเพื่อให้เข้าใจแน่ชัดว่า

เธอจะมีส่วนช่วยอะไรได้บ้าง “สามีดิฉันได้รับหน้าที่ทันทีซึ่งเป็นเรื่องท้าทายและให้โอกาสการเป็นผู้นำที่ส่งเสริมการเติบโตแก่เขา” เธอกล่าว “แม้เราทั้งคู่จะพูดภาษาโปแลนด์ไม่ได้ แต่ดูเหมือนงานรับใช้ของเขาอยู่เหนืออุปสรรคด้านภาษา” ในทางกลับกัน เธอกล่าวว่า “ดิฉันต่อสู้กับความรู้สึกว่าตนเองไร้ประโยชน์และโดดเดี่ยวอยู่เนื่อง ๆ ดิฉันสงสัยว่าการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของดิฉันมีความหมายหรือไม่”

ผู้สอนศาสนาที่เกรียงไกร

ซิสเตอร์ทาราเซวิชพบว่าตนเองกำลังนึกถึงผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอน “ในช่วงหลายปีที่เป็นครูปฐมวัย ดิฉันมักตั้งเอาพลังที่สร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจจากเรื่องราวของแอลมาและบรรดาบุตรของโมไซยาห์มาสอนเด็ก ๆ เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา ทุกครั้งที่ดิฉันนึกถึงผู้สอนศาสนา ภาพแอมันที่เข้มแข็งและเปี่ยมด้วยพลังจะปรากฏในความคิดของดิฉัน และดิฉันหลับตาเห็นภาพได้ง่าย ๆ ว่าผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวที่กระตือรือร้นในคณะเผยแผ่ของเราเป็นเหมือนบรรดาบุตรของโมไซยาห์ยุคปัจจุบัน แต่ดิฉันสงสัยว่าถ้าคุณยายผมชาวปรารถนาบทบาทเช่นนั้นจะเป็นการขาดความอ่อนน้อมถ่อมตนหรือไม่”

ขณะกำลังคิดอยู่นั้น เธอกล่าวว่าเสียงภายในใจเริ่มถามเธอเบา ๆ

หาคนที่หายไป

“นับเป็นสิ่งสำคัญที่เราทุกคนต้องไตร่ตรองว่าจะรู้สึกอย่างไรถ้าหลงทางและการเป็นผู้เลี้ยงแกะ ‘ทางวิญญาณ’ หมายความว่าอย่างไร ผู้เลี้ยงแกะที่จะละแกะ 99 ตัวเพื่อหาแกะหนึ่งตัวที่หายไป ผู้เลี้ยงแกะเช่นนี้อาจต้องการความช่วยเหลือและความชำนาญและความช่วยเหลือของหน่วยกู้ภัย แต่ผู้เลี้ยงแกะต้องอยู่ที่นั่นพร้อมช่วยเหลือ และปีนเคียงข้างหน่วยกู้ภัยเพื่อช่วยชีวิตผู้มีความค้ำในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะพวกเขาคือบุตรธิดาของพระองค์”

ดู เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมฮอัครสาวกสิบสอง, “นำจิตวิญญาณมาหาเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009, 136.

“งานมอบหมายแรกของแอมันคืออะไร”

“เป็นผู้รับใช้ ดูแลฝูงสัตว์ และรวบรวมแกะที่กระจัดกระจาย” เธอตอบ

“ถ้าอย่างนั้น จงเป็นแอมัน”

พร้อมรับใช้

ความคิดเหล่านี้ทำให้ซิสเตอร์ทราเววิชเข้าใจลึกซึ้งขึ้น “ดิฉันเข้าใจทันทีว่าลักษณะงานมอบหมายของดิฉันควรเป็นอย่างไร” เธอกล่าว “ดิฉันตระหนักว่าแม้ดิฉันไม่เชี่ยวชาญทักษะภาษาที่ต้องใช้เผยแผ่ศาสนา แต่ประสบการณ์สมาคมสงเคราะห์หลายปีได้เตรียมดิฉันให้พร้อมรับใช้ผู้อื่น—ในการค้นหา พบ และรักคนที่รู้สึกถูกลืมและไม่มีส่วนร่วม”

เธอเริ่มมองงานเผยแผ่ศาสนาของเธอผ่านตาดวงใหม่ “ดิฉันหวนกลับมานึกถึงหลากหลายวิธีซึ่งหลักธรรมที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางสามารถ

เอาชนะความบกพร่องด้านภาษาได้” เธอกล่าว “ดิฉันเริ่มเห็นสิ่งที่ดิฉันทำได้เพื่อดูแลฝูงสัตว์และรวบรวมแกะที่กระจัดกระจาย”

จากนั้นเธอก้าวว่า “ชีวิตผู้สอนศาสนาอาจกลายเป็นช่วงเวลาพิเศษของการเรียนรู้และการรับใช้เมื่อเรามีโอกาสเห็นพระกิตติคุณเปลี่ยนแปลงและยกระดับชีวิตคนที่นี่นมรับพระกิตติคุณนั้น” เธอมักจะรู้สึกเหมือนกำลังร้องเพลงที่เธอเรียกว่าเพลงสวดของแอมัน: “ดูเถิด, ปกติของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม, แท้จริงแล้ว, ใจข้าพเจ้าปริ่มด้วยปิติ, และข้าพเจ้าจะขึ้นนมยินดีในพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า” (แอลมา 26:11)

ช่วยแกะให้รอด

เพื่อกี่ วอลเลซ โพลล์ จากเซาท์เวเบอร์ รัฐยูทาห์ ได้ข้อคิดจากแอมันเมื่อเธอได้รับมอบหมายให้สอนเกี่ยวกับการช่วยชีวิตและการทำให้แข็งแกร่งที่การ

การบำรุงเลี้ยงทุกคนด้วยความรัก เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการทำตามแบบอย่างของแอมัน

ประชุมอบรมผู้นำองค์กรช่วยและผู้นำฐานะปุโรหิตสเดค

“ขณะอ่านเรื่องราวค้อนของแอมัน ดิฉันสังเกตเห็นสิ่งใหม่” เธอกล่าว “จำได้ว่าแอมันกำลังรับใช้งานเผยแผ่ในบรรดาชาวเลมัน เขาได้รับงานมอบหมายให้ดูแลแกะหลง มีผู้รับใช้คนอื่น ๆ อยู่กับเขา และขณะพวกเขากำลังพาแกะไปกินน้ำที่ซีบัส พวกเขาทำให้ฝูงสัตว์กระจัดกระจาย ผู้รับใช้คนอื่น ๆ ตกใจกลัวยิ่งนัก ตามที่รู้กันว่าคนอื่น ๆ ที่เคยปล่อยให้แกะกระจัดกระจายถูกประหารหมดแล้ว และพวกเขาแน่ใจว่าเวลานี้พวกเขาจะประสบชะตากรรมเดียวกัน (ดู แอลมา 17:25-30)

“แต่แอมันเห็นโอกาส” ซิสเตอร์โพลล์กล่าว “เขาบอกผู้รับใช้คนอื่น ๆ ให้เย็นใจเพราะเขามีแผน อ่าน แอลมา 17:31-33 แล้วท่านจะเห็นแผนนั้นชัดเจน

1. สังเกตเห็นให้เร็วที่สุดว่าแกะกำลังหายไป
2. รีบเร่งออกไป
3. ต้อนแกะมารวมกัน
4. นำแกะกลับเข้าคอกอย่างปลอดภัย
5. ล้อมแกะไว้ ดูแลให้ปลอดภัย และเลี้ยงดูแกะด้วยความรัก”

ซิสเตอร์โพลล์กล่าวว่าเธอประทับใจที่เรื่องนี้สามารถประยุกต์ใช้ได้กับการทำให้แข่งขัน “เราอาจจะมองได้ว่าเรื่องราวของแอมันเป็นสัญลักษณ์ของผู้นำศาสนจักรในทุกวันนี้ที่กำลังช่วยชีวิตสมาชิกที่กระจัดกระจายไป มีอิทธิพลมากมายในโลกเหมือนพวกโจรเหล่านั้นที่สามารถผลักดันให้สมาชิกออกห่างจากถ้อยคำอันประเสริฐของพระกิตติคุณ เราต้องตื่นตัวและเฝ้าระวังเมื่อจิตวิญญาณล้ำค่าดวงหนึ่งของพระองค์กำลังหายไปจากฝูง”

เธออ้างคำพูดของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910-2008) ผู้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าหวัง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ขอให้เราทุกคน... ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะแสวงหาคนที่ต้องการความช่วยเหลือ คนที่อยู่ในสภาพสิ้นหวังและยากลำบาก ขอให้พญางูพวกเขาด้วยวิญญาณแห่งความรักมาสู่อ้อมกอดของศาสนจักรที่มีอันแข็งแรงและหัวใจอันเปี่ยมด้วยความรักจะให้ความอบอุ่นพวกเขา ปลอบโยนพวกเขา คำจูน และวางพวกเขาไว้บนวิถีของชีวิตที่อุดมสมบูรณ์และมีความสุข”¹ ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “จงยื่นมือออกไปช่วยเหลือ,” *เสียงโชนา*, ม.ค. 1997, 102.

อมิวเล็คสอนเราได้เช่นกัน

อมิวเล็คเป็นวีรบุรุษที่ยิ่งใหญ่อีกคนหนึ่งจากพระคัมภีร์มอรมอน เขาแสดงให้เห็นสิ่งที่ผู้คนสามารถเป็นได้เมื่อกลับสู่เส้นทางแห่งความชอบธรรม

อมิวเล็คเป็นคนที่ร่ำรวยและมีชื่อเสียง เขายอมรับว่าเขาเคยเห็นความลึกลับและเดชะานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าแต่ทำใจแข็งกระด้าง “ข้าพเจ้าได้รับเรียกหลายครั้งแล้วและข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ยอมรู้,” เขากล่าว (แอลมา 10:6; ดูข้อ 4-5 ด้วย)

แต่พระเจ้าทรงส่งเทพมาบอกอมิวเล็คให้รับแอลมาศาสดาพยากรณ์เข้าบ้านของเขา อมิวเล็คเลี้ยงอาหารแอลมา ส่วนแอลมาให้พรและสอนอมิวเล็คกับครัวเรือน จากนั้นอมิวเล็คจึงสมทบกับแอลมาในการปฏิบัติศาสนกิจจนกลายเป็นพยานปากที่ส่องอันทรงพลังในการยืนยันความจริงพระกิตติคุณ (ดู แอลมา 10:7-12)

อมิวเล็คกลายเป็นคู่ของแอลมาในการเรียกผู้คนมาสู่การกลับใจ เขาสั่งสอนพระกิตติคุณด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจมาจากผู้คนแปลกใจ (ดู แอลมา 11:46) แอลมาก็บออมิวเล็คถูกมัดและโยนเข้าเรือนจำ พวกเขาหนีรอดมาได้เป็นอย่างดีอย่างน่าอัศจรรย์ สถาปนาศาสนจักรในไซดม และสอนพระกิตติคุณทั่วแผ่นดิน (ดู แอลมา 14; 15; 31)

เช่นเดียวกับอมิวเล็ค มีคนมากมายในศาสนจักรทุกวันนี้ที่จะพบว่าเมื่อพวกเขากลับมาแข่งขัน พระเจ้าจะประทานพรและพวกเขาสามารถเป็นพยานอันทรงพลังถึงความจริงได้

คำแนะนำสิบข้อ สำหรับบิดามารดา ของคนหนุ่มสาว

โดย เวนต์ย์ อุลริค
นักจิตวิทยาที่มีใบอนุญาต

เมื่อดิฉันกับสามีช่วยลูก ๆ ย้ายเข้าไปอยู่หอพักมหาวิทยาลัยหรือเข้าศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา เราารู้สึกเศร้าระคนโง่งอเมื่อคิดว่าในที่สุดพวกเขา—และเรา—ต่างก็ “หมดภาระแล้ว” แต่ไม่นานเราก็ตระหนักว่าควบคู่กับการได้คุณวุฒิใหม่และอิสรภาพ ลูกของเราย่อมพบเจอการทำหายเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ถึงแม้เราจะควบคุมชีวิตพวกเขาไม่ได้ก็ออกไป แต่ที่จริงแล้วพวกเขากลับต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น—ความช่วยเหลือที่ต่างไปจากเดิม

การท้าทาย ยุคปัจจุบัน

ต่อไปนี้เป็นการทำหายบางอย่างที่คนหนุ่มสาวพบเจอในโลกทุกวันนี้ ควบคู่กับคำถามที่การทำหายเหล่านั้นทำให้พ่อแม่ต้องขบคิด

ชีวิตโสดนานขึ้น แนวโน้มทางสังคมของการเริ่มต้นครอบครัวในชีวิตล่าช้าสามารถทำให้หนุ่มสาวบางคนรู้สึกเหมือนเป็นวัยรุ่นตลอดเวลา หลายคนเกิดความเครียดเพราะสงสัยว่าจะได้แต่งงานหรือมีลูกหรือไม่ พ่อแม่อย่างเราจะช่วยให้พวกเขามีมุมมองนิรันดร์ได้อย่างไร

ความไม่แน่นอนทางการเงิน ทุกวันนี้คนหนุ่มสาวจำนวนมากอาจไม่ทัดเทียมพ่อแม่ในด้านเศรษฐกิจ พวกเขาอาจพบว่าหางานได้ยาก—แม้จะมีปริญญา—หรือหาเลี้ยงครอบครัวลำบาก ในฐานะพ่อแม่ เราควรช่วยพวกเขาในด้านเศรษฐกิจหรือเราควรคิดว่าลูกจะเติบโตจากการหาทางออกเรื่องการเงินของตนเอง

ทางเลือกท่วมท้น คนหนุ่มสาวทุกวันนี้มีอาชีพให้เลือกหลากหลายกว่าเดิม แต่บางครั้งการเลือกทั้งหมดนั้นดูเหมือนจะท่วมท้น พ่อแม่จะช่วยลูกที่เป็นผู้ใหญ่สำรวจทางเลือกและตัดสินใจเลือกอาชีพที่ตนพอใจได้อย่างไร

แม้จะมีการทำทนายในโลกทุกวันนี้ แต่พ่อแม่ยังคงเป็นพรแก่ลูกวัยหนุ่มสาวได้โดยให้การสนับสนุนช่วยเหลือและการนำทางอันชอบธรรม

อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ไม่ว่าพวกเขาแต่งงานหรือไม่แต่งงาน หนุ่มสาวอายุระหว่าง 18 ปี ถึง 34 ปีที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่มีจำนวนมากขึ้น เมื่อลูกที่เป็นผู้ใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ควรพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ให้เหมาะสมอย่างไร อาทิ ใครเป็นคนจ่ายค่าอาหารและจะมีระเบียบวินัยให้หลาน ๆ อย่างไร

การนับถือศาสนา ทุกวันนี้คนหนุ่มสาวทุกศาสนา มักไม่เคร่งศาสนาเท่าคนหนุ่มสาวรุ่นก่อนหน้านี้ พ่อแม่อย่างเราจะกระตุ้นลูกที่เป็นผู้ใหญ่ให้แข่งขันในศาสนจักรได้อย่างไร เราจะสนับสนุนพวกเขาในเรื่องทางวิญญาณถึงแม้พวกเขาจะเลือกไม่แข่งขันในศาสนจักรได้อย่างไร

แนวทางสำหรับบิดามารดา

แม้ลูกที่เป็นผู้ใหญ่จะล้าหน้าเราในความสามารถหรือความสำเร็จบางอย่าง แต่พวกเขายังสมควรและจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากพ่อแม่ในการสำรวจโลก พึงพิจารณาแนวทาง 10 ข้อต่อไปนี้

1. ค้นหาว่าคุณต้องการและรักอะไร แทนที่จะบอกลูกวัยหนุ่มสาวให้รู้วิธีได้สิ่งที่ *ท่าน* คิดว่าพวกเขาต้องการ ให้ถามถึงค่านิยม เป้าหมาย และความฝัน *ของพวกเขา* พวกเขาอาจจะขอให้คุณช่วยวางแผนเส้นทางไปถึงที่นั่น หากเป็นเช่นนั้น จงให้ความฝัน *ของพวกเขา* เป็นแนวทางการสนทนาของคุณ สำรวจข้อดีข้อเสีย สวดอ้อนวอนขอการนำทาง และพูดคุยกันเสมอ หากพวกเขาไม่รู้ว่าคุณต้องการอะไร จงกระตุ้นพวกเขาให้พบปะสนทนากับอาจารย์แนะแนว รับการทดสอบความสนใจด้านอาชีพ หรือรับประสบการณ์มากขึ้นผ่านการทำงานและการเป็นอาสาสมัคร

2. ศึกษาหลักคำสอนและพันธสัญญา 121:34–46 ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ข้อเหล่านี้ประยุกต์ใช้ได้ดีกับมารดาและบิดา อีกทั้งสอนหลักธรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีให้แนวทางอันชอบธรรมแก่ลูกที่เป็นผู้ใหญ่ของเรา

3. ลงทุนทำความรู้จักกับคนหนุ่มสาวหลาย ๆ

คน คุณอาจพบว่าลูกของคนอื่นสนใจเช่นกันว่าคุณจะใช้ชีวิตในวัย 20 และ 30 ปีอย่างไร คนหนุ่มสาวสนใจใคร่รู้วิธีที่ผู้ใหญ่

อายุมากกว่าสร้างสมดุลในการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ การเลือกอาชีพ หรือรู้ได้อย่างไรเมื่อพวกเขาพบคู่ครอง เมื่อปฏิสัมพันธ์กับคนหนุ่มสาวเหล่านี้ คุณจะเข้าใจมากขึ้นถึงการท้าทายที่คนในรุ่นนี้พบเจอ

4. ชี้ให้เห็นของประทานของพวกเขา การช่วยให้คนหนุ่มสาวค้นพบพรสวรรค์และความสนใจของตนจะช่วยให้พวกเขานึกเห็นภาพอนาคตที่น่าพอใจ ชี้ให้เห็นว่าน้อยนักที่คนเราจะสนุกกับอะไรจนกว่าเราจะทุ่มเทความพยายามมากพอเพื่อให้เราเก่ง แม้แต่คนที่มีพรสวรรค์มากมายตั้งแต่เกิดก็ยังต้องใช้เวลาพัฒนาพรสวรรค์นั้นจึงจะประสบความสำเร็จ

5. วางใจการตัดสินใจของพวกเขา ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงการเชื่อว่าพวกเขาจะเลือกได้สมบูรณ์แบบทุกครั้ง แต่หมายถึงการวางใจว่าพวกเขาสามารถฟื้นตัวได้ วางใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของให้ภัย และชีวิตมีความหมายลึกซึ้งได้ แม้ต้องเอาชนะความล้มเหลวหรืออดทนต่อการทดลอง เด็กเล็กอาจมีรอยแผลเป็นจากการบาดเจ็บ แต่ *ผู้ใหญ่* วัยหนุ่มสาวเติบโตจากการเอาชนะอุปสรรคไม่ใช่การหลีกเลี่ยง จงให้การประดับประดาทางอารมณ์อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้พักจากความเครียด สวดอ้อนวอนกับพวกเขาและเพื่อพวกเขา และใช้อารมณ์ขันเล็กน้อย

6. ยกย่องความพยายามของพวกเขา การยกย่องคนหนุ่มสาวเมื่อพวกเขาทำงานหนักและรู้จักปรับตัว ช่วยให้พวกเขาทำงานต่อไปได้นานขึ้นและสนุกกับงานมากขึ้น ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันแบ่งปันสูตรหนึ่งที่ว่า “ลงมือทำงานย่อมเกิดผลกว่าการนั่งฝันลม ๆ แล้ง ๆ”¹

7. แสวงหาการดลใจ การสวดอ้อนวอนและศรัทธาของเราจะช่วยเราเปิดใจยอมให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของชีวิตของเรา สตรีคนหนึ่งที่ดีฉันรู้สึกกังวลกับรายการทีวีที่ลูกวัยผู้ใหญ่ของเธอปล่อยให้ลูก ๆ ของพวกเขาดู เธอรู้สึกว่ารายการเหล่านั้นสร้างแบบอย่างของความไม่มีสัมมาคารวะและการทะเลาะเบาะแว้งแม้จะถือว่าเหมาะกับวัยก็ตาม เนื่องจากไม่อยากก้าวก่าย เธอจึงสวดอ้อนวอนและอดอาหารหลายครั้งว่าควรจะทำหรือพูดอะไร เข้าวันหนึ่งลูกสะใภ้ของเธอโทรมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีแก้ไขความไม่มีสัมมาคารวะและการทะเลาะเบาะแว้งในหมู่ลูก ๆ เพื่อนดิฉันจึงแสดงความเห็นเกี่ยวกับรายการทีวี ซึ่งเป็นอิทธิพลที่ลูกสะใภ้ของเธอไม่เคยสังเกตมาก่อน พ่อแม่วัยหนุ่มสาวคู่นั้นจึงจัดการแก้ไขปัญหานี้กับลูก ๆ ทุกคนยอมเปลี่ยน และบรรยากาศในบ้านดีขึ้น

8. พูดคุยเรื่องเงิน ขณะพิจารณาสถานการณ์การเงินของคุณเองและวุฒิภาวะของลูกแต่ละคน จงตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าจะให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่ลูก ๆ อย่างไรหากต้องช่วย บางทีพวกเขาอาจต้องการให้ท่านช่วยทำงานประมาณเท่านั้น หากคุณให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน ต้องชี้แจงตั้งแต่ต้นว่าคุณต้องการให้พวกเขาคืนเงินหรือใช้เงินไปในด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่ จากนั้นจง

ยินดีมอบความรับผิดชอบให้พวกเขาบริหารเงินของตนเองและเรียนรู้จากความผิดพลาด ซึ่งรวมถึงการไม่มีเงินใช้ในอนาคตหากวันนี้พวกเขาใช้จ่ายเกินตัว

9. จงอ่อนน้อมถ่อมตน เมื่อท่านรู้สึกอยากตำหนิตนเองเพราะความผิดพลาดในการเป็นพ่อแม่ จงพยายามอ่อนน้อมถ่อมตนให้มากแทนที่จะรู้สึกอับอายขายหน้า จงขอโทษอย่างนุ่มนวลบอกสิ่งที่คุณจะทำเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น แล้วก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นใจ ให้ลูก ๆ เข้าใจจากการสังเกตว่าคุณมีความผิดพลาดไม่ใช่จุดจบ การขอโทษไม่ใช่เครื่องหมายของความอ่อนแอ การให้อภัยผู้อื่นและตนเองนำมาซึ่งสันติสุข

10. วัดความสำเร็จที่แท้จริง เมื่อเราคิดมากเกินไปว่าผู้อื่นจะตัดสินเราอย่างไรสำหรับการเลือกของลูก ๆ เรา (ไม่ว่าดีหรือเลว) เราขอมสวดเสียความเป็นกลาง และเรามีความสุขเสียพระวิญญูญาณ จำไว้ว่าความสำเร็จของพ่อแม่อย่างเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าลูกเราดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานของเราดีเพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับว่า *เรา* ดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานนั้นอย่างเสมอต้นเสมอปลายและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากเพียงใด

ขณะที่เราพิจารณาความต้องการและบุคลิกภาพของลูกวัยหนุ่มสาวแต่ละคนร่วมกับการสวดอ้อนวอน พระวิญญูญาณจะทรงช่วยให้เรานำทางได้โดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ สนับสนุนโดยไม่สร้างความอึดอัด และถอยออกมาโดยไม่ทอดทิ้ง ขณะทำเช่นนั้นลูกวัยหนุ่มสาวของเราจะวางใจว่าทั้งเราและพระเจ้าอยู่ข้างพวกเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

- 1. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “Great Expectations” (ไพบูลย์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว, 11 ม.ค., 2009), 6; speeches.byu.edu.

นี่ไฟตอบคำถามของดิฉัน

ดิฉันเกิดในศาสนจักร แต่ครอบครัวไปโบสถ์นาน ๆ ครั้งในช่วงที่ดิฉันเติบโต แม้จะเป็นเช่นนั้นแต่ดิฉันก็หาวิธีไปโบสถ์ด้วยตนเองเสมอ ตอนต้นทศวรรษ 1970 ดิฉันรับใช้เป็นครู 세미나ในเมืองพิตต์สเบิร์ก รัฐแคนซัส สหรัฐอเมริกา เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันทำหายชั้นเรียน—รวมทั้งตัวดิฉันเอง—ให้อ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม วันหนึ่งขณะอ่านดิฉันได้รับประกาศพยาณแรงกล้าว่าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นความจริง

ไม่กี่ปีต่อมาคุณพ่อคุณแม่มาเยี่ยมดิฉันระหว่างนั้น คุณพ่อหยิบยกเรื่องบางเรื่องที่เราเห็นไม่ตรงกันขึ้นมาพูดและเป็นเรื่องที่ดิฉันไม่ต้องการสนทนากับท่าน แต่ท่านยังคงพูดต่อไปจนดิฉันเกือบระงับอารมณ์

ดิฉันเปิดอ่านเรื่องนี้ไฟกับคันทันท์ และรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ไปหาคุณพ่อเพื่อขอคำแนะนำ และพรฐานะปุโรหิต

ไม่อยู่ ดิฉันขอตัวครู่หนึ่งและเข้าไปในห้องนอนคุกเข่าสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้พระองค์ทรงช่วยดิฉันรับมือกับคุณพ่อ คำตอบมาในรูปของความคิด นั่นคือ เรื่องราวของนี่ไฟกับคันทันท์

ดิฉันเปิดอ่านเรื่องนั้นใน 1 นี่ไฟบทที่ 16 ดิฉันคิดว่านี่ไฟอ่อนนุ่มมากพอจะไปหาบิดาผู้พี่ที่บ้านต่อด้านพระเจ้าเพื่อถามว่าท่านควรไปหาอาหารที่ใด (ดูข้อ 23) ด้วยความคิดดังกล่าวดิฉันจึงรู้สึกว่าจะต้องไปหาคุณพ่อเพื่อขอคำแนะนำจากท่านและพรฐานะปุโรหิต

เมื่อดิฉันกลับไปห้องนั่งเล่นและขอพรจากคุณพ่อ ใจท่านอ่อนลงและเริ่มร้องให้ “ขอพ่อคิดดูก่อน” ท่านบอก

ท่านอดอาหารและสวดอ้อนวอนติดต่อ

กันสองสามวัน จากนั้นก่อนที่คุณพ่อคุณแม่จะกลับบ้าน ท่านให้พรที่ดีมากแก่ดิฉัน

หลังจากประสบการณ์คราวนั้น คุณพ่อเริ่มเปลี่ยนแปลงชีวิต ระหว่างเดินทางกลับบ้าน พวกท่านแวะเที่ยววอดัม-ออนได-อาห์มัน รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา ที่นั่นทำให้คุณพ่อได้รับประสบการณ์แรงกล้าทางวิญญาณ

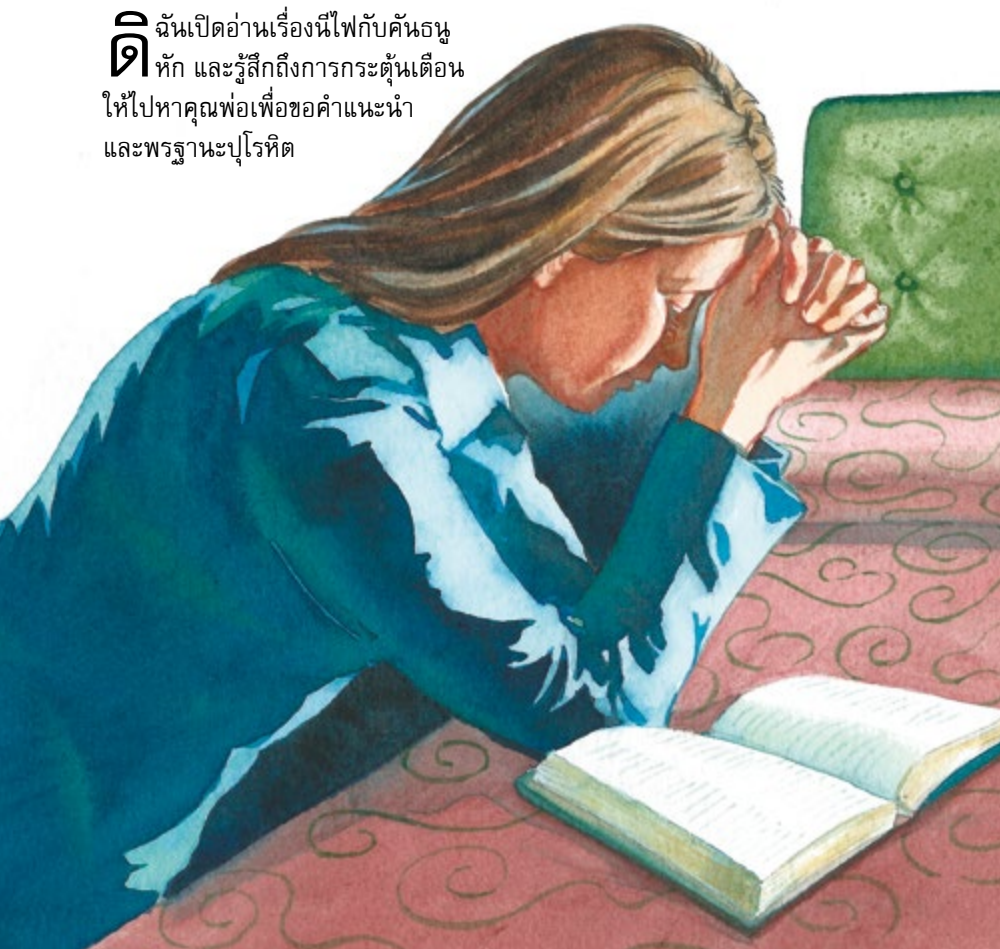
ไม่นาน คุณพ่อคุณแม่ก็เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แข็งขันและทุ่มเท ตลอดหลายปีติดต่อกันพวกท่านรับใช้งานเผยแผ่ด้วยกันสองครั้ง—ครั้งหนึ่งในเยอรมนีและอีกครั้งที่เทมเปิลสแควร์ในซอลท์เลคซิตี คุณพ่อรับใช้เป็นผู้ประกาศพรสดเทศเมื่อท่านถึงแก่กรรมในปี 1987

พระเจ้าทรงทราบว่าคุณพ่อเป็นคนที่ดี ดิฉันได้รับคำตอบผ่านพระคัมภีร์มอรมอน และเพราะดิฉันทำตามการกระตุ้นเตือนคราวนั้นคุณพ่อก็ทราบว่าท่านต้องเป็นผู้นำให้ครอบครัวเรา ประสบการณ์ครั้งนี้เปลี่ยนแปลงทุกอย่างเพื่อเรา

ดิฉันเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยาณหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์และเขียนไว้เพื่อสมัยของเรา ดิฉันทราบว่าดิฉันสามารถเปิดอ่านได้ทุกครั้งที่ดิฉันท้อแท้และในทุกสถานการณ์ คำตอบอยู่ที่นั่น

โดยแท้แล้ว “พระวณะของพระคริสต์จะบอก [เรา] ทุกสิ่งที่ [เรา] ควรทำ” (2 นี่ไฟ 32:3) ■

ลูดี เอ็ม. สมิธ, แคนซัส สหรัฐอเมริกา

จดหมายสองฉบับจากแม่

คริสต์ศักราช 1996 ผมกับภรรยา มีลูกชายสองคน อายุสี่ขวบและเจ็ดขวบ เราเป็นครอบครัวที่วุ่นวายตามประสาคนมีลูกอายุยังน้อย ดึกคืนหนึ่งภรรยาผมเจียดเวลาเขียนจดหมายถึงเกล็นหลานชายของผมซึ่งกำลังรับใช้งานเผยแผ่ในฟินแลนด์

ด้วยเหตุผลบางอย่าง เธอรู้สึกว่าจะต้องเขียนจดหมายยาว ๆ สักฉบับ—จดหมายซึ่งเต็มไปด้วยรายละเอียดแจ่มแจ้งว่าสมาชิกครอบครัวแต่ละคนกำลังทำอะไร พวกเขาอยู่ตรงจุดไหนทางวิญญาณ กำลังเกิดอะไรขึ้นกับการเรียกของผมและเธอในศาสนจักร เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเธอ ความรู้สึกที่เธอมีต่องานเผยแผ่ศาสนา และประสิทธิภาพของเธอในพระกิตติคุณ

จดหมายฉบับนั้นดีดีมาก แต่ผมสงสัยว่าหลานชายต้องการข้อมูลมากขนาดนั้นจริงหรือ ต่อมาเธอเขียนถึงเข่อีกครั้ง

หกปีให้หลังขณะผมกำลังรับใช้เป็นอธิการและลูกชายของเราอายุ 10 ขวบ และ 13 ปี โลกของผมเปลี่ยนไปในชั่วพริบตา วันที่ 2 มกราคม ปี 2002 ภรรยาผมเสียชีวิตจากภาวะหัวใจล้มเหลวด้วยอายุเพียง 42 ปี

ที่บ้านผมพยายามทำตามหลักธรรมใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”¹ ต่อไปผมพบว่าผมสามารถคุ้มครองและเลี้ยงดูครอบครัว แต่ผมบกพร่องในการบำรุงเลี้ยงสิ่งที่ลูกชายต้องการ กระนั้นก็ตาม เรายังดำเนินชีวิตต่อไปด้วยสุดความสามารถ

ในเดือนมิถุนายน ปี 2012 แคมลูกชายคนเล็กของผมกำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่โคโลราโด เดนเวอร์เซาท์ เขาส่งอีเมลถึงผมว่า “มีบางอย่างเกิดขึ้นอาทิตย์นี้ซึ่งดีมาก ๆ” เขาเขียน “ผมได้รับจดหมายสองฉบับจากแม่”

เขาอธิบายว่าเขาได้รับพัสดุจากเกล็นลูกพี่ลูกน้องของเขา ในนั้นมีจดหมายที่แม่เขียนส่งถึงเกล็นขณะเขาอยู่ในฟินแลนด์ด้วย

“เขาบอกผมว่าจดหมายสองฉบับนี้ที่แม่ส่งให้เขาขณะเป็นผู้สอนศาสนา จริงๆ แล้วแม่เขียนให้ผมระหว่างผมเป็นผู้สอนศาสนา” แคมเขียน “เขาจึงส่งมาให้ผม มันเหลือเชื่อมากครับ!”

การเรียนรู้จากการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของคุณแม่ ประจักษ์พยาน และความรู้สึกที่ทำงานมีต่องานเผยแผ่ศาสนาเป็น “กำลังใจอย่างดีตอนนี้” แคมเขียน เขาบอกว่าเขานำจดหมายไปถ่ายเอกสารและส่งต้นฉบับกลับบ้าน

“ผมไม่ทราบมาก่อนว่าพ่อเคยรับใช้ประธานโครัมเอ็ลเดอร์หรือเป็นหัวหน้าเผยแผ่เวอร์ด” แคมเขียน เขาเรียนรู้ว่าเมื่อเขาอายุสี่ขวบ เขา “จะกระโดดขึ้นเตียงหลังจากสวดอ้อนวอนและตะโกนว่า ‘ผมอยากเป็นผู้สอนศาสนา’”

จดหมายเปี่ยมด้วยพลัง เป็นส่วนตัว และสะท้อนอารมณ์เมื่อเขียนในปี 1996 แต่เมื่อนึกถึงเหตุการณ์ในปีต่อๆ มาทำให้จดหมายเป็นมากยิ่งขึ้น

จากนั้นเขาเพิ่มเติมบางอย่างที่เขาเรียนรู้เกี่ยวกับคุณแม่ของเขา “แม่ต้องรู้แน่เลยว่าจะผมจะได้เป็นนักมวยปล้ำเพราะแม่บอกว่าผมน่ารักมากจนทำให้นักมวยปล้ำอาชีพยอมเป็นเพื่อนได้ :)”

ปฏิภิกิริยาของแคมต่อจดหมายเหล่านั้นทำให้ผมน้ำตาไหล ไม่ก็สัปดาห์ต่อมาเขาส่งจดหมายเหล่านั้นกลับบ้าน จดหมายดังกล่าวเปี่ยมด้วยพลัง เป็นส่วนตัว และสะท้อนอารมณ์เมื่อเขียนในปี 1996 แต่เมื่อนึกถึงเหตุการณ์ในปีต่อ ๆ มาทำให้จดหมายเป็นมากยิ่งขึ้น

จดหมายของภรรยาผมทำให้หลานชายเข้มแข็ง แต่เหมือน “การโยนขนมปังลงบนน้ำ” (ดู บัญญัติจารย์ 11:1) เพราะหลายปีต่อมาจดหมายเหล่านั้นก็กลับมาเป็นพรแก่ลูกชายผู้สอนศาสนาและสามีมีมายของเธอ ■
เคน พินเนการ์, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวโนนา*, พ.ศ. 2010, 165.

ป่าเห็นหน้าคุณแม่ของคุณ

วันอาทิตย์วันหนึ่งในฤดูร้อนปี 2002 ผมตื่นนอนพลางนึกถึงคุณแม่ที่เพิ่งถึงแก่กรรม ผมกำลังไปเยี่ยมมอร์ดบ้านเดิมของผมในแปซิฟิกแพลิวา รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา คุณแม่ของผมมีสัญชาติที่นั่นมานานเกือบ 50 ปี

ผมคุกเข่าสวดอ้อนวอนบอกพระเจ้าว่าผมคิดถึงคุณแม่มากและทูลขอประสบการณ์ทางวิญญาณในวันนั้น

บ่ายวันนั้นผมมีแผนเข้าชมการถ่ายทอดการอุทิศศพพระวิหารนอวู อิลลินอยส์ที่อาคารสเตคในเมืองแซนตามอนิกา รัฐแคลิฟอร์เนีย น่าเสียดายที่ผมมาถึงสาย

เกินกว่าจะเข้าไปได้ ผมกลับไปที่รถและป้ายหน้ากลับขึ้นทางด่วน

ขณะขับรถผมได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า “แรนดี้ ไปดูแมรี่หน่อย!” แมรี่เป็นเพื่อนรักของครอบครัวเราและเป็นสมาชิกที่เคร่งครัดของอีกศาสนาหนึ่ง เธอกับนาตาชา ลูกสาวอยู่บ้านใกล้กับรูบี้คุณป่าของผมมานานกว่า 25 ปี แต่เพราะไม่มีครอบครัวอยู่ใกล้ ๆ พวกเขาจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเรา หลังจากคุณป่าผมถึงแก่กรรมในปี 1984 คุณแม่มักจะแวะไปเยี่ยมแมรี่เสมอเพื่อนำของฝากเล็ก ๆ น้อย ๆ หรืออาหารที่ทำนอบเองไปให้

ตอนแรกผมไม่สนใจการกระตุ้นเตือนนั้น ผมจะแวะเยี่ยมโดยไม่บอกกล่าวไม่ได้ และผมไม่มีโทรศัพท์มือถือโทรบอกเธอ ทันใดนั้นเสียงดังกล่าวเกิดขึ้นอีกครั้ง คราวนี้ดังกว่าเดิม “แรนดี้ ไปดูแมรี่หน่อย!” คราวนี้ผมเอาใจใส่คำแนะนำ แม้จะออกจากทางด่วนแทบไม่ทัน

เมื่อมาถึงบ้านของแมรี่ เธอทักทายผมแต่ดูท่าทางไม่สบาย ผมบอกได้เลยว่าเธอร้องไห้ก่อนผมมา ผมถามว่าเกิดอะไรขึ้น เธอตอบว่าเธอป่วยมากและปวดจากการบาดเจ็บที่คอ เธอมีอาหารในบ้านน้อยมาก เธอบอกว่าเธอไม่สบายเกินกว่าจะเดินไปร้านขายยาหรือตลาด

เมื่อผมถามว่าทำไมเธอไม่โทรบอกคนในครอบครัวเรา เธอตอบว่า “ป่าสวดอ้อนวอนและทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ส่งคนมาช่วยป่า”

ผมบอกเธอว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเธอและทรงส่งผมมา เราสวมกอดกัน และต่อจากนั้นเธอบอกบางอย่างที่ผมจะไม่วันลืม เธอบอกว่า “ตอนที่คุณมาถึงบ้านได้บ้าน ป่าเห็นหน้าคุณแม่ของคุณ ไม่ใช่หน้าคุณ”

ผมรู้สึกทันทีว่าวิญญาณที่สวยงามของคุณแม่อยู่ใกล้ผม และผมรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้รับใช้เช่นเดียวกับที่คุณแม่จะรับใช้ชีวิตท่านเต็มไปด้วยการรับใช้ผู้อื่น

ผมหวังว่าผมจะไม่ลืมความสำคัญของการเอาใจใส่ดูแลเสียของพระวิญญาณและแบบอย่างที่คุณแม่วางไว้ให้ผมในการรับใช้ผู้อื่น ■

แรนดี้ เรย์โนลด์ส อัลเลน, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เมื่อผมมาถึงบ้านของแมรี่ เธอทักทายผมแต่ดูท่าทางไม่สบาย ผมบอกได้เลยว่าเธอร้องไห้ก่อนผมมา

ข่าวสารผู้นำภาคเอเชีย

ปาฏิหาริย์แห่ง การให้อภัย

เอ็ลเดอร์จุย-ซาง จวน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก คุณพ่อข้าพเจ้ามีเรื่องบาดหมางกับพี่ชาย ด้วยความซุนเคื่อง คุณพ่อจึงเลิกติดต่อและห้ามเราไปเยี่ยมพี่ชายของท่านอีกด้วย จนเมื่อมารดาข้าพเจ้าป่วยหนัก และใกล้สิ้นใจอยู่บนเตียง คุณพ่อจึงยอมให้พี่ชายของท่านกับภรรยาเยี่ยมเราอีกครั้งในที่สุด

สมัยมัธยมต้น ข้าพเจ้ามีเรื่องบาดหมางกับเพื่อนสนิทข้างบ้าน ข้าพเจ้าเลิกคุยกับเขาและตีตนออกห่างเพื่อเป็นการ “ลงโทษ” เขา ต่อมา สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งพาเขามาที่โบสถ์ ข้าพเจ้าเห็นเขาแต่ก็ปฏิเสธไม่ยอมคุยกับเขาเพื่อข้าพเจ้าจะ “ลงโทษ” เขาต่อไปได้ จนทุกวันนี้ ข้าพเจ้ายังคงรู้สึกแยะกับพฤติกรรมของตนเอง ใจข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีโอกาสพบเขาและบอกเขาว่าข้าพเจ้าขอโทษ!

พระเจ้าตรัสว่า “คนที่ไม่ให้ภัยความผิดแก่พี่น้องตนย่อมอยู่ในสภาพที่ถูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า; เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา”¹ ข้าพเจ้าไม่อาจเข้าใจข้อนี้ได้เมื่อเป็นเด็ก ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าทำไมการที่ข้าพเจ้าตกเป็น

เหยื่อ บาบข้าพเจ้าจึงร้ายแรงกว่าผู้ที่กระทำผิดหากข้าพเจ้าไม่ให้อภัยเขา เรื่องนี้จะยุติธรรมได้อย่างไร เวลานั้นข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยจริงๆ!

เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น และพยายามใคร่ครวญพระคัมภีร์ข้อนี้อย่างมาก ในที่สุด ข้าพเจ้าก็ “เข้าใจ!” นี่เป็นเพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเรามาก! โดยธรรมชาติ ความซุนเคื่องเป็นสิ่งที่เจ็บปวดอยู่แล้ว แต่หากเราไม่ให้ภัยคนเหล่านั้นที่ทำให้เราซุนเคื่อง เราจะเจ็บปวดแม้ลึกกว่าและยาวนานยิ่งกว่า พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงต้องการให้เราฝากความยุติธรรมไว้กับพระองค์ “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย,” แต่ทรงเรียกร้องจากเรา “ที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง”² โดยการทำเช่นนี้ เราจะไม่ทนทุกข์กับความเจ็บซ้ำซ้ำเดิม โดยทำให้จิตวิญญาณของเราเองเจ็บปวด

สตรีผู้ชาญฉลาดคนหนึ่งเข้าใจหลักธรรมนี้ เธอกล่าวว่า “เมื่อคุณให้อภัยผู้อื่น ย่อมเท่ากับว่าคุณกำลังมีเมตตาต่อตนเอง” ประธานบรีคัม ยังก็สอนโดยการให้ตัวอย่างถึงเรื่องนี้เช่นกัน เมื่อคน

ถูกพิชิต ปฏิบัติการทั่วไปคือการรักษาไม่มาตุงให้ตาย ขณะสิ่งถูกต้องที่พึงทำคือไปโรงพยาบาลทันทีเพื่อขอความช่วยเหลือให้รอดชีวิต³ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อมีคนทำให้เราซุนเคื่อง (โดนงูกัด) การเลือกที่จะให้อภัย (รับการถ่ายเลือดด้วยเซรุ่มเลือด) เป็นสิ่งสำคัญและเร่งด่วนกว่าการหาทางแก้แค้น

ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่มีโอกาสอ่านหนังสือของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ *ปาฏิหาริย์แห่งการให้อภัย* สมัยเป็นเด็ก จากหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า “การให้อภัยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ”⁴ ข้าพเจ้าเรียนรู้อีกด้วยว่า ด้วยพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราสามารถให้อภัยทุกคนได้แม้กระทั่งตัวเราเอง⁵

พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดของเรา ระหว่างที่ทรงปฏิบัติศาสนกิจในความเป็นมรรตัยของพระองค์ พระองค์ทรงอธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณข้อนี้เสมอทั้งโดยพระดำรัสและสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แม้เมื่อทรงอยู่บนกางเขน พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำ

บิดาจึงตอบว่า ‘ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อตลอดเวลา สิ่งของทั้งหมดของพ่อก็เป็นของลูกอยู่แล้ว แต่นี่เป็นเรื่องสมควรที่เราจะชื่นชมยินดีและรื่นเริง เพราะน้องคนนี้ของลูกตายไปแล้วแต่กลับเป็นขึ้นอีก หายไปแล้วแต่ยังได้พบกันอีก’ (ลูกา 32-15:31)

อะไร”⁶ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าของเรารักเรามากจนทรงส่งพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์มาชดใช้บาปของเราเพื่อสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม พระองค์ทรงต้องการให้เราดำเนินชีวิตด้วยสันติสุขภายใน พระองค์ไม่ทรงต้องการให้มี “พิษ” ใดๆ หลงเหลืออยู่ในใจเรา ข้าพเจ้าเชื่ออย่างมั่นคงว่าโดยผ่านปาฏิหาริย์แห่งการให้อภัย เราจะเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์ได้ เหมือนดังที่ศาสตราจารย์ ดร. เจมส์ คอลลินส์ กล่าวไว้ก่อนท่านจะจากไป คุณครูที่บอกว่า “ข้าพเจ้าสงบตั้งเวลาเช้าของฤดูร้อน; ข้าพเจ้ามีมโนธรรมอันปราศจากความผิดต่อพระผู้เป็นเจ้า, และต่อมนุษย์ทั้งปวง.”⁷

พี่น้องทั้งหลาย หากใครในพวกท่านกำลังมีความยากลำบากในการให้อภัยผู้อื่น โปรดจำสิ่งที่เอลเดอร์

เบตนาร์สอนว่า “พลังช่วยเหลืออันเนื่องจากการชดใช้ของพระคริสต์ [สามารถ] เสริมสร้างเราให้ทำสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง”⁸

ข้าพเจ้าทราบว่าหลักธรรมที่แท้จริงนี้มาจากพระผู้เป็นเจ้า เราทุกคนทำได้! ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:9.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:10.
3. ตามที่เขียนไว้ใน มาริเยน ดี. แสงก, “Forgiveness: The Ultimate Form of Love,” *Ensign*, ม.ค. 1974, 21.
4. ดู สเป็นเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 262, 282.
5. ดู สเป็นเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 298-300, 339, 344.
6. ลูกา 23:34
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 135:4.
8. ดู เดวิด เอ. เบตนาร์, “ในพลังของพระเจ้า,” *เลียวโซนา*, พ.ย. 2004, 94.

พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขา เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลูกา 23:34)

“ดิฉันสวดอ้อนวอนให้น้องชาย มาตลอด 3 ปี!”

ประมาณ 3 ปีก่อนรับบัพติศมาเข้ามา ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมได้รับคำเชิญชวนจากพี่สาวของผมให้ไปโบสถ์กับเธอ ผมไม่อยากไป แต่ก็ยอมไปด้วย 2 ครั้ง ซึ่งคือในกิจกรรมวันแม่และวันอาทิตย์ แม้จะรู้สึกไม่อยากอยู่ที่โบสถ์เพราะอยากไปอยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่า แต่ผมก็อยู่ตั้งแต่ต้นจนจบ

หลังจากนั้นพี่สาวผมก็ชวนผู้สอนศาสนามาสอนผมที่บ้าน ผมจำไม่ได้ว่าผู้สอนศาสนามาสอนผมกี่ครั้ง แต่มีครั้งหนึ่งที่ผมจำได้ และนั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมเจอกับผู้สอนศาสนา วันนั้นขณะผู้สอนศาสนามากำลังสอน ผมนั่งฟังโดยมีพี่สาวนั่งอยู่ข้างๆ ไบหน้าผมชุ่มไปด้วยเหงื่อ และผมรู้สึกว้าวไม่ยอมฟัง ผม

ไม่อยากเรียนรู้
แต่ผมก็พอมี
มารยาทอยู่บ้าง
ผมจึงบอก

เชิงปฏิเสธกับผู้สอนศาสนาไปว่า “ขอบคุณครับ แต่ไม่ใช่ทางของผม” หลังจากนั้นผมก็ไม่เคยได้เจอผู้สอนศาสนาอีกเลย

ก่อนหน้านั้นผมไม่ค่อยได้พูดคุยกับพี่สาวหรือครอบครัวมากนัก เพราะเวลาส่วนใหญ่ผมจะทำงานและอยู่กับเพื่อน ผมมีความสุขที่ครอบครัวให้สิทธิ์เสรีกับผมทุกเรื่องที่ผมจะทำ โดยคอยดูแลให้คำแนะนำอยู่เรื่อย ๆ และให้ผมเรียนรู้ด้วยตนเองว่าผลของการเลือกและการกระทำจะเป็นอย่างไร แต่ชีวิตของผมเริ่มเปลี่ยนแปลงมากขึ้นหลังจากได้เจอกับผู้สอนศาสนามาหลายครั้งที่ไม่ดี จนเกือบ 3 ปีผ่านไป ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับพี่สาวมากขึ้น เธอยังคงชวนผมไปโบสถ์ แต่ผมก็ยังปฏิเสธ หลังจากปฏิเสธพี่สาวได้ไม่นาน

เอ็ดเดอร์อรรถสิทธิ์ (คนที่สองจากซ้าย) กับคุณแม่ พี่สาว และประธานสภาค

जू ๆ ผมก็ยอมเรียนกับผู้สอนศาสนาอย่างเต็มใจ จนถึงเวลานี้ผมยังไม่รู้ว่าทำไมผมถึงยอมเรียน ผมจำไม่ได้!

เมื่อถึงวันรับบัพติศมา ผมเลือกให้พี่สาวเป็นผู้พูดในพิธีบัพติศมา ผมจำไม่ได้ทั้งหมดว่าเธอพูดว่าอะไร แต่ผมจำได้ประโยคหนึ่งว่า “ดิฉันสวดอ้อนวอนให้น้องชายมาตลอด 3 ปี!” พี่สาวของผมไม่เพียง “ทูลขอ” จากพระบิดาบนสวรรค์เท่านั้น แต่เธอยัง “เคาะ” โดยกระทำในส่วนของเธอจนสุดความสามารถ ผมรู้ว่าเวลานั้นพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพี่สาวผม ■

เอ็ดเดอร์อรรถสิทธิ์ สละวาสิ
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ

ผมไม่อยากเรียนรู้ แต่ผมก็พอมีมารยาทอยู่บ้าง ผมจึงบอกเชิงปฏิเสธกับผู้สอนศาสนาไปว่า “ขอบคุณครับ แต่ไม่ใช่ทางของผม”

ไฟร์ไซด์พิเศษกับอธิการบดีปีวายุ-สาวาย

เมื่อวันที่ 26 มีนาคม ที่ผ่านมา ณ อาคารประชุมวอร์ตอค สตีเวน ซี. วิลไรต์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-สาวาย (BYU-H) เดินทางมาเป็นผู้พูดที่การประชุมไฟร์ไซด์พิเศษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อที่ปีวายุ-สาวายแก่สมาชิกและผู้สนใจ โดยมีศิษย์เก่าจากปีวายุ-สาวายบางส่วนมาร่วมไฟร์ไซด์ครั้งนี้ด้วย ผู้พูดอีกหนึ่งท่านคือประธานเดวิด เอ็ม. ซีเนียร์

ประธานซีเนียร์เน้นถึงความสำคัญของการศึกษา เราเริ่มการศึกษาาก่อนที่เรามายังโลกนี้ และเวลานี้การศึกษาของเราจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด แม้แต่ในโรงเรียนศาสนาพยากรณ์ยังมีการสอนภาษาฮีบรูเพื่อให้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สามารถเข้าใจพระคัมภีร์ไบเบิลได้มากขึ้น “เมื่อเราเริ่มต้นเรียนรู้ เรายืนอยู่บนบันได และเราต้องไต่ขึ้นไปทีละขั้นเพื่อให้เราได้รับการศึกษา”

อธิการบดีวิลไรต์แนะนำพันธกิจ 3 ข้อของมหาวิทยาลัยซึ่งประธานเดวิด ไอ. แมคเคย์ให้ไว้ ดังนี้ 1) เพื่อผสมผสานการเรียนรู้ทางวิญญาณกับการเรียนรู้เชิงวิชาการ 2) เพื่อช่วยคนหนุ่มสาวพัฒนาอุปนิสัยและความซื่อสัตย์สุจริตที่จะเป็นผู้นำที่ดีในวันข้างหน้า 3) เพื่อช่วยคนหนุ่มสาวให้เป็นผู้สร้างในบ้าน ในชุมชน และในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า โดยสรุปคือเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ ผู้นำ และผู้สร้าง

เนื่องจากพันธกิจสามข้อนี้ ปีวายุ-สาวายจึงต้องการให้การศึกษาด้านวิญญาณและทางวิชาการ ตลอดจนงานด้านอาชีพโดยส่งเสริมให้นักศึกษางานนอกเวลา และทางด้านสังคมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา ดนตรี และชมรมต่อไปนี่คือคำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับปีวายุ-สาวาย ตอบโดยอธิการบดีวิลไรต์ในไฟร์ไซด์ โดยสรุปพอสังเขป

อธิการบดีสตีเวน ซี. วิลไรต์ กับภรรยา ถ่ายภาพร่วมกับศิษย์เก่าปีวายุ-สาวาย

1. ข้อกำหนดในการรับนักศึกษาเมื่อไรบ้าง

- ข้อกำหนดเบื้องต้นมี 3 ประการคือ (1) ต้องจบมัธยมศึกษาตอนปลาย (2) ภาษาอังกฤษในระดับ Advance1 และ (3) ได้รับความอนุญาติจากผู้เ้าในท้องถิ่นและประธานสแตค โดยใช้ข้อกำหนดเดียวกันกับการไปเป็นผู้สอนศาสนาหรือการเข้าพระวิหาร

2. สิ่งที่เกิดหวังเมื่อจบการศึกษา

- มหาวิทยาลัยให้ความรู้แก่นักศึกษาเพื่อกลับมาเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในประเทศบ้านเกิดของตน

3. ควรดำเนินการสมัครหลังจากเป็นผู้สอนศาสนาหรือไม่

- หากภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีอยู่แล้ว ท่านสามารถสมัครก่อนเป็นผู้สอนศาสนา เมื่อได้รับการตอบรับ มหาวิทยาลัยจะเก็บสิทธิ์ไว้ให้จนหลังจากจบงานเผยแผ่ แต่หากต้องปรับปรุงภาษาอังกฤษในระหว่างนั้น ควรจะสมัครหลังจากจบแล้ว นอกจากนี้ หากประธานคณะเผยแผ่อนุญาต ท่านสามารถสมัครในวันเตรียมของของผู้สอนศาสนาได้เช่นกัน

4. ถ้าต้องการสมัครแบบโอนหน่วยกิต ต้องทำอย่างไร

- หากท่านเรียนในมหาวิทยาลัย

ประเทศไทยไปแล้ว 1-2 ปี ท่านสามารถสมัครได้ โดยต้องเรียนไปแล้วไม่เกินครึ่งหนึ่งของระดับอุดมศึกษา

5. หลักสูตรออนไลน์ของบียายู-ฮาวายคืออะไร

- บียายู-ฮาวายเปิดหลักสูตรออนไลน์ 2 ปีแรกให้แก่ผู้ที่สนใจเรียนผ่านช่องทางนี้ (เทียบเท่าอนุปริญญา) จากนั้นจะต้องไปเรียนอีก 2 ปีที่มหาวิทยาลัย นักศึกษาต่างชาติจำนวนมากเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เพื่อ

พัฒนาภาษาให้มีคุณสมบัติเข้ามหาวิทยาลัย

6. มีความช่วยเหลือทางการเงินหรือไม่

- มหาวิทยาลัยมีโปรแกรม iWork เพื่อช่วยนักศึกษาที่ไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้ นักศึกษาต่างชาติดูว่าครั้งอยู่ในโปรแกรมนี้ โดยทำข้อตกลงทำงาน 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในกรณีนี้ต้องมีใบแสดงสถานะทางการเงินของครอบครัวเพื่อแสดงถึงความจำเป็น และครอบครัวต้องให้ความช่วยเหลือจำนวนหนึ่ง

ด้วยเช่นกัน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของผู้เข้าร่วมโปรแกรมจะจ่ายจากรายได้จากการทำงานของนักศึกษา เงินช่วยเหลือจากรอบครัว และทุนการศึกษาหรือเงินกู้ยืมทางการศึกษาจากบียายู-ฮาวาย หากท่านกลับประเทศบ้านเกิดหลังจบการศึกษา ท่านไม่ต้องใช้คืนเงินกู้เหล่านั้น แต่หากยังอยู่ในสหรัฐต่อไป ท่านต้องจ่ายคืนเงินกู้ยืมทั้งหมด ■

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ byuh.edu

เกี่ยวกับบียายู-ฮาวาย

มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-ฮาวาย (BYU-H) ดำเนินการโดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นศูนย์การเรียนรู้นานาชาติที่เป็นเลิศแห่งหนึ่งในแปซิฟิก วิทยาเขตขนาดเล็กแห่งนี้เป็นศูนย์ปฏิบัติการที่สร้างผู้นำจากหลากหลายวัฒนธรรม โดยมีนักศึกษาจำนวน 2,500 คน จากประเทศต่างๆ มากกว่า 70 ประเทศอาศัยอยู่พร้อมกับทำงานและเรียนไป

ด้วย บียายู-ฮาวายจัดชั้นเรียนขนาดเล็กที่สอนโดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์เป็นอีกหนึ่งทางเลือก นอกเหนือจากการศึกษาด้านวิชาการและการเตรียมพร้อมสำหรับงานอาชีพ บียายู-ฮาวายยังเน้นอบรมด้านศีลธรรม จริยธรรม และส่งเสริมความรู้ทางวิญญาณด้วยเช่นกัน

ทั่วประเทศไทย

พี่น้องสตรีฉลองครบรอบก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์ 170 ปี

6 ในโอกาสครบรอบการก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์ 170 ปี ในวันที่ 17 มีนาคมที่ผ่านมา พี่น้องสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศไทย เช่นเดียวกับพี่น้องสตรีทั่วโลก จัดกิจกรรมตามคำเชื่อเชิญของฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเพื่อฉลอง

วันครบรอบดังกล่าวภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะปุโรหิตต่อไปนี้เป็นคือประมวลภาพกิจกรรมบางส่วนของพี่น้องสตรีทั่วประเทศไทย

ห้องถิ่นอุบล

พี่น้องสตรีจาก 5 สาขา รวม 138 คน เดินทางมาร่วมกิจกรรมที่อาคารประชุมสาขาศรีสะเกษตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงบ่าย ในหัวข้อสวัสดิการและการพึ่งพาตนเองภายใต้

คำขวัญ “ไม่มีความยากจนในหมู่วิสุทธิชนที่ซัน” โดยมีพี่น้องสตรีหลายท่านมาสาธิตและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีทำรายได้จากงานฝีมือและการทำอาหารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หมูบึ่ง ก๋วยเตี๋ยวหลอด ดอกไม้ประดิษฐ์ ข้าวจี ฯลฯ

ห้องถิ่นกรุงเทพเหนือ

สาขาดอนเมืองและปากเกร็ดจัดกิจกรรมร่วมกันโดยพี่น้องสตรีนำงานฝีมือมาจัดแสดงและบอกเล่าเกี่ยวกับผลงานของตนเอง ในกิจกรรมมีเกมส์สนุก ๆ เกี่ยวกับสตรีในยุคบุกเบิก

การแลกเปลี่ยนสิ่งของสภาพดีที่ไม่ใช้แล้ว และรับประทานอาหารร่วมกัน สมาคมสงเคราะห์สาขาปากเกร็ดทำน้ำยาล้างจานมาแจกจ่ายให้พี่น้องสตรีทุกคนเพื่อนำกลับไปใช้ที่บ้าน

ห้องถิ่นอุดร

กิจกรรมสมาคมสงเคราะห์เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนรวมพี่น้องสตรีจาก 6 สาขา (รวมประเทศลาวด้วย) กว่า 120 คน ที่อาคารประชุมสาขาอุดร แต่ละสาขาเป็นตัวแทนนำเสนอหนึ่งประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยการแต่งกายและการแสดงออกถึงภาษากวีวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ ได้แก่ มาเลเซีย ลาว อินโดนีเซีย เวียดนาม พม่า และจีน

มีการเล่าเรื่องราวบรรพชนผู้บุกเบิกจากผู้สอนศาสนาอาวูโส นอกจากนี้ยังมีการออกร้านอาหารและงานฝีมือจากแต่ละสาขาและนิทรรศการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการสะสมอาหารอีกด้วย

ห้องถิ่นเชียงใหม่

พี่น้องสตรีห้องถิ่นเชียงใหม่มาร่วมกันช่วงการประชุมใหญ่ห้องถิ่น และจัดนิทรรศการแสดงผลภาพถ่ายของแต่ละสาขาเพื่อสรุปผลงานสมาคมสงเคราะห์ช่วงปีที่ผ่านมา ตลอดจนกิจกรรม ความก้าวหน้า เป้าหมาย และการรับใช้ต่างๆ ของพี่น้องสตรี นอกจากนี้ยังมีการประชุมอภิปรายเพื่อเปิดโอกาสให้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการเยี่ยมสอนโดยประธานสมาคมสงเคราะห์ของแต่ละสาขา และแนะนำสมาชิกใหม่ที่เข้ามาในศาสนจักรช่วงไม่เกิน 6 เดือน ■

การบริจาคเก้าอี้เข็นครั้งแรก

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย โดยความร่วมมือกับ สโมสรโรตารี และมูลนิธิเซนต์โยเซฟ บริจาคเก้าอี้เข็นในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2014 ในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทยดังนี้

- เชียงใหม่ เชียงราย และพิษณุโลก รวม 157 คัน
- ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ 315 คัน
- จังหวัดกาญจนบุรี 60 คัน

▲ ผู้สอนศาสนาแอลดีเอสที่พิธีมอบเก้าอี้เข็น จังหวัดกาญจนบุรี

ท่านทราบหรือไม่?

ท่านสามารถเข้าไปชมการประชุมใหญ่สามัญย้อนหลัง หรืออ่านบททวนได้ทางออนไลน์ที่ LDS.org/general-conference/ เลือกเมนูภาษาไทยจากมุมบนซ้ายของหน้าจอ ไฟล์สามารถดาวน์โหลดเก็บไว้ใช้ส่วนตัวได้เช่นกัน นอกจากนี้ท่านสามารถสมัครรับฟีดข้อมูลฟีดแคสต์สำหรับการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ http://feeds.lds.org/LDSGCEnhanced_eng (เฉพาะภาษาอังกฤษ)

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเสียบนได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธ์นิดา แก่นจักร อีเมล: kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อหาที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th หรือติดตามข่าวสารที่ facebook.com/mormonthai

คุณกอบกู้ชีวิตแต่งงานของผม

สมัยผมทำงานก่อสร้างในประเทศ
โอมานตั้งแต่ปี 1979 ถึง 1986 ผม
ทำงานให้กระทรวงกลาโหม ทางกระทรวง
ให้ผมทำหลายโครงการในเขตซึ่งเข้าถึงยาก
ที่สุดของประเทศ และส่วนใหญ่ผมจะเป็น
หัวหน้างานดูแลโครงการเหล่านั้นคนเดียว
นอกจากนี้ ผมยังเป็นสมาชิกคนเดียวของ
ศาสนจักรที่ทำงานให้กระทรวงดังกล่าว

วันหนึ่งที่สำหนักใหญ่ของบริษัท ผมพบ
วิศวกรไฟฟ้าคนหนึ่งโดยบังเอิญ ในอดีตเขา
เคยมีความเห็นในแง่ลบเกี่ยวกับศาสนจักร
ผมทนรับฟังความคิดเห็นของเขาเพราะ
ปกติผมจะอยู่ที่สำหนักงานใหญ่เพียงช่วง
สั้น ๆ เท่านั้นก่อนไปทำอีกโครงการหนึ่ง

ถึงอย่างไรก็ตาม ต่อมาชายคนนี้ได้รับ
มอบหมายให้มาตรวจงานไฟฟ้าที่โครงการ
ก่อสร้างตามแนวชายแดนโอมานติดกับ
เยเมน เราจึงมีเวลาอยู่ด้วยกันประมาณ
หนึ่งชั่วโมงก่อนที่จะเขาจะบินกลับสำหนักงาน
ใหญ่

เมื่อเขามาถึง เขาตรวจงานและพบว่า
ทุกอย่างถูกใจเขา ระหว่างนั้นผมสนทนา
แต่เรื่องงานแล้วขับรถไปส่งเขาที่ลานสนาม
บินเพื่อขึ้นเครื่องกลับสำหนักงานใหญ่

ช่วงนั้นเป็นฤดูมรสุม ลานสนามบินซึ่งตั้ง
อยู่บนที่ราบสูงเขาเหนือมหาสมุทรอินเดีย
6,000 ฟุต (1,830 เมตร) ปกคลุมไปด้วย
เมฆ เทียวบินของผู้ร่วมงานคนนี้จะเลื่อน
เวลาออกไป

หัวใจผมเต้นระรัวเมื่อรู้ตัวว่าผมต้องรอ
อยู่ในรถกับชายผู้นี้ หลังจากกล่าวคำสวด
อ้อนวอนในใจ ความคิดหนึ่งเข้ามาในใจผม

ให้ถามชายผู้นี้เกี่ยวกับครอบครัว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งภรรยาของเขา

ผมจึงถาม และรู้ ๆ วิศวกรก็ร้องให้ขึ้นมา
พลางพูดว่าเขาเพิ่งทราบข่าวว่าภรรยาจะ
ขอย่า คำว่า รัก เข้ามาในใจผมทันที เป็น
เวลาสองชั่วโมงติดต่อกันที่เราพูดคุยเกี่ยว
กับความรักรักที่เรารู้จักกันที่เรารู้จักเกี่ยวกับ
ที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงมีให้เราทุกคน
กว่าจะรู้ตัวอีกทีเราก็กลายเป็นเพื่อนกัน
แล้ว เมื่อเราจบการสนทนา ท้องฟ้าโปร่ง
และวิศวกรคนนั้นขึ้นเครื่อง ไม่นานผมได้
ยินว่าเขาลาออกจากการและกลับบ้าน

ไม่กี่ปีต่อมาผมออกเดินทางไปทัศนศึกษากับ
เยาวชนชายฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนใน
พลิมัท เมืองทางฝั่งทะเลตอนใต้ของอังกฤษ
ผมสังเกตเห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินมาหา
ผม เมื่อเดินมาถึง เขาพูดว่า “ผมนึกแล้วว่า
เป็นคุณ นีล”

เขาคือวิศวกรไฟฟ้าจากโอมาน คำต่อมา
ที่เขาพูดยังคงอยู่ในใจผม “ขอบคุณที่คุย
กับผมเรื่องความรักวันนั้นบนเขา คุณกอบกู้
ชีวิตแต่งงานของผม และผมจะสำนึกคุณ
ตลอดไป”

เราพูดกันอีกไม่กี่คำ แล้วเขาก็เดินจาก
ไป นับแต่นั้นผมไม่เจอเขาอีกเลย

ผมจะขอบพระทัยตลอดไปสำหรับการ
จิตใจที่ได้รับขณะอยู่ในโอมาน ซึ่งเป็นพร
แก่วิศวกรคนนั้นและให้พลังผมที่จะตั้งมั่น
ในความเชื่อของศาสนจักรเมื่อผมอยู่ไกล
บ้านเพียงลำพัง ■

นีล เอส. รอย, ยอร์กเซอร์ อังกฤษ

หัวใจผมเต้นระรัวเมื่อรู้ตัวว่าต้องนั่งอยู่
ไว้ในรถกับชายที่เคยมีความเห็นในแง่ลบ
เกี่ยวกับศาสนจักร

โดย เอ็ลเดอร์
เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
แห่งสภาเจ็ดสิบ

เป็นคน ดีพร้อมในพระคริสต์

เราร้องเพลงกับเด็ก ๆ ของเราว่า “ฉันรู้ถึงรักทั้งผองของพระเจ้าผู้ช่วยรอบตัวฉัน”¹ ความรักแห่งการชดใช้ที่พระองค์ประทานให้อย่างเผื่อแผ่นั้นเปรียบดั่ง “นมและน้ำผึ้ง, โดยไม่เสียเงินตราและโดยไม่คิดราคา” (2 โนไฟ 26:25) การชดใช้ซึ่งไร้ขอบเขตและเป็นนิรันดร์ (ดู แอลมา 34:10) เชื่อเชิญให้เรา “มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์” (โมโรไน 10:32)

การเข้าใจความรักแห่งการชดใช้ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานให้อย่างเผื่อแผ่สามารถปลดปล่อยเราจากความคาดหวังเรื่องความดีพร้อมที่เรายึดเยียดให้ตนเอง ทั้งที่คลาดเคลื่อนและเกินจริง การเข้าใจเช่นนั้นช่วยให้เราปล่อยวางความกลัวที่เราไม่ดีพร้อม—ความกลัวที่เราทำความผิด ความกลัวที่เราไม่ดีพอ ความกลัวที่เราล้มเหลวเมื่อเทียบกับคนอื่น ความกลัวที่เรายังทำไม่ดีพอเพื่อจะได้รับความรักของพระองค์

ความรักแห่งการชดใช้ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานให้อย่างเผื่อแผ่ช่วยเราให้อภัยมากขึ้นและตัดสินน้อยลง ทั้งกับผู้อื่นและตัวเรา

การเข้าใจความรักแห่งการชดใช้ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานให้อย่างเผื่อแผ่สามารถปลดปล่อยเราจากความคาดหวังเรื่องความดีพร้อมที่เรายึดเยียดให้ตนเอง ทั้งที่คลาดเคลื่อนและเกินจริง

เอง ความรักนี้เยียวยาความสัมพันธ์ของเรา และเปิดโอกาสให้เรารัก เข้าใจ และรับใช้ ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำ

ความรักแห่งการชดใช้ของพระองค์เปลี่ยนแนวคิดที่เรามีต่อความดีพร้อม เราสามารถวางใจในพระองค์ ชยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติ และดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อ (ดู โมไซยาห์ 4:6)—แม้ในขณะที่เรารู้สึกอ่อนน้อมต่อมตน สำนึกคุณ และพึงพาความดีงาม พระเมตตา และพระคุณของพระองค์มากขึ้น (ดู 2 โนไฟ 2:8)

ในมุมมองที่กว้างขึ้น การมาหาพระคริสต์

และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์วางความดีพร้อมไว้ในการเดินทางนิรันดร์ของวิญญาณและร่างกายเรา—ซึ่งโดยหลักแล้วคือการเดินทางนิรันดร์ของจิตวิญญาณเรานั้นเอง (ดู คพ. 88:15) ความดีพร้อมเป็นผลจากการที่เราเดินทางผ่านชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนชีพทางร่างกาย เมื่อสิ่งทั้งปวงกลับคืน “ผู้ร่างกายอันถูกต้องและบริบูรณ์” (แอลมา 40:23) ความดีพร้อมรวมถึงกระบวนการเกิดทางวิญญาณซึ่งนำ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำ” มาสู่ใจและอุปนิสัยของเรา (โมไซยาห์ 5:2) ความดีพร้อมสะท้อนให้เห็นการขัดเกลากลดชีวิตผ่านการรับใช้เจกเช่นพระคริสต์ การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพันธสัญญาของเรา และเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคนเป็นกับคนตายซึ่งนำไปสู่ความดีพร้อม (ดู คพ. 128:18)

อย่างไรก็ตาม บางครั้งมีคนเข้าใจผิดว่า *ความดีพร้อม* หมายถึงการไม่เคยทำความผิดพลาดเลย บางที่ท่านหรือคนที่ท่านรู้จักกำลังพยายามอย่างหนักเพื่อให้ตนเองดีพร้อมในลักษณะนี้ เนื่องจากความดีพร้อม

เช่นนี้มักจะดูไกลเกินเอื้อม แม้จะทำสุดความสามารถก็ทำให้เราวิตก ท้อแท้ หรือหมดแรงได้ เราพยายามอย่างไรผลที่จะควบคุมสภาพการณ์และผู้คนรอบข้าง เราลัดกลุ้มกับความอ่อนแอและความผิดพลาด อันที่จริง ยิ่งเราพยายามมากเท่าใด เราอาจจะยิ่งรู้สึกห่างไกลจากความดีพร้อมที่เราแสวงหา มากเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงพยายามช่วยให้เราซาบซึ้งมากขึ้นต่อหลักคำสอนเรื่องการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และต่อความรักความเมตตาที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานแก่เราอย่างเผื่อแผ่ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ประยุกต์ใช้ความเข้าใจหลักคำสอนเรื่องการชดใช้เพื่อช่วยตัวท่านเองและผู้อื่น รวมถึงผู้สอนศาสนา นักเรียน หนุ่มสาวโสด บิดามารดา หัวหน้าครัวเรือนที่ยังโสด และคนอื่น ๆ ที่อาจรู้สึกถูกกดดันให้ค้นหาความดีพร้อมหรือเป็นคนดีพร้อม

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

โดยที่เตรียมไว้ นับตั้งแต่การวางรากฐานของโลก (ดู โมไซยาห์ 4:6-7) การชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดช่วยให้เราเรียนรู้ กลับใจ และเติบโตจากประสบการณ์และการเลือกของเราเอง

ในการทดลองของชีวิตนี้ ทั้งการเติบโตทางวิญญาณในลักษณะ “บรรทัดมาเต็ม บรรทัด” อย่างค่อยเป็นค่อยไป (คพ. 98:12) และประสบการณ์ทางวิญญาณในลักษณะ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง” ในใจอย่างสิ้นเชิง (แอลมา 5:12, 13; โมไซยาห์ 5:2) ช่วยให้เราหาพระคริสต์และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์ คำคูนเคยเช่น “อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่” ย้ำเตือนเราว่าการเติบโตนิรันดร์มักจะใช้ทั้งเวลาและกระบวนการ

ในบทสุดท้ายของพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์โมโรไนผู้ยิ่งใหญ่สอนเราถึงวิธีหาพระคริสต์และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์ เรา “ปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง” เรา “รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลัง [ของเรา]” เมื่อนั้นพระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับเรา “เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ [เรา] จะดีพร้อมในพระคริสต์” หากเรา “ไม่ปฏิเสธ” เดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราจะ “ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์โดยพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ซึ่ง “อยู่ในพันธสัญญาของพระบิดาอันนำไปสู่การปลดบาป [ของเรา]” เพื่อที่เราจะ “กลับบริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน” (โมโรไน 10:32, 33)

ท้ายที่สุดแล้ว “การพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง” ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั่นเอง ที่นำมาซึ่ง “ความเมตตา, ซึ่งมีพลังเหนือความยุติธรรม, และนำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ”

มีเพียงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราเท่านั้นที่ดำเนินพระชนม์ชีพดีพร้อม ทว่าแม้แต่พระองค์ยังทรงเรียนรู้ และเติบโตในประสบการณ์มรรตัย

(แอลมา 34:14, 15) โดยแท้แล้ว “ศรัทธาสู่การกลับใจ” ของเราจำเป็นอย่างยิ่งต่อการที่เราจะมาหาพระคริสต์ ได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์ และรับพรของ “แผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์” (แอลมา 34:16)

การยอมรับการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดโดยไม่มีข้อแม้จะเพิ่มศรัทธาของเรา และทำให้เรากล้าทั้งความคาดหวังที่บีบคั้นให้เราต้องดีพร้อมหรือทำทุกอย่างให้สมบูรณ์แบบ แนวคิดแบบชาวกับดากล่าวว่าทุกอย่างถ้าไม่สมบูรณ์แบบก็ยอมมีตำหนิจนเกินจะเยียวยา แต่เราสามารถยอมรับด้วยความสำนึกคุณในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าว่าเราเป็นงานผีพระหัตถ์ที่ล้ำเลิศของพระองค์ (ดู สดุดี 8:3-6; ฮีบรู 2:7) แม้ว่าเราจะยังเป็นงานที่ยังไม่เสร็จก็ตาม

เมื่อเราเข้าใจความรักแห่งการชดใช้ที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานให้อย่างเมื่อแล้ว เราย่อมเลิกกลัวว่าพระองค์จะทรงเป็นผู้พิพากษาที่เกรี้ยวกราดคอยจับผิด “เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” (ยอห์น 3:17) เราย่อมเข้าใจว่าเวลาและกระบวนการจำเป็นต่อการเติบโต (ดู โอมเศส 7:21)

แบบอย่างที่ดีพร้อมของเรา

มีเพียงพระผู้ช่วยให้รอดของเราเท่านั้นที่ดำเนินพระชนม์ชีพดีพร้อม ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงเรียนรู้และเติบโตในประสบการณ์มรรตัย โดยแท้แล้ว “พระองค์หาได้รับความสมบูรณ์ไม่ในตอนแรก, แต่ดำเนินต่อไปจากพระคุณสู่พระคุณ, จนพระองค์ได้รับความสมบูรณ์” (คพ. 93:13)

พระองค์ทรงเรียนรู้ผ่านประสบการณ์มรรตัยที่จะ “รับเอาความทุกข์ทรมานของ [พวกเรา]... เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อ

หนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์... ได้อย่างไร” (แอลมา 7:12) พระองค์มิได้ทรงยอมต่อการล่อลวง บาป หรือความกดดันประจำวัน แต่พระองค์ทรงลดพระฐานะลงต่ำกว่าการทดลองและการทำทนายทั้งหมด (ดู คพ. 122:8)

ในเทศนาบนภูเขา พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราว่า “พวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม” (มัทธิว 5:48) คำว่า *ดีพร้อม* ในภาษากรีกสามารถแปลได้ว่า “ครบถ้วน, เสร็จสมบูรณ์, พัฒนาเต็มที่แล้ว” (ดู มัทธิว 5:48) พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้เราเป็นคนครบถ้วน เสร็จสมบูรณ์ พัฒนาเต็มที่—ได้รับการทำให้ดีพร้อมในคุณธรรมและคุณลักษณะที่พระองค์และพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเป็นแบบอย่าง²

เรามาดูว่าการประยุกต์ใช้หลักคำสอนของการชดใช้จะช่วยผู้ทีไรู้สึกว่าต้องค้นหาความดีพร้อมหรือต้องเป็นคนดีพร้อมอย่างไร

การยึดติดความสมบูรณ์แบบ

ความเข้าใจผิดในความหมายของการเป็นคนดีพร้อมอาจเห็นได้จาก *การยึดติดความสมบูรณ์แบบ*—อันหมายถึงเจตคติหรือพฤติกรรมซึ่งเปลี่ยนความปรารถนาอันน่าயกย่องที่จะทำดีเป็นความคาดหวังเกินจริงที่จะดีพร้อมให้ได้ *เวลานี้* บางครั้งการยึดติดความสมบูรณ์แบบเกิดจากรู้สึกว่าเฉพาะผู้ที่ดีพร้อมเท่านั้นที่สมควรได้รับความรัก หรือเราไม่สมควรมีความสุขจนกว่าเราจะดีพร้อม

การยึดติดความสมบูรณ์แบบสามารถทำให้เกิดอาการนอนไม่หลับ วิดกกังวล การผัดวันประกันพรุ่ง ความท้อแท้ การตัดสินใจตนเอง และอาการซึมเศร้า ความรู้สึกเหล่านี้สามารถครอบงำความรู้สึกสงบ ปิติ และความเชื่อมั่นที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการ

ให้เรา

ผู้สอนศาสนาที่ต้องการดีพร้อมเวลานี้ อาจร้อนใจหรือท้อแท้หากการเรียนรู้ภาษาในงานเผยแผ่ การเห็นผู้คนรับบัพติศมา หรือการได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แนะนำในคณะเผยแผ่ไม่เกิดขึ้นเร็วทันใจ สำหรับคนหนุ่มสาวที่มีความรู้ความสามารถผู้คุ้นเคยกับความล้มเหลว งานเผยแผ่อาจเป็นสิ่งท้าทายใหญ่หลวงครั้งแรกในชีวิต แต่ผู้สอนศาสนาสามารถเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดได้โดยไม่ต้องเป็นคนดีพร้อม พวกเขาสามารถวัดความสำเร็จของตนเองในเบื้องต้นจากความมุ่งมั่นที่จะช่วยบุคคลและครอบครัวให้ “เป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรผู้มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย”³

นักศึกษาที่เพิ่งเข้าเรียนปีแรก โดยเฉพาะผู้ที่จากบ้านมาเรียนต่อมหาวิทยาลัย ประสบทั้งความตื่นเต้นและความกังวล นักศึกษาที่เป็นนักเรียนทุน นักกีฬา ศิลปิน และอื่น ๆ จากที่เคยเป็น “ปลาใหญ่ในสระเล็ก” ต้องมารู้สึกเหมือนปลาชิวในมหาสมุทรที่มีน้ำขึ้นน้ำลงอันไม่คุ้นเคยและกระแสน้ำฉาบปล้นที่คาดเดาไม่ได้ เป็นเรื่องง่ายที่นักศึกษาผู้โน้มเอียงไปทางการยึดติดความสมบูรณ์แบบจะรู้สึกได้ว่า ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงใดก็ตาม พวกเขาก็ยังล้มเหลวอยู่ดีหากไม่ได้เป็นที่หนึ่งในทุกเรื่อง

เมื่อพูดถึงข้อเรียกร้องในชีวิต นักศึกษาสามารถเรียนรู้ว่าบางครั้งไม่เป็นไรเลยถ้าพวกเขาทำสุดความสามารถและการทำให้ดีที่สุดใช้ว่าจะอยู่ในวิสัยที่ทำได้เสมอไป

เรายัดเยียดความคาดหวังเรื่องความดีพร้อมในบ้านของเราเองเช่นกัน บิดาหรือมารดาอาจรู้สึกถูกบีบคั้นให้เป็นผู้สมรส บิดามารดา แม่บ้าน ผู้หาเลี้ยงครอบครัว หรือส่วนหนึ่งของครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่สมบูรณ์แบบ—ในตอน

สิ่งที่ช่วยผู้ต่อสู้กับความโน้มเอียงในการยึดติดความสมบูรณ์แบบคืออะไร คำถามปลายเปิดที่ส่งเสริมกำลังใจสี่ข้อให้เห็นการยอมรับและความรัก คำถามเช่นนั้นเชื้อเชิญให้ผู้อื่นมุ่งไปในทางบวก ช่วยให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เรารู้สึกกำลังไปได้ดี ครอบคลุมและมีตรรกะสามารถหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบเชิงแข่งขันและให้กำลังใจอย่างจริงใจแทน

อีกด้านหนึ่งที่ร้ายแรงเกี่ยวกับการยึดติดความสมบูรณ์แบบคือการเรียกร้องให้ผู้อื่นยึดตามมาตรฐานของเราซึ่งเกินจริง มีลักษณะของการตัดสิน หรือไร้ซึ่งการให้อภัย อันที่จริงพฤติกรรมเช่นนี้อาจปฏิเสธหรือจำกัดพรแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิตรเราและชีวิตผู้อื่น ตัวอย่างเช่น หม่อมสาวโสดอาจทำรายการคุณสมบัติที่พึงปรารถนาของคุณสมรสในอนาคต แต่ไม่ได้แต่งงานเนื่องจากความคาดหวังเกินจริงว่าจะได้คู่ครองที่สมบูรณ์แบบ

ด้วยเหตุนี้ ชิสเตอร์คนหนึ่งจึงอาจไม่ยอมพิจารณาออกเดทกับบราเดอร์ที่ดีมีค่าควร แต่บัพพร่องในมาตรฐานความสมบูรณ์แบบที่เธอวางไว้—เช่น เดินรำไม่เก่ง ไม่วางแผนเป็นคนร่ำรวย ไม่ได้รับใช้งานเผยแผ่ หรือยอมรับว่าเคยมีปัญหาลูกสาวแต่แก้ไขแล้วผ่านการกลับใจและการขอคำปรึกษา

ในการทำงานเดียวกัน บราเดอร์คนหนึ่งอาจไม่พิจารณาออกเดทกับชิสเตอร์ที่ดีมีค่าควร แต่ไม่ตรงตามคุณสมบัติเกินจริงที่เขาตั้งไว้—เช่น เธอไม่ชอบกีฬา ไม่ใช่ประธานสมาคมสงเคราะห์ ไม่ใช่ช่างงาม ไม่ใช่ช่างจัดสรรงบประมาณผู้ซื่อของ หรือเธอยอมรับว่าเคยอ่อนแอเรื่องพระเจ้าแห่งปัญญาแต่ตอนนี้แก้ไขแล้ว

แน่นอนว่าเราควรพิจารณาคุณสมบัติที่เราพึงปรารถนาในตัวเราเองและคู่สมรสในอนาคต เราควรรักษาความหวังและมาตรฐานของเราไว้ในระดับสูงสุด แต่หาก

เราอ่อนน้อมถ่อมตน เราจะแปลกใจกับคุณความดีในสิ่งที่ไม่คาดฝัน และเราอาจสร้างโอกาสที่จะใกล้ชิดกับใครสักคนมากขึ้น ซึ่งเขาไม่ดีพร้อมเหมือนกับเรา

ศรัทธารับรองว่าโดยผ่านการกลับใจและอำนาจการชดใช้ ความอ่อนแอจะกลับเข้มแข็งได้และบาปที่กลับใจแล้วจะได้รับการให้อภัยอย่างแท้จริง

ชีวิตแต่งงานที่มีความสุขไม่ได้เกิดจากคนสมบูรณ์แบบสองคนให้คำปฏิญาณต่อกัน แต่ความรักความภักดีพัฒนาขึ้นเมื่อคนไม่สมบูรณ์แบบสองคนเสริมสร้าง เป็นพร ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้อภัยกันเรื่อยมา เคยมีคนถามภรรยาของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันคนหนึ่งว่าชีวิตแต่งงานกับศาสดาพยากรณ์เป็นอย่างไร เธอตอบอย่างฉลาดว่าเธอไม่ได้แต่งงานกับศาสดาพยากรณ์ เธอเพียงแต่แต่งงานกับชายที่อุทิศตนสุดชีวิตให้ศาสนจักรไม่ว่าเขาจะได้รับบริการเรียกอะไรก็ตาม⁴ หรืออีกนัยหนึ่งในกระบวนการของเวลา สามีกับภรรยาเติบโตด้วยกัน—ทั้งโดยส่วนตัวและในฐานะคู่สามีภรรยา

การรอคอยคู่ครองที่สมบูรณ์แบบ การศึกษาที่สมบูรณ์แบบ งานที่สมบูรณ์แบบ หรือบ้านที่สมบูรณ์แบบจะยาวนานและโดดเดี่ยว เราฉลาดเมื่อทำตามพระวิญญาณในการตัดสินใจครั้งสำคัญของชีวิตและไม่ปล่อยให้ความสงสัยที่ก่อตัวขึ้นจากข้อเรียกร้องของการยึดติดความสมบูรณ์แบบมาบดบังความจริงที่ก้าวหน้าของเรา

สำหรับผู้ที่อาจรู้สึกหนักอึ้งหรือวิตกกังวลเรื่องรักมานาน ลองถามตนเองอย่างจริงใจว่า “ฉันนิยาม *ความดีพร้อม* และ *ความสำเร็จ* ด้วยหลักคำสอนเรื่องความรักแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหรือด้วยมาตรฐานของโลก ฉันวัด *ความสำเร็จ* หรือ *ความล้มเหลว* จากการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มายืนยัน

ความปรารถนาอันชอบธรรมของฉันหรือจากมาตรฐานบางอย่างของโลก”

สำหรับผู้ที่รู้สึกอ่อนล้าทางร่างกายและจิตใจ จงเริ่มนอนหลับพักผ่อนให้เป็นปกติ หาเวลารับประทานและผ่อนคลาย แยกแยะให้ได้ว่าการมีงานรัดตัวไม่เหมือนกับการมีค่าควร และการมีค่าควรก็ไม่ได้เรียกร้องความดีพร้อม⁵

สำหรับผู้ที่มักจะเห็นความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของตนเอง จงฉลองสิ่งที่ท่านทำได้ดีด้วยความสำนึกคุณ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเล็กหรือใหญ่ก็ตาม

สำหรับผู้ที่กลัวความล้มเหลวและผู้ที่ผัดวันประกันพรุ่ง บางครั้งจากการเตรียมมากเกินไป จงมั่นใจและมีกำลังใจว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถอนตัวจากกิจกรรมยาก ๆ ที่อาจนำมาซึ่งการเติบโตครั้งสำคัญ!

เมื่อจำเป็นและเหมาะสม จงแสวงหาคำแนะนำทางวิญญาณหรือรับการรักษาจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์เพื่อช่วยให้ท่านผ่อนคลาย พัฒนาวิธีคิดเชิงบวกและวางโครงสร้างชีวิต ลดพฤติกรรมที่บั่นทอนตนเอง ตลอดจนมีความสำนึกคุณและแสดงออกถึงความสำนึกคุณให้มากกว่าเดิม⁶

การขาดความอดทนขัดขวางศรัทธาศรัทธาและความอดทนจะช่วยผู้สอนศาสนาเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมใหม่ ช่วยนักเรียนให้เชี่ยวชาญวิชาใหม่ ๆ และช่วยหม่อมสาวโสดเริ่มต้นสร้างสัมพันธ์ภาพแทนที่จะรอให้ทุกอย่างสมบูรณ์แบบ นอกจากนี้ ศรัทธาและความอดทนจะช่วยผู้ที่รอคำสั่งอนุญาตการฝึกในพระวิหารหรือการฟื้นฟูพระฐานะปุโรหิตเช่นกัน

เมื่อเราเป็นผู้กระทำมิใช่ผู้ถูกกระทำ (ดู 2 นิไฟ 2:14) เราสามารถดำเนินชีวิตบนเส้นทางคุณธรรมแต่ละข้อที่ส่งเสริมกันและบรรลุผลสำเร็จอย่างมากในการเติบโตของ

สำหรับผู้ที่มีมักจะเห็นความ
อ่อนแอหรือข้อบกพร่องของ
ตนเอง จงฉลองสิ่งที่ท่านทำได้ดี
ด้วยความสำนึกคุณ ไม่ว่าสิ่งนั้น
จะเล็กหรือใหญ่ก็ตาม

ชีวิต สิ่งเหล่านี้สามารถปรากฏในลักษณะ
ของ “การตรงกันข้าม” ที่เป็น “สารประกอบ
ในหนึ่งเดียว” (2 โนไฟ 2:11)

ตัวอย่างเช่น เราเลิกเกียจคร้านได้ (ดู คพ.
88:124) โดยไม่วิ่งเร็วเกินกำลังของตน (ดู
โมไซยาห์ 4:27)

เราสามารถ “ทำงานอย่างทุ่มเทในอุดม-
การณ์ดี” (คพ. 58:27) ในขณะที่เดียวกันก็
หยุดพักเป็นระยะเพื่อ “นั่งเสียบ และรู้เถิดว่า
เราคือพระเจ้า” (สตุติ 46:10; ดู คพ. 101:16
ด้วย)

เราพบชีวิตของเราได้โดยการสละชีวิต
เพื่อเห็นแก่พระผู้ช่วยให้รอด (ดู มัทธิว
10:39; 16:25)

เราสามารถ “[ไม่] เบื่อหน่ายในการทำดี”
(คพ. 64:33; ดู กาลาเทีย 6:9 ด้วย) ขณะหา
เวลาที่เหมาะสมเพื่อฟื้นฟูพลังทางวิญญาณ
และทางร่างกาย

เราสนุกเบาสมองได้โดยไม่ต้องเบา
ความคิด

เราหัวเราะอย่างเบิกบานใจได้แต่ไม่
ลำพองใจกับคนอื่น

พระผู้ช่วยให้รอดของเราและการซดใช้
ของพระองค์เชื้อเชิญให้เรา “มาหาพระองค์
และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์”
เมื่อเราทำเช่นนั้น พระองค์ทรงสัญญาว่า
พระคุณของพระองค์ “เพียงพอสำหรับท่าน,
เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อม
ในพระองค์” (โมโรไน 10:32)

สำหรับผู้ที่แบกภาระหนักในการค้นหา
ความดีพร้อมหรือต้องการเป็นคนดีพร้อม
ในเวลานี้ ความรักแห่งการซดใช้ที่พระผู้
ช่วยให้รอดประทานให้อย่างเผื่อแผ่รับรอง
กับเราว่า

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก
จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้
หยุดพัก

“... ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และ
ภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28, 30)⁷ ■

อ้างอิง

1. “ฉันรู้สึกถึงความรักของพระผู้ช่วย,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 42.
2. ดู รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, “ความดีพร้อมเป็นกระบวนการต่อเนื่อง,” *เสียบโอน*, พ.ศ. 1995, 94–97
3. ดู *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 10.
4. ดู ลาวินา ฟิลดิงก์ “Camilla Kimball: Lady of Constant Learning,” *Ensign*, ต.ค. 1975, 62.
5. ดู ตัวอย่างเช่น, ดิเทอร์ เอฟ. อุลทอร์ฟ, “สถานภาพสี่ประการ,” *เสียบโอน*, พ.ศ. 2013, 58–61. ประธานอูลทอร์ฟเตือนด้วยว่า “บางคนอาจคิดว่าคุณค่าของพวกเขาขึ้นอยู่กับความยาวของรายการที่ต้องทำ” (“เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด,” *เสียบโอน*, พ.ศ. 2010, 24)
6. ข้อคิดนี้มาจากการ์ลอส เอฟ. แลและอาเลน เค. วัตกินส์ ผู้ให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิตในภาคเอเชีย ปฏิบัติหน้าที่ในฮ่องกง ข้อคิดอื่น ๆ สำหรับบทความนี้มาจากซูซาน กอง, แลร์รี่ วาย. และลินดา วิลสัน, แรนดี คี. และแอนเดรีย ฟิงก์, เจเน็ต เอส. สคาร์แมน, และผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่อินโดนีเซีย จากการ์ตา
7. ดู เซซิล โอ. แซมวเอลสัน, “What Does It Mean to Be Perfect?” *New Era*, ม.ค. 2006, 10–13; เจเน็ต เอส. สคาร์แมน, “Seeking Perfection without Being a Perfectionist,” ใน *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, ed. ลอยด์ ดี. นิวเวลล์ และคนอื่น ๆ (2012), 280–302.

พันธสัญญา ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ชาวคริสต์ เข้มแข็ง

การทำและรักษาพันธสัญญากับพระเจ้า
เพื่อให้เรามีพลังนั้นเป็นอย่างไร

โดย เอ็ดเวิร์ดดี. ทอดด์
คริสทอเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

วันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 2007 เปรูประสบแผ่นดินไหวครั้งรุนแรงที่ทำลายเมืองชายฝั่งอย่างบิสโกและชินชาเกือบราบคาบ เช่นเดียวกับผู้นำและสมาชิกศาสนจักรอีกหลายคน เวเนซุเอลา โคนเด ประธานสาขาบัลคอนโกโตของศาสนจักรในชินชาเริ่มให้ความช่วยเหลือคนที่บ้านเรือนได้รับความเสียหายทันที

สี่วันหลังเกิดแผ่นดินไหว เอ็ดเวิร์ดมาร์คัส บี. แนช แห่งสาวกเจ็ดสิบ อยู่ในเมืองชินชาเพื่อช่วยประสานงานบรรเทาทุกข์ของศาสนจักรที่นั่นและพบกับประธานคอนเด ขณะทั้งสองพูดคุยกันถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ทำไปแล้วเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย พาเมลา ภรรยาของประธานคอนเดก็อุ้มลูกเล็ก ๆ คนหนึ่งเดินเข้ามา เอ็ดเวิร์ดแนชถามซิสเตอร์คอนเดว่าลูก ๆ เป็นอย่างไรบ้าง เธอยิ้มพลางตอบว่าโดยพระกรุณาของพระเจ้าเป็นเจ้าลูกทุกคนปลอดภัยดี เขาถามถึงเรื่องบ้านของครอบครัววคอนเด

“ไม่เหลือแล้วค่ะ” เธอตอบ

“แล้วข้าวของอย่างอื่นล่ะครับ” เขาถาม

“ทุกอย่างฝังอยู่ในซากบ้านของเราค่ะ” ซิสเตอร์คอนเดตอบ

“แต่ถึงอย่างนั้น” เอ็ดเวิร์ดแนชกล่าว “คุณก็ยังยิ้มได้ขณะที่เราพูดคุยกัน”

“ค่ะ” เธอกล่าว “ดิฉันสวดอ้อนวอนและรู้สึกสงบเรามีทุกอย่างที่เราต้องการ เรามีกันและกัน เรามีลูก ๆ เราหนึ่งในพระวิหาร เรามีศาสนจักรที่ยอดเยี่ยมแห่งนี้ และเรามีพระเจ้า เราสร้างใหม่ได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า”

พลังแห่งพันธสัญญา

อะไรคือต้นกำเนิดของพลังทางศีลธรรมและทางวิญญาณเช่นนั้น และเราจะได้อะไรบ้าง ต้นกำเนิดนั้นคือพระเจ้าเป็นเจ้า เราจะได้พลังดังกล่าวผ่านพันธสัญญาของเรากับพระองค์ พันธสัญญาคือข้อตกลงระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ โดยพระเจ้าทรงเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข¹ ในข้อตกลงอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงผูกมัดพระองค์ว่าจะทรงคำจูนเรา ชำระเราให้บริสุทธิ์ และยกเราให้สูงส่งเพื่อตอบแทนคำมั่นสัญญาที่เราจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

การทำและรักษาพันธสัญญากับพระเจ้าเพื่อให้เรามีพลังยึดมั่นความยากลำบาก เปลี่ยนความทุกข์ยากเป็นชัยชนะ “ทำงานอย่างทุ่มเทใน

อุดมการณ์ดี ... และทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่ง” (คพ. 58:27) นั้นเป็นอย่างไร

เข้มแข็งขึ้นด้วยของประทานและพร

ประการแรก เมื่อเราเชื่อฟังหลักธรรมและพระบัญญัติของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราจะได้รับพรไม่ขาดสายตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้ในพันธสัญญาที่ทรงทำกับเรา พรเหล่านั้นให้แหล่งช่วยที่จำเป็นเพื่อให้เราเป็นผู้กระทำแทนที่จะถูกกระทำ ขณะก้าวผ่านชีวิต ตัวอย่างเช่น พระบัญญัติของพระเจ้าในพระคำแห่งบัญญัติเกี่ยวกับการดูแลร่างกายจะเป็นพรสำคัญที่สุดประการแรกแก่เราด้วย “บัญญัติและชุมชนทรัพย์แห่งความรู้, แม้ชุมชนทรัพย์ที่ซ่อนอยู่” (คพ. 89:19) นอกจากนี้ ยังนำไปสู่ชีวิตที่มีสุขภาพดีขึ้น และเป็นอิสระจากสารเสพติดที่เป็นอันตราย การเชื่อฟังทำให้เรา

ควบคุมชีวิตได้ดีขึ้น สามารถไปไหนมาไหน ทำงาน และสร้างสรรค์ได้มากขึ้น แน่ใจว่า อายุ อุบัติเหตุ และความป่วยไข้บั่นทอนเราอย่างเล็้งไม่ได้ แต่กระนั้น การเชื่อฟังกฎพระกิตติคุณจะทำให้เราสามารถรับมือกับการท้าทายเหล่านี้ได้มากขึ้น

ในเส้นทางพันธสัญญา เราพบเสียงล้ำของแห่งของประทานและความช่วยเหลือ “ความรักไม่มีวันเสื่อมสูญ” (1 โครินธ์ 13:8; โมโรไน 7:46) ความรักก่อเกิดความรัก ความเห็นใจก่อเกิดความเห็นใจ คุณธรรมก่อเกิดคุณธรรม คำมั่นสัญญาก่อเกิดความภักดี และการรับใช้ก่อเกิดปีติ เราเป็นส่วนหนึ่งของผู้คนในพันธสัญญา ส่วนหนึ่งของชุมชนวิสุทธิชนผู้ให้กำลังใจ สนับสนุน และดูแลช่วยเหลือกัน ดังที่นีโอฟิบายว่า “และหากเป็นไปได้ว่าลูกหลานมนุษย์รักษาบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว พระองค์ย่อมทรงบำรุงเลี้ยงพวกเขา, และเสริมสร้างพลังแก่พวกเขา” (1 นีโอฟิ 17:3)

เข้มแข็งขึ้นด้วยศรัทธาที่เพิ่มขึ้น

สิ่งนี้นำเราเข้าสู่วิถีที่สองซึ่งพันธสัญญาของเราให้ความเข้มแข็ง—พันธสัญญาทำให้เกิดศรัทธาที่จำเป็นต่อการมูมานะทำทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเห็นสมควร ความเต็มใจของเราที่จะรับพระนามของพระคริสต์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์เรียกร้องศรัทธาระดับหนึ่ง แต่เมื่อเราให้เกียรติพันธสัญญา ศรัทธานั้นจะเพิ่มขึ้นลำดับแรก ผลที่สัญญาไว้ของการเชื่อฟังจะปรากฏชัด อันเป็นสิ่งที่มายืนยันศรัทธาของเรา ลำดับที่สอง พระวิญญาณจะถ่ายทอดความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า เราจะรู้สึกมั่นใจในพรและความช่วยเหลือต่อเนื่องของพระองค์ ลำดับที่สาม ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเราจะสามารถเผชิญชีวิตด้วยความหวังและจิตใจที่สงบ โดยรู้รสสุดท้ายแล้วเราจะประสบความสำเร็จเพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับเราเป็นรายชื่อรายบุคคล และเรารู้ว่าพระองค์ไม่ตรัสคำเท็จ (ดู อีนัส 1:6; อีเธอร์ 3:12)

ผู้นำศาสนจักรรุ่นแรก ๆ ในสมัยการประทานนี้ยืนยันว่าการยึดมั่นในเส้นทางพันธสัญญาให้ความเชื่อมั่นที่เราต้องการในเวลาแห่งการทดลองดังนี้ “การได้รู้ว่ามีชีวิตที่ดีดำเนินอยู่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าทำให้วิสุทธิชนสมัยโบราณอดทนต่อความทุกข์ยากและการข่มเหงทั้งหมดได้ และยอมรับด้วยดี... ไม่เพียงเมื่อมีคนทำให้ข้าพเจ้าของพวกเขาเสียหายและทำลายทรัพย์สินของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังยอมตายอย่างน่าสยดสยองที่สุดอีกด้วย

โดยรู้ (ไม่เพียงเชื่อ) ว่าเมื่อร่างกายทางโลกสลายไป พวกเขายังมีสิ่งปลูกสร้างของพระผู้เป็นเจ้า บ้านที่ไม่ได้สร้างด้วยมือ แต่เป็นบ้านนิรันดร์ในสวรรค์ (2 โครินธ์ 5:1)”²

พวกเขาชี้ให้เห็นอีกว่าไม่ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเรียกร้องให้เราเสียสละสิ่งใด พระวิญญาณจะเป็นพยานกับเราว่าวิถีของเราถูกต้องและพระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย³ ด้วยความรู้ันั้น ศรัทธาของเราจะไร้ขีดจำกัด โดยเชื่อมั่นว่าเมื่อถึงเวลาพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปลี่ยนความทุกข์ยากทุกอย่างให้เป็นประโยชน์แก่เรา (ดู คพ. 97:8–9)

เข้มแข็งขึ้นโดย “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า”

เราพูดไปแล้วข้อแรกถึงพรที่มอบพลังอำนาจ และสอง การประสาทพรแห่งศรัทธาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้ผู้รักษาพันธสัญญากับพระองค์ ในด้านสุดท้ายของความเข้มแข็งผ่านพันธสัญญาที่ข้าพเจ้าจะพูดถึงคือการประสาทพลังอำนาจจากเบื้องบน คำมั่นในพันธสัญญาที่เรามีต่อพระองค์เปิดทางให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงปล่อยให้อิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งคือ “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า” (คพ. 84:20) หลังไหลเข้ามาในชีวิตเรา พระองค์ทรงทำเช่นนั้นได้เนื่องจากเรามีส่วนร่วมในศาสนพิธีฐานะปุโรหิต เราใช้สิทธิ์เสรีของเราเลือกที่จะรับศาสนพิธีนั้น การที่เรามีส่วนร่วมในศาสนพิธีเหล่านั้นยังแสดงให้เห็นด้วยว่าเราพร้อมยอมทำหน้าที่รับผิดชอบเพิ่มเติมที่มากับความสว่างและพลังทางวิญญาณที่เพิ่มขึ้น

ในศาสนพิธีทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสนพิธีพระวิหาร เราได้รับการประสาทพรด้วยพลังอำนาจจากเบื้องบน (ดู คพ. 109:22) “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า” นี้มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางอิทธิพลของพระองค์ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเป็นส่วนสำคัญของบัญญัติมาที่เราได้รับ ซึ่งได้แก่บัญญัติมาโดยพระวิญญาณ เป็นผู้ส่งสารเกี่ยวกับพระคุณซึ่งใช้โลหิตของพระคริสต์ชำระบาปของเราและชำระเราให้บริสุทธิ์ (ดู 2 นิไฟ 31:17)

เป็นของประทานที่อาดัม “ได้รับการชุบชีวิตในจิต” (โมเสส 6:65) โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่อัครสาวกสมัยโบราณอดทนต่อทุกสิ่งที่ผ่านมา และโดยกฤษฎาฐานะปุโรหิต พระกิตติคุณจึงได้ออกไปสู่ชาวโลกในสมัยนั้น

เมื่อเราเข้าสู่พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นผู้ปกป้องโยนเรา ผู้นำทางเรา และเพื่อนของเรา ผลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือ “สิ่งที่ส่งเสริมความสงบแห่งรัศมีภาพอมตะ; ความจริงของสิ่งทั้งปวง; สิ่งซึ่งชุบชีวิตให้สิ่งทั้งปวง, ซึ่งทำให้สิ่งทั้งปวงมีชีวิต; สิ่งซึ่งรู้สิ่งทั้งปวง, และมีเดชานูภาพทั้งปวงตามบัญญัติ, ความเมตตา, ความจริง, ความยุติธรรม, และความเที่ยงธรรม” (โมเสส 6:61) ของประทานแห่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือประจักษ์พยาน

ศรัทธา ความรู้ ปัญญา การเปิดเผย สิ่งอัศจรรย์ การรักษา จิต
กุศล เป็นต้น (ดู คพ. 46:13–26)

พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเองที่ทรงเป็นพยานยืนยันคำพูดของ
ท่านเมื่อท่านสอนและเป็นพยาน พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเองที่
ทรงใส่สิ่งที่ท่านควรพูดไว้ในใจท่านเมื่อท่านพูดในสถานการณ์ที่
ไม่เป็นมิตร และทำให้คำสัญญาของพระเจ้าเป็นจริงที่ว่า “เจ้าจะ
ไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน” (คพ. 100:5) พระวิญญาณบริสุทธิ์
นั้นเองที่ทรงเปิดเผยว่าท่านจะเอาชนะอุปสรรคข้างหน้าที่ดูเหมือน
ยากเกินจะข้ามได้อย่างไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวท่านนั่นเอง
ที่ทำให้คนอื่น ๆ รู้สึกถึงความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์และมี
พลังก้าวต่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์อีกนั้นเอง ในบทบาทของ
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา ที่ยืนยันความถูกต้องและ
ประสิทธิภาพของพันธสัญญาที่ท่านทำและฉันทักคำสัญญาของ
พระผู้เป็นเจ้าไว้กับท่าน (ดู คพ. 88:4–5; 109:14–15)

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอยู่กับท่าน

พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ทำให้ชาวคริสต์เข้มแข็ง “ข้าพเจ้าขอให้
ทุกท่านปฏิบัติตนให้คู่ควรและรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตทั้งหมด
แล้วซื้อสัตย์ในการรักษาสัญญาที่ท่านทำโดยพันธสัญญา ในยาม
ทุกข์ยากจงให้พันธสัญญาของท่านมาเป็นอันดับหนึ่งและเชื่อฟัง
อย่างเคร่งครัด จากนั้นท่านจึงจะสามารถทูลขอตามความจำเป็น
ของท่านด้วยศรัทธาอันไม่สั่นคลอน และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบ
พระองค์จะทรงคำจูนท่านขณะที่ท่านทำงานและเฝ้าดู ในเวลา
และวิถีของพระองค์ พระองค์จะทรงยื่นพระหัตถ์มาให้ท่านพลา
ตรัสว่า “เราอยู่นี่” ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2009 “พลังแห่งพันธสัญญา”

อ้างอิง

1. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “พันธสัญญา”; scriptures.lds.org.
2. *Lecture on Faith* (1985), 67.
3. ดู *Lectures on Faith*, 69–71.

บทเรียนวันอาทิตย์

 หัวข้อประจำเดือนนี้:
ศาสนพิธีและ
พันธสัญญา

คุณเห็นอะไร

เมื่อเราศึกษาและไตร่ตรองสัญลักษณ์ในศาสนพิธีพระกิตติคุณ
ความคิดเรามุ่งไปที่พระเยซูคริสต์

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนจักร

เพราะสัญลักษณ์ทั้งหลายอยู่รายรอบเรา เราจึงนึกถึงสัญลักษณ์ไม่บ่อยนัก แต่การเอาใจใส่สัญลักษณ์พระกิตติคุณมากขึ้นจะเป็นกุญแจไขสู่ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้น

พระคัมภีร์ใช้คำอย่างเช่น *รูปแบบ* *รูปลักษณ์* *เครื่องหมาย* *หมายสำคัญ* *อุปมา* *ความทรงจำ* *พยาน* หรือ *ประจักษ์พยาน* เพื่อพูดถึงบางอย่างซึ่งเจตนาจะชี้นำความคิดเราให้นึกถึงอีกอย่างหนึ่ง (ดู โมเสส 6:63) อาทิ เมื่อพระเยซูทรงแนะนำศิลาระลึกที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระองค์ทรง

ให้สานศิษย์กินขนมปังที่หักแล้วและตรัสว่า “นี่เป็นกายของเราซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:19) เห็นชัดว่าขนมปังไม่ใช่พระวรกายจริงของพระองค์ แต่ดังที่พระองค์ตรัส สิ่งนี้มีจุดประสงค์เพื่อจะ *เตือนใจ* เราให้นึกถึงพระวรกายของพระองค์—และ*มากยิ่งขึ้น* นั่นทำให้สัญลักษณ์มีพลังมาก—สัญลักษณ์สื่อโดยไม่ใช่ภาษาและดลบันดาลให้เกิดความคิดที่เกี่ยวข้องมากมาย ในคราวเดียวกัน ทั้งยังเพิ่มความลึกซึ้งและความหมายด้วย

แน่นอนว่าศาสนพิธีไม่เพียงเป็นการปฏิบัติเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น หากแต่มีพลังเป็นพรแก่เราจริง ๆ ผ่านสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต ทั้งยังมีสัญลักษณ์ที่สอนเราเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและพันธสัญญาของเราด้วย แม้แต่การยอมรับและการรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตก็ยังเป็นเครื่องหมายภายนอกที่บ่งบอกศรัทธาและความอ่อนน้อมต่อมตนของบุคคลนั้น ต่อไปนี้เป็นสัญลักษณ์มากมายเกี่ยวกับศาสนพิธีแห่งบัพติศมา การยืนยัน และศิลาระลึก พร้อมด้วยแนวคิดบางประการเกี่ยวกับสัญลักษณ์เหล่านี้

บัพติศมา

น้ำ: การล้าง การชำระ การทำให้บริสุทธิ์จากบาป

ชุดขาว: ความบริสุทธิ์ (“ไม่มีมนุษย์คนใดได้รับการช่วยให้รอดได้โดยเว้นแต่จะช้กอาภรณ์ของเขาให้ขาว...[และ]บริสุทธิ์...โดยทางพระโลหิตของ [พระคริสต์]” [แอลมา 5:21]); ความเท่าเทียมกัน (ไม่ว่าร่ำรวยหรือยากจน ทุกคนสวมชุดเหมือนกันเมื่อรับบัพติศมา เพราะ “ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า” [2 นีไฟ 26:33])

มือขวาที่ยกขึ้น: การเอื้อมให้ถึงท้องฟ้า การเป็นพยานต่อสวรรค์ ทั้งยังเป็นหมายสำคัญแห่งคำปฏิญาณด้วย (ดู ปฐมกาล 14:22; ดาเนียล 12:7)

การจุ่มลงไปใต้น้ำ
ทั้งตัว: ความตาย การฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ (ดู โรม 6:3-4); การเกิดใหม่ทางวิญญาณในพระคริสต์ (“เกิดจากน้ำ” [ยอห์น 3:5])

การยืนยัน

การวางมือ: สัมผัสทางกายโดยผู้เป็นตัวแทนของพระผู้เป็นเจ้า การส่งต่อพรจากพระผู้เป็นเจ้าให้คนอื่น ๆ

การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์: เรียกว่า “บัพติศมาด้วยไฟ” (ดู 2 นีไฟ 31:13); การชำระให้สะอาด และการเกิดใหม่ทางวิญญาณในพระคริสต์

ศีลระลึก

การกินขนมปัง: การระลึกถึงพระ-
วรกายของพระเยซูคริสต์ (ดู มัทธิว
26:26–29) อาหารแห่งชีวิต (“คน
ที่มาหาเราจะไม่หิว” [ยอห์น 6:35]
“คนที่กินอาหารนี้จะมีชีวิตนิรันดร์”
[ยอห์น 6:58])

การคุกเข่าสวดอ้อนวอน:
ความอ่อนน้อมถ่อมตน
การยอมตามพระประสงค์
ของพระเจ้า; หมายถึง
สำคัญแห่งพันธสัญญาอัน
เป็นนิรันดร์ (ดู คพ. 88:131)

การฉีกขนมปัง: ความ
ทุกขเวทนาทางกายของ
พระคริสต์เพื่อเรา การ
สิ้นพระชนม์ทางกายของ
พระองค์ การฟื้นคืน
พระชนม์ของพระองค์
เพื่อที่เรามจะมีชีวิตอีกครั้ง

**การวางขนมปังและน้ำตอง
หน้าที่ประชุม:** เครื่องหมายแห่ง
การพลีพระชนม์ชีพของพระคริสต์
ซึ่งสิ้นสุดโดยการล้างพระโลหิต
(ดู แอลมา 34:13–14); ปัจจุบัน
เรานำ “เครื่องถวายบูชาแด่พระ-
เจ้า...อันเป็นใจที่ซอกซำและ
วิญญานที่สำนึกผิด” (คพ. 59:8)

การดื่มน้ำ (เดิมคือเหล้าองุ่น): พระโลหิตของพระคริสต์
(หลังในเกทเสมณี ระหว่างทรงทนทุกขเวทนาด้วยน้ำมือ
ของเหล่าทหาร และบนกางเขน) ซึ่ง “ชำระเราให้ปราศ-
จากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7) และ “อยู่ในพันธสัญญา
ของพระบิดาอันนำไปสู่การปลดบาป [ของเรา]” (โมโรไน
10:33); เลือดเป็น “อาสนะแห่งชีวิตหรือพลังชีวิตของ
เนื้อหนังทั้งปวง” (คู่มือพระคัมภีร์, “เลือด, โลหิต”; scrip-
tures.lds.org) และชดใช้บาปของเราผ่านการพลีพระชนม์
ชีพ (ดู เลวีนิติ 17:11); บ่อน้ำพุ (ดู ยอห์น 4:14)

มุ่งเน้นการชดใช้

“ศาสนพิธีทุกอย่างของพระ-
กิตติคุณมุ่งเน้นการชดใช้ของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ในด้าน
ใดด้านหนึ่ง และโดยแท้แล้ว
นั่นคือสาเหตุที่ศาสนพิธี [แห่ง
ศีลระลึก] พร้อมด้วยสัญลักษณ์
และการอุปมาอุปไมยทั้งหมด
ของศาสนพิธีนั้นมาไม่ถึงเราง่าย
กว่าและบ่อยกว่าอย่างอื่นในชีวิต”

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งไคร์มอัครสาวกสิบสอง, “This
Do in Remembrance of Me,” *Ensign*,
พ.ย. 1995, 67.

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรอง ในวันอาทิตย์

- สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในศาสนพิธีบังคับสมา
การยืนยัน และศีลระลึกช่วยให้ท่าน
ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและพันธ-
สัญญาของท่านอย่างไร
- อะไรเข้ามาในความคิดท่านระหว่าง
ศีลระลึกแต่ละสัปดาห์

สิ่งที่ท่านอาจจะทำ

- เขียนโน้ตบันทึกส่วนตัวของท่านเกี่ยวกับ
สิ่งที่ท่านคิดหรือรู้สึกระหว่างศีลระลึก
- สนทนาที่โบสถ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์อย่าง
หนึ่งในศีลระลึกและสัญลักษณ์นั้นช่วยให้
ท่านระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

ห้องสนทนา

บัปติศมาสำหรับคุณตาของดิฉัน

ดิฉันดีใจที่ผู้นำเยาวชนของเราวางแผนไปพระวิหาร ขณะที่เรากำลังเตรียมเดินทางไปอาเปือา ซามัวครั้งนี้ เรามีความสุขกับโอกาสที่หาได้ยากเช่นนี้ เราไปพระวิหารอย่างเบิกบานใจเพื่อรับบัปติศมาแทนคนตาย—เพราะคนที่อยู่ในโลกวิญญาณกำลังรอเราให้หาประวัติครอบครัวของเราและทำงานให้พวกเขา

ระหว่างบัปติศมา ดิฉันเห็นเยาวชนชายคนหนึ่งในกลุ่มของเราให้บัปติศมาฟาหากา อากวาเล คุณตาของดิฉัน ดิฉันมีความสุขจนน้ำตาไหล และรู้ว่าวิญญาณของท่านอยู่ที่นั่น ดิฉันมีความสุขมากที่เราสามารถทำงานให้ท่านในพระวิหาร ซาฮินี อากวาเล, ซามัว

ข้อมูลสำคัญจากเพื่อน

สมัยเป็นวัยรุ่น ผมไม่ชอบไปโบสถ์ ผมจึงไม่ค่อยรู้อะไรมากนักเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิลหรือเกี่ยวกับพระเจ้า ทั้งไม่อยากรู้ด้วย เมื่อผมอายุ 17 ปี เพื่อนคนหนึ่งของผมบอกว่าเธอเป็นมอรมอน ผมไม่รู้ว่ามอรมอนคืออะไร ผมบอกเพื่อนว่า “ถ้าผมอยากรู้อะไรเกี่ยวกับศาสนจักรนั้น ผมจะสืบหาด้วยตัวเอง”

เมื่อเห็นว่าผมไม่สนใจศาสนาเท่าไรนัก เธอจึงให้พระคัมภีร์มอรมอนมาเล่มหนึ่งและขอให้ผมอ่านและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์เล่มนี้ เธอไม่กดดันผม ดึกคืนนั้นขณะเปิดหนังสือ ผมสังเกตเห็นประจักษ์พยานของเธอเขียนอยู่ด้านหน้า ขณะอ่านประจักษ์พยานนั้น ผมรู้สึกว่าคุณควรเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ผมจึงเริ่มอ่าน 1 นิโไฟ ผมวางหนังสือไม่ลง ผมต้องการรู้มากขึ้น

ที่การสังสรรค์ในครอบครัว ครอบครัวเธอสอนผมเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ทุกอย่างดูเหมือนมีเหตุผล ไม่นานผมก็เรียนกับผู้สอนศาสนา รับบัปติศมาและการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้า พระกิตติคุณช่วยให้ผมรู้ว่าผมเป็นใคร ผมมาจากไหน และผมจะไปที่ไหนถ้าผมชื่อสัตย์

เมื่อนึกย้อนกลับไป ผมเห็นได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ผมต้องการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อผมเรียนรู้มากขึ้น ท่าทีของผมเกี่ยวกับศาสนจักรและพระเจ้าเปลี่ยนไป เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมอยากทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ผมทำ

พระคัมภีร์มอรมอนเปลี่ยนชีวิตผม ผมขอบคุณเพื่อนที่แบ่งปันให้ผม เพื่อนแท้แบ่งปันข้อมูลสำคัญเช่นนี้เอง ไมเคิล พี., โอไฮโอ สหรัฐอเมริกา

โดย แอลัน ริดด์
แอล. ริดด์
ที่ปรึกษาที่สอง
ฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ

งาน ใครต้องทำ?

การทำงานอาจไม่สนุกทุกครั้ง แต่ท่านจะแปลกใจที่งานทำให้ท่านรู้สึกดีอย่างยิ่ง

สักเป็นเยาวชนชาย ข้าพเจ้าชอบเล่นและมีเวลาสนุกสนานมากเท่ากับคนอื่น ๆ เมื่ออายุ 16 ปี ข้าพเจ้าชอบออกเดทและเที่ยวกับเพื่อน ๆ ข้าพเจ้าชื่นชอบกิจกรรมเหล่านั้นมากกว่าการทำงาน

แต่ข้าพเจ้ามีงานต้องทำเหมือนพวกท่านหลาย ๆ คน คุณพ่อข้าพเจ้าทำงานด้านธุรกิจก่อสร้าง สร้างบ้าน และท่านมักจะเกณฑ์ข้าพเจ้ากับพี่ชายสามคนไปช่วยท่าน งานนี้ทั้งร้อนและเหนียว มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าไม่อยากทำงาน แต่เราต้องทำโครงการให้เสร็จตามกำหนด ด้วยเหตุนี้เราจึงทำงานหนักทุกวันจนกระทั่งงานเสร็จถึงแม้ข้าพเจ้าไม่ตระหนักในเวลานั้น แต่การทำงานกับครอบครัวสอนบทเรียนข้าพเจ้ามากมาย

ความพอใจเกิดจากงานที่ทำสำเร็จด้วยดี

การสร้างบ้านใช้เวลามาก รวมทั้งความอดทน และความแม่นยำ ด้านหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องพิถีพิถันมากคือการซัดเสาเข็มของบ้าน แต่คุณพ่อข้าพเจ้าคิดต่างจากนั้น

เพื่อวางรากฐานของบ้าน ท่านต้องขุดและเทตอม่อก่อน ตอม่อคือแผ่นคอนกรีตที่กว้างกว่าฐานราก เมื่อเทตอม่อและปูนแห้งแล้ว ท่านจะเทฐานรากบนตอม่อ แล้วเอาดินกลบ

ข้าพเจ้ามักจะสงสัยว่าสำคัญจริงหรือที่ตอม่อต้องเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เพราะสุดท้ายแล้วก็ต้องเอาดินกลบอยู่ดี ไม่มีใครมองเห็น และมันคงไม่ทำให้โครงค้ำของบ้านแข็งแรงน้อยลง แต่คุณพ่อยังคง

ต้องการให้ตอม่อเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสและเรียบ วัตถุประสงค์และถูกต้อง ท่านทำเช่นนี้กับบ้านทุกหลังที่ท่านสร้าง

เมื่อนึกย้อนกลับไป ข้าพเจ้ารู้ซึ่งว่าคุณพ่อปฏิบัติต่อทุกอย่างที่ท่านทำในงานของท่านด้วยความเอาใจใส่แบบเดียวกัน แม้ในเรื่องที่เจ้าของไม่เคยสังเกต ความพิถีพิถันเอาใจใส่ในรายละเอียดของคุณพ่อหมายความว่าคนอื่นเชื่อใจได้ว่าท่านทำงานดี ทั้งยังพอใจที่รู้งานของท่านมีคุณภาพดีที่สุดและเจ้าของจะชื่นชม

อาจมีหลายครั้งเมื่อไม่มีใครนอกจากท่านและพระเจ้าที่รู้ว่าท่านทำงานที่ต้องทำดีเพียงใด ขอจงมั่นใจว่าพระเจ้า ทรงทราบความอดทนของท่าน เมื่อท่านทำสุดความสามารถ ท่านจะรู้สึกดีต่อตนเอง โดยรู้ว่าคุณได้พัฒนาความสุจริต ความน่าเชื่อถือ และทักษะที่เป็นประโยชน์

ท่านจะเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของท่าน ถึงคุณค่าของกฎแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้า “ใครหว่านอะไรลง ก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น” (กาลาเทีย 6:7; ดู คพ. 130:20–21 ด้วย)

เจตคติมีผลต่อทุกอย่าง

การขุดต่อม่อใช้เวลาหลายชั่วโมง และร้อน ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าข้าพเจ้า มักจะมีเจตคติไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อใดก็ตามที่คุณแม่ได้ยินข้าพเจ้าบ่นเรื่องต้องทำงาน ท่านจะพูดว่า “ระวังลูกจะสูญเสียพร และถึงอย่างไรลูกก็ต้องทำงานอยู่ดี!” (ดู คพ. 58:28–29) คุณแม่พูดถูก การพร่ำบ่นไม่ได้นำเอางานออกไป แต่นำเอาความพอใจและพรมากมายของการทำงานออกไปต่างหาก

ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อข้าพเจ้าเลือกฟังคุณแม่และทำงานด้วยใจเบิกบาน เวลาผ่าน

ไปเร็วขึ้นมาก งานดีขึ้น และข้าพเจ้ามีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่าตอนที่ข้าพเจ้าพร่ำบ่น เจตคติมีผลต่อทุกอย่าง

งานสำคัญที่สุดคืองานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

การรับใช้งานเผยแผ่เป็นประสบการณ์ที่ช่วยให้เห็นว่าข้าพเจ้าคิดอย่างไรกับตนเอง ข้าพเจ้าตระหนักว่าไม่มีงานใดสำคัญกว่างานของพระบิดาบนสวรรค์ นั่นคือการเป็นพรแก่ชีวิตเรา บุตรธิดาของพระองค์ “เพราะคุณเกิด, นี่คือนานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

เมื่อท่านมีส่วนร่วมในงานของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อรับใช้บุตรธิดาของพระองค์ ท่านจะพบปีติอย่างยิ่งเช่นเดียวกับแอลมาในการเป็น “เครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เป็นเจ้าของที่จะนำจิตวิญญาณสักดวงมาสู่การกลับใจ; และนี่คือปีติ [ของท่าน]” (แอลมา 29:9)

คำเชื้อเชิญ

ฉะนั้นใครบ้างต้องทำงาน เราทุกคนต้องทำงาน! การทำงานเป็นมารดาของการพึ่งพาตนเอง ความสำเร็จ และปีติในชีวิตนี้ เมื่อท่านทำงานอย่างร่าเริง ทุกคนรอบตัวท่านจะเก็บเกี่ยวผลอันอุดมเพราะเมล็ดที่ท่านหว่าน

เมื่อท่านทำบางอย่างในสัปดาห์นี้ ข้าพเจ้าเชื้อเชิญท่านให้นึกถึงบทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้และลองทำตามแล้วดังนี้ ครั้งหน้าเมื่อมีคนให้งานท่านทำ จงทำสุดความสามารถ มีเจตคติที่เบิกบาน และดูสิ่งที่เกิดขึ้น ท่านจะแปลกใจที่ท่านรู้สึกดีและมีความสุขมาก ■

ย้ายท่อ ด้วยรองเท้า เลอะโคลน

ผมไม่อยากย้ายท่อฉีดย้ำ
อีกแล้ว

โดย เรย์มอนด์ เอ็ม. ออลตัน

“ขอบคุณครับอธิการโรว์ลีย์ เรายินดีช่วยครับ”
บราเดอร์ฮูเลียต ผู้ให้คำปรึกษาโควรัมม์คนนายก
ของเรา หยิบคลิปปอร์ตจากมืออธิการและประกาศ
ว่า “ผมมีใบให้ลงชื่อเป็นอาสาสมัครที่ฟาร์มศาสนจักร ผม
มั่นใจว่าพระเจ้าจะพอพระทัยถ้าเราทุกคนจะช่วยกันใน
สัปดาห์ที่จะถึงนี้”

“ช่วยแบบไหนครับ” ผมถามอย่างระมัดระวัง ความคิด
เรื่องฟาร์มศาสนจักรฟังดูไม่น่าสนุกเลย

“งานมอบหมายเดียวของเราสัปดาห์นี้คือย้ายท่อฉีดย้ำ”

ย้ายท่อ! คำพูดพวกนั้นทำให้ผมขยาด ผมนึกถึงหลายเดือนก่อนเมื่อคุณแม่ยื่นกรานให้ผมทำงานช่วงฤดูร้อน ในเมืองเล็ก ๆ ของเราก็ยังมีเพียงงานเดียว—นั่นคือ งานย้ายท่อ ดังนั้นทุกฤดูร้อน ผมกับสก็อตต์ลูกพี่ลูกน้องจึงต้องย้ายท่อ

ในวันทำงานช่วงฤดูร้อนวันแรก เรายืนจ้องทิวทัศน์กว้างไกลของทุ่งอัลฟัลฟาเขียวขจี ท่อยาว 40 ฟุต (12 เมตร) เชื่อมต่อกันเป็นเส้นตรงที่ดูเหมือนจะยาวหลายไมล์ หลังจากการฝึกอบรมสั้น ๆ ผมกับสก็อตต์ก็ตัดท่ออันแรกของเรา สก็อตต์ยกด้านของเขาขึ้น และน้ำเย็นกระเด็นมาถูกรองเท้าเทนนิสของผม เรายกท่อนั้นข้ามโคลนเฉอะแฉะและเชื่อมต่อกับท่อแนวตั้งอันถัดไป เมื่อเราเดินกลับมาเอาท่ออันที่สอง รองเท้าและ ๆ ของผมหนักกว่าเดิมเนื่องจากโคลนติดรองเท้าหนาเตอะ ในที่สุด ทั้งโคลน น้ำ และเหงื่อของเราเองทำให้เสื้อผ้าเปียกปอนและใจเราห่อเหี่ยว

ผมนึกถึงการทำงานอาสาที่ฟาร์มศาสนจักร “เอ่อ ผม—ผมคิดว่าผมมาไม่ได้ครับ” ผมพูดตะกุกตะกัก “ผมต้องไปทำงานของผมทุกเช้า”

“ไม่มีปัญหา” บราเดอร์ฮูเล็ดต์รับรอง “เรามักจะไปที่ฟาร์มศาสนจักรช่วงบ่าย” บราเดอร์ฮูเล็ดต์ส่งใบลงชื่อไปทั่วห้อง “เมื่อแต่ละคนได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะบัพโรหิต คุณได้รับพลังอำนาจที่จะกระทำในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า และเมื่อเรารับใช้พระองค์โดยรับใช้ผู้อื่น เรากำลังกระทำในพระนามของพระองค์ นอกจากนี้ ถ้าเราทุกคนช่วยกัน งานจะไม่ยากเลย”

ใบลงชื่อส่งมาถึงผม ผมไม่อยากจะเชื่อว่าทุกคนลงชื่อไปทุกวันนี้ในสัปดาห์นี้ พวกเขาไม่รู้หรือว่างานนี้ลำบากลำบากขนาดไหน ผมรู้สึกถึงความหนักหน่วงของแรงกดดันจากเพื่อนที่ขอบรรรมวยเดียวกัน ผมลงชื่ออย่างเสียไม่ได้และส่งต่อให้เพื่อน

บ่ายวันจันทร์ ผมกำลังนั่งพักอยู่ในห้องให้หายเหนื่อยจากงานตอนเช้าเมื่อได้ยินบราเดอร์ฮูเล็ดต์บีบแตรรถอยู่ด้านนอก ผมสังเกตเห็นครู่หนึ่งก่อนเปลี่ยนกลับมาใส่ชุดทำงานอับชื้นและมีกลิ่นเหม็น

ไม่นานเราก็มาถึงฟาร์มศาสนจักร ทุกคนยกเว้นผมวิ่งแข่งกันไปจนถึงสนาม ผมเดินตามหลังไปช้า ๆ ก้มหน้า พลงเตะก้อนหินไปด้วย แล้วผมก็ประหลาดใจเมื่อมีคนเอามือวางบนบ่าผม “ขอบใจที่มากับพวกเรา” บราเดอร์ฮูเล็ดต์ให้กำลังใจ “ผมรู้ว่าเมื่อเช้านี้คุณทำงานหนัก” เราเดินไปด้วยกันอย่างเงียบ ๆ ครู่หนึ่ง จากนั้นเขาก็วิ่งขึ้นหน้าไปจัดกลุ่ม

ผมมองดูเขาและนึกถึงสิ่งที่เขาพูดกับผม เช้าวันนั้นผมทำงานหนัก ผมเหนื่อย ตัวเหม็น และผมอยากกลับบ้าน แต่บราเดอร์ฮูเล็ดต์เล่า? เช้าวันนั้นเขาก็ทำงานหนักด้วย ทุกคนทำเหมือนกัน แล้วทำไมพวกเขาจึงมีความสุขกับการได้อยู่ที่นี่

ผมตามคนอื่นไปจนทันและเริ่มทำงานของเรา ตอนแรกผมพยายามให้กำลังใจตัวเองโดยนึกถึงการเสียสละอันน่ายกย่องที่ผมทำอยู่ แต่ไม่นานการหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องตัวเองก็ยุติ ผมสังเกตว่าเราย้ายท่อได้เร็วมากเมื่อทุกคนช่วยกัน เราหัวเราะกันพูดคุยกัน และผมก็นึกขึ้นได้ว่าผมสนุกมาก! เราทำงานมอบหมายของเราเสร็จในเวลาไม่กี่ชั่วโมง

ขณะที่พวกเรานั่งรถกลับบ้าน ผมตระหนักว่าสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นการเสียสละจนทนไม่ไหวดูเหมือนเล็กน้อยนัก อันที่จริง เมื่อทุกคนช่วยกัน นั่นไม่ใช่การเสียสละเลย

บราเดอร์ฮูเล็ดต์จอดรถเสตชันแวกอนหน้าบ้านผมและเหลียวหลังมาถามผม “ขอบใจนะที่วันนี้คุณไปช่วยเรา ความขยันของคุณทำให้งานง่ายสำหรับพวกเราทุกคน” เขายิ้มและขยิบตา

ผมยิ้มตอบ “ขอบคุณครับ พวกเราทุกคนช่วยกันทำต่างหากครับ งานก็เลยง่าย” ผมลงจากรถและปิดประตู

บราเดอร์ฮูเล็ดต์เข้าเกียร์และเริ่มขับรถออกไป “เจอกันพรุ่งนี้นะ” เขาตะโกนผ่านหน้าต่างที่เปิดกระจก

“ครับ เจอกันพรุ่งนี้” ผมตอบ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เจาะประเด็น

เมื่อฉันพูดคุยกับ เพื่อน ๆ เกี่ยวกับศาสนจักร พวกเขา บอก ไม่สนใจเพราะ ศาสนจักร มี กฎเกณฑ์มากเกินไป ฉันจะบอกพวกเขาอย่างไร

เจตคติของเราต่อ “กฎเกณฑ์” ใดก็ตาม เกี่ยวข้องอย่างมากกับสิ่งที่เราเคยชิน ถ้าเพื่อนของท่านเคยชินกับการไม่แปร่งฟัน และท่านบอกพวกเขาว่าท่านแปร่งฟันทุกวัน เพราะท่านได้รับการสอนมาเช่นนั้น พวกเขาอาจจะพบว่านี่เป็นกฎเกณฑ์ที่ทำให้รู้สึกอึดอัด แต่ท่านไม่คิดด้วยซ้ำว่านั่นเป็นกฎเกณฑ์เพราะมันกลายเป็นนิสัยกลายเป็นวิถีชีวิตของท่านไปแล้ว แม้พวกเขาจะคิดว่าไม่ต้องแปร่งฟันเป็นอิสรภาพอย่างหนึ่ง แต่ท่านรู้ปัญหาที่จะตามมาและรู้สึกดีที่ว่ามากถ้าฟันสะอาดและแข็งแรง

“กฎเกณฑ์” ของศาสนจักรก็เช่นกัน เพื่อนของท่านอาจคิดว่ามาตรฐานของเราเข้มงวด แต่ท่านทราบว่ามีพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์ให้มาตรฐานแก่เราเพื่อช่วยให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้นและกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ นอกจากนี้การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้านำพรมาให้เสมอเช่นกัน พรประการหนึ่งคือความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านอาจจะลองพูดถึงประโยชน์และพรเหล่านี้กับเพื่อน และบอกพวกเขาได้ว่าวิธีเดียวที่จะรู้จริง ๆ ว่า “กฎเกณฑ์เหล่านั้น” มาจากพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ คือลองทำดู (ดู ยอห์น 7:17) ■

เหตุใด พระผู้เป็นเจ้า ทรงสร้างเรา

สำคัญที่เราต้องเข้าใจว่าพระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรง “สร้าง” เราโดยทำให้เราเกิดจากความว่างเปล่า ส่วนประกอบพื้นฐานบางอย่างของเราดำรงอยู่แม้ก่อนเราเกิดเป็นวิญญาณ “ในกาลเริ่มต้นมนุษย์ดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน. ความรู้แจ้ง, หรือแสงสว่างแห่งความจริง, มิได้สร้างขึ้นหรือรังสรรค์ไว้, ทั้งแน่นอนว่าไม่สามารถทำได้” (คพ. 93:29) เพราะเรารู้เช่นนั้น เราจึงรู้เช่นกันว่าจุดมุ่งหมายของพระบิดาบนสวรรค์ในการสร้างเราไม่ได้ไร้แบบแผนหรือไม่มีกฎเกณฑ์แต่มีจุดประสงค์ลึกซึ้ง ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงพบว่าพระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางวิญญาณและรัศมีภาพ เพราะพระองค์ทรงมีความรู้แจ้งมากกว่า จึงทรงเห็นควรให้ตั้งกฎเพื่อให้คนอื่น ๆ มีสิทธิ์ก้าวหน้าเช่นพระองค์” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท [2007], 225; ดู โมเสส 1:39 ด้วย) เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าและเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์จึงทรงสร้างวิญญาณเรา ทรงจัดเตรียมแผนแห่งความรอดและความสุขซึ่งจำเป็นต้องรวมประสบการณ์ในโลกนี้ไว้ด้วย บางทีคำตอบเรียบง่ายที่สุดและดีที่สุดในคำถามนี้ เป็นคำตอบให้แก่เหตุผลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำทุกอย่างเช่นกัน นั่นคือ เพราะพระองค์ทรงรักเรา ■

สรรพสิ่ง มักไม่เป็นอย่างที่ เห็นเสมอไป

พึงแน่ใจว่าความสนุกสนานและการผจญภัยของท่าน
ไม่นำท่านไปสู่เส้นทางอันตราย
(ดู ฮีลมัน 3:29)

รับใช้ ด้วยเหตุ

โดย ราเช็ม มาลัฟฟี

ปี คริสต์ศักราช 2011 ผมต้องตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต ซึ่งทำให้ผมมีสมบัติล้ำค่าที่สุดเท่าที่เคยมี นั่นคือ ผมตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่ แต่การตัดสินใจเรื่องนี้ไม่ง่ายเลย

พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้ผมได้เล่นฟุตบอลในช่วงวัยเด็กและเยาวชน ผมเป็นตัวแทนของปารากวัยในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยเดินทางไปกับลิเบอ์แทดทีมชาติฟุตบอลเยาวชนของประเทศไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรป เอเชีย และอเมริกาใต้

โชคดีที่คุณพ่อคุณแม่ของผมมักจะผนวกกิจกรรมกีฬาของผมเข้ากับการศึกษาที่เหมาะสมและการอบรมสั่งสอนทางวิญญาณเสมอ ศรัทธาและประจักษ์พยานของคุณแม่เป็นเมล็ดที่ช่วยให้ศรัทธาและประจักษ์พยานของผมเติบโต เพราะความซื่อสัตย์ของท่าน ผมจึงได้เรียนเซมินารีทั้งที่ตารางกีฬาแน่นมาก

แม้ผมจะเคยได้ยินเรื่องงานเผยแผ่เต็มเวลามาตั้งแต่เด็ก แต่ผมยังไม่ได้ตกลงใจรับใช้งานเผยแผ่ ความคิดนั้นเปลี่ยนไปเมื่อคุณพ่อยอมรับการเรียกให้รับใช้ในฝ่ายอภิศการของวอร์ด นี่เป็นการตัดสินใจที่ยากสำหรับคุณพ่อ เนื่องจากท่านเกี่ยวพันลึกซึ้งกับอาชีพกีฬาของผม ท่านอยู่ด้วยทุกครั้งที่ผมฝึกซ้อมฟุตบอลและแข่งขัน เราเคยมีเวลาอยู่ด้วยกันมาก ด้วยเหตุผลนี้การยอมรับการเรียกให้รับใช้ในฝ่ายอภิศการจึงหมายความว่าท่านไม่มีเวลาสนับสนุนอาชีพของผม

ระหว่างการประชุมศิโรตถ์เมื่อคุณพ่อได้รับการสนับสนุน ความคิดแรงกล้าเข้ามาในใจผมบอกว่าการเสียสละของผู้อื่นจะไร้ประโยชน์ถ้าผมไม่เต็มใจสละสิ่งสำคัญ ด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง ระหว่างการแสดงประจักษ์พยาน มีคนพูดถึงความคิดที่ว่า ถ้าเราเชื่อฟัง ครอบครัวเราจะอยู่ชั่ววันรันดร์

ความคิดนั้นสัมผัสใจผม และผมตัดสินใจว่าผมจะทำทุกอย่างในอำนาจของผมเพื่ออยู่กับครอบครัวตลอดไป ระหว่างชั้นเรียนวันอาทิตย์นั้นมีคนพูดถึงความสำคัญของการเชื่อฟังพระบัญญัติหลายครั้ง ผมรู้สึกอย่างแรงกล้าว่าพระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนผมให้รับใช้พระเจ้าจนผมบอกทุกคนระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวว่าผมตัดสินใจจะรับใช้งานเผยแผ่

การตัดสินใจของผมหมายความว่าผมจะต้องพักการเรียนที่มหาวิทยาลัยและแก้ไขสัญญาห้าปีที่ทำไว้กับสโมสรฟุตบอล

.....
**ไม่มีสิ่งใดให้ปิดและสันติสุข
แก่ผมหรือทำให้เกิดปาฏิหาริย์
แก่ผมมากเท่ากับการที่ผมได้
รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา**
.....

**วันของท่าน
สำหรับงาน
เผยแผ่**
ดูวิดีโอ (คำบรรยาย
ใต้ภาพในภาษาไทย)
เกี่ยวกับซินี๋ย โกอิงก์
นักรักบี้ชาวนิวซีแลนด์
ได้ที่ lds.org/go/going

ผลที่ถูกต้อง

พระเจ้าทรงเปิดประตูและสัมผัสใจหลายคนตั้งแต่ต้นเพื่อให้แก้ไขสัญญาได้

หลังจากผมส่งใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา ผมฟังการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2011 ซึ่งเฮ็ดเดอร์นัล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเล่าประสบการณ์การเป็นผู้สอนศาสนาของซินี๋ย โกอิงก์ซึ่งเคยเป็นนักรักบี้อาชีพและเป็นสมาชิกในทีมชาตินิวซีแลนด์ ข้อเท็จจริงที่บราเดอร์โกอิงก์รับใช้งานเผยแผ่แล้วกลับมาประกอบอาชีพสอนบทเรียนหนึ่งแก่ผมตลอดงานเผยแผ่ของผมและจนถึงทุกวันนี้ การฟังคำพูดการประชุมใหญ่หลายต่อหลายครั้งเป็นพรแก่ผมและนำสันติสุขมาสู่ใจผม ประจักษ์พยานนับไม่ถ้วนที่สมาชิกในครอบครัว วอร์ด และสแตคแบ่งปันกับผมในช่วงเวลาต่าง ๆ ไม่เพียงทำให้ผม

ตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะรับใช้เท่านั้นแต่คำจูงผมระหว่างช่วงเวลาที่ยากลำบากในงานเผยแผ่ด้วย

ที่มาของความพอใจในชีวิตผมอีกอย่างหนึ่งคือการตัดสินใจเข้าสู่สนามเผยแผ่ได้ช่วยให้เพื่อนสนิทที่สุดสามคนของผมตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่เช่นกัน ต่อมาพวกเขารับใช้เป็นหัวหน้าโซน เป็นผู้ช่วยประธานคณะเผยแผ่ และแม้กระทั่งเป็นประธานสาขา เวลานี้เราให้สายตาเราจับอยู่บนเส้นทางที่จะช่วยให้เราได้กลับไปยังที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์

ผมไม่ใช่คนเดียวที่เคยเป็นเมื่อสามปีก่อน ความปรารถนาสูงสุดของผมคือทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าประทานพรผม “ร้อยเท่า” (มัทธิว 19:29) ผมมีประจักษ์พยานแท้จริงที่ยังคุกรุ่นถึง

ความเป็นพระเจ้าของพระบิดาบนสวรรค์ พระบุตรที่รักของพระองค์และการชดใช้เดชานุภาพการทำให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า ตลอดงานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวงของยุคสุดท้ายนี้ เมื่อพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลกโดยผ่านศาสนาดพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ (ดู อิสยาห์ 29:14)

ใจผมท่วมท้นด้วยความรักและความกตัญญูต่อเวลาศักดิ์สิทธิ์นี้ ต่อการได้รู้จักและรักพี่น้องชายหญิงมากมายในคณะเผยแผ่ลูคูวัย มอนเตวิดโอ มีพรไม่ก็อย่างที่ยิ่งใหญ่เท่าเทียมกับการได้รับใช้ในหมู่คนเหล่านั้น ไม่มีสิ่งใดให้ปีติและสันติสุขแก่ผมหรือทำให้เกิดปาฏิหาริย์แก่ผมมากเท่ากับที่ผมได้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในปารากวัย

ชาวอเมริกัน เชื้อ ในพระผู้เป็นเจ้า

ที่สนามบินแห่งหนึ่งไกลบ้าน ดิฉันมีโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนแปลกหน้า

โดย เปรนดา เฮอร์มันเดซ รูอิซ

ดิฉันกำลังเดินทางจากเม็กซิโกไปรัฐมอนแทนา สหรัฐอเมริกา และพักระหว่างทางในเดนเวอร์ รัฐโคโลราโด ดิฉันเดินรอบสนามบิน พยายามมองผ่านกระจกบานใหญ่ดูเครื่องบินขึ้นลง ดิฉันกังวลเพราะไม่เคยนั่งเครื่องบินมาก่อน สนามบินดูใหญ่โตมาก

ดิฉันมองดูตัวและรู้ว่ายังมีเวลาอีกสองชั่วโมงก่อนเครื่องจะออก ดิฉันตัดสินใจหาที่นั่งอ่านหนังสือจนกว่าจะขึ้นเครื่อง ดิฉันรู้สึกตึงเครียดขณะมองหาที่นั่งซึ่งมีคนจับจองอยู่แล้วเกือบทุกที่นั่ง ดิฉันตัดสินใจนั่งใกล้สตรีสูงวัยที่ดูเหมือนจะนั่งคนเดียว เธอเป็นคนเดียวที่ทำท่าทางไม่น่ากลัวสำหรับดิฉัน

หนึ่งชั่วโมงผ่านไปหรือราว ๆ นั้นก่อนที่ดิฉันจะตัดสินใจพูดคุยกับเธอ ดิฉันแนะนำตัว เธอเป็นคนน่ารักมากและอยากพูดคุยกับ

ดิฉันเกี่ยวกับความสำเร็จของหลาน ๆ เธอถามเล็กน้อยเกี่ยวกับตัวดิฉัน แต่ดิฉันเล่าทั้งหมดเกี่ยวกับชีวิตดิฉันในเม็กซิโกให้เธอฟัง ต่อจากนั้นดิฉันเกิดความปรารถนาแรงกล้าที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอ เธอถามเกี่ยวกับศาสนาของดิฉัน และดิฉันบอกเธอว่าดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เธอบอกว่าเธอไม่เคยได้ยินมาก่อน

ดิฉันยิ้มและบอกว่า “คนทั่วไปเรียกเราว่ามอรมอนด้วยค่ะ”

เธอเปลี่ยนท่าที่ทันที สีหน้าของเธอและวิธีที่เธอพูดกับดิฉันเปลี่ยนไป ดูเหมือนเธอไม่รู้จะพูดอะไร ดิฉันมีความรู้สึกว่าการสนทนาของเราจบลงแล้ว แต่ดิฉันพยายามพูดต่อ ดิฉันถามเกี่ยวกับศาสนาของเธอ เธอตอบโดยไม่ลังเลว่า “ฉันเป็นคาทอลิก”

เธอพูดต่อจากนั้นว่า “ฉันไม่เข้าใจ คุณเป็นเด็กสาวน่ารัก ดู

สุขภาพเรียบร้อย แล้วทำไมถึงอยากเป็นมอรรมอน”

ดิฉันตกใจกับความคิดเห็นดังกล่าว และไม่ทราบจะตอบอย่างไร ดิฉันกล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจ หูหลอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยดิฉันอธิบายว่าการเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีความหมายต่อดิฉันอย่างไร ดิฉันบอกเธอว่าดิฉันรักการเป็นสมาชิกของศาสนจักร และเพราะคำสอนของพระกิตติคุณ ดิฉันจึงเป็นคนดีขึ้นและมองเห็นสิ่งต่าง ๆ อย่างมีทัศนะ

เธอมีท่าทีประหลาดใจและพูดว่า “มอรรมอนไม่เชื่อในพระเจ้า”

ดิฉันพยายามไม่หัวเราะเยาะความคิดเห็นดังกล่าว แต่ยิ้มและตระหนักว่านี่เป็นโอกาสที่ดิฉันจะได้แบ่งปันความจริงกับเธอ ดิฉันอธิบายความเชื่อพื้นฐานบางอย่างของเรา ดิฉันสอนเธอเรื่องแผนแห่งความรอดและความสำคัญของครอบครัว ดูท่าทางเธอยังไม่

มั่นใจ ดิฉันจึงตัดสินใจแสดงประจักษ์พยานให้เธอฟัง ที่นั่นในสนามบินใหญ่โต พระเจ้าประทานพรให้ดิฉันกล้าแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับโจเซฟ สมิท เกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต และเกี่ยวกับความรักที่ดิฉันรู้สึกต่อพระกิตติคุณและพระคัมภีร์มอรรมอน

ดิฉันมองดูนาฬิกา ได้เวลาขึ้นเครื่องแล้ว

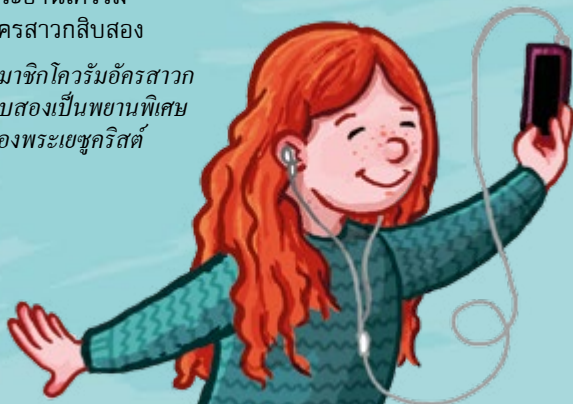
บ่ายวันนั้นทำให้ประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งขึ้นอย่างที่ดิฉันไม่เคยประสบมาก่อน ดิฉันมีความสุขที่ได้แบ่งปันประจักษ์พยานกับเธอและยินดีอย่างยิ่งที่สามารถช่วยเปลี่ยนความคิดของเธอเกี่ยวกับสมาชิกศาสนจักรของเรา เวลาที่ดิฉันมั่นใจมากขึ้นเมื่อมีคนถามดิฉันเกี่ยวกับศาสนจักร ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในชิคาโก เม็กซิโก

เราจะทำอะไรได้บ้าง เพื่อให้ มีค่าควร รับ พระวิญญูญาณ

โดย ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโคเวรัมอัครสาวก
สิบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

ฟังเพลงจรรโลงใจ

พูดจาดีสัมมาคารวะ

กลับใจเมื่อทำผิด

แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ถ้าท่านทำสิ่งเหล่านี้
ท่านจะได้รับการดูแลและ
พระวิญญูณบริสุทธิ
จะทรงนำทางท่าน

บทเรียนเรื่อง ศรัทธา

เอ็มมา อาร์. อายุ 11 ขวบ, เทกซัส
สหรัฐอเมริกา

ไม่กี่ปีก่อน ฉันสอนบทเรียนสังสรรค์ใน
ครอบครัวเรื่องศรัทธา ครอบครัวของฉัน
ใช้เวลาพูดคุยกันมากเกี่ยวกับศรัทธาเพราะ
พี่ชายของฉันมีคำถามว่าทำไมเราต้องมี
ศรัทธา ฉันเพาะเมล็ดแคนตาลูปไว้ในถ้วย
เล็ก ๆ ใบบาง ๆ ฉันบอกครอบครัวว่าศรัทธา
เหมือนเมล็ดพืช ถ้าเราดูแลดี เมล็ดพืชจะ
งอกงาม

เราไม่ค่อยประสบความสำเร็จมากนักใน
การทำสวน แต่ฉันหวังว่าฉันจะทำให้พืช
ชนิดนี้เติบโตได้และฉันจะเป็นแบบอย่าง
ที่ดีของศรัทธา ฉันวางถ้วยใบบางไว้ที่หน้า
ต่างและดูแลมัน ฉันรอและสวดอ้อนวอน
ให้เมล็ดของฉันงอกงาม

ฉันเกือบยอมแพ้ แต่หลังจากนั้นหนึ่ง
สัปดาห์ฉันก็ได้เห็นสีเขียว ๆ งอกออกมา
มันโตอยู่ที่หน้าต่างอีกหนึ่งสัปดาห์ จาก
นั้นคุณพ่อของคุณแม่ก็ช่วยหาที่ปลูกให้ใน
แปลงดอกไม้หลังบ้าน

ฉันดูแลต้นอ่อนของฉันอย่างดี รดน้ำ และ
ถอนวัชพืช มันโตขึ้นเรื่อย ๆ ฉันตื่นตื่นมาก!
หลายสัปดาห์ผ่านไป ฉันสังเกตเห็นดอก
ไม้ แล้วผลเล็ก ๆ ก็เริ่มงอกออกมา เราเห็น
แคนตาลูปเจ็ดลูกบนเถาเติบโตจากเมล็ด
เล็ก ๆ หนึ่งเมล็ด สำหรับฉันนี่คือปาฏิหาริย์
และคำตอบการสวดอ้อนวอนของฉัน ผลนั้น
หวานเหมือนที่กล่าวไว้ในแอลมา 32:42 ว่า
“และเพราะความขยันหมั่นเพียรของท่าน

และศรัทธาของท่านและความอดทนของ
ท่านต่อพระวจนะขณะบำรุงเลี้ยงมัน เพื่อ
มันจะแตกรากในท่าน, ดูเถิด, ในไม่ช้าท่าน
จะเก็บผลจากมันได้, ซึ่งมีค่าที่สุด, ซึ่งหวาน
เหนือทุกสิ่งที่หวาน”

ประสบการณ์ครั้งนี้ทำให้ฉันมีความสุข
มากและสอนฉันกับครอบครัวว่าศรัทธา
เป็นหลักธรรมที่แท้จริงของพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ ■

ถึงคราวของท่าน

เราต้องการจะเพาะเมล็ดพร้อมกับท่าน: ท่านเคยคิดจะแบ่งปันประสบการณ์กับ *เลียโฮนา*
หรือไม่ เรายินดีรับเรื่องจริงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของท่านตามพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะเขียนเกี่ยวกับเวลาที่ท่านได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนหรือ
เมื่อท่านชวนเพื่อนมาโบสถ์

บิดามารดาสามารถช่วยท่านส่งเรื่องมาทางออนไลน์ได้ที่ liahona.lds.org ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาตามที่อยู่ในหน้า 3 กรุณาระบุชื่อออร์ดหรือ
สาขาของท่านพร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครอง

การมีร่างกายดีอย่างไร

ร่างกายเราสำคัญและศักดิ์สิทธิ์มากจนพระเจ้าทรงเรียกว่าวิหาร (ดู 1 โครินธ์ 3:16-17) การมีร่างกายเป็นเรื่องสนุกด้วย! ร่างกายสามารถวิ่ง ร้องเพลง ปีนป่าย วาดรูป วาดหน้า เต็มร่าง และทำกิจกรรมสนุก ๆ อีกหลายอย่าง ทั้งยังสามารถใช้ร่างกายเรียนรู้ ช่วยเหลือผู้อื่น สร้างครอบครัว และทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น

เหตุใดเราจึงมีร่างกาย

ก่อนเราเกิด เราเป็นวิญญาณไม่มีร่างกาย มีหลายอย่างที่เรทำไม่ได้จนกว่าเราจะมีร่างกาย พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเรามาแผ่นดินโลกเพื่อรับร่างกาย เราต้องมีทั้งวิญญาณและร่างกายจึงจะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ (ดู คพ. 88:15)

ร่างกายของฉันเป็น

ถ้ามีสิ่งที่คุณไม่ชอบเกี่ยวกับร่างกายของคุณ

บางครั้งร่างกายเราไม่ได้มีรูปลักษณ์ เคลื่อนไหว หรือทำงานอย่างที่เรต้องการ ไม่สำคัญว่าร่างกายเราเวลานี้จะมีรูปลักษณ์อย่างไร เราสามารถเลือกชอบพระทัยสำหรับร่างกายและใช้ร่างกายทำสิ่งดีงามบนแผ่นดินโลก แต่สักวันหนึ่ง เราแต่ละคนจะฟื้นคืนชีวิตและมีร่างกายที่สมบูรณ์แบบ (ดู แอลมา 40:23) พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราไม่ว่าร่างกายเราจะมีรูปลักษณ์อย่างไร และเราสามารถรักตัวเราเองด้วย

เหตุใดทุกคนจึงมีลักษณะไม่เหมือนกัน

ร่างกายมีหลายรูปร่าง หลายสี หลายขนาด นี่คือแผนส่วนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์ ถึงแม้ร่างกายแต่ละคนจะต่างกัน แต่เราทุกคนได้รับการสร้างในรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า (ดู ปฐมกาล 1:26) นั่นหมายความว่าร่างกายเรามีรูปแบบตามพระวรกายที่สมบูรณ์แบบพร้อมของพระองค์ ร่างกายของทุกคนสวยงามเพราะร่างกายของแต่ละคนเป็นของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา

ฉันควรปฏิบัติต่อร่างกายอย่างไร

เราควรปฏิบัติต่อร่างกายในวิธีที่เราจะดูแลสมบัติล้ำค่าอื่นๆ—ด้วยความรักและความเคารพ พระบิดาบนสวรรค์รับสั่งกับเราผ่านศาสดาพยากรณ์และพระคำแห่งปัญญาว่าอะไรดีและไม่ดีสำหรับร่างกายเรา มีหลายอย่างที่เรทำได้เพื่อดูแลร่างกายของเรา

- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และออกกำลังกาย
- แต่งกายสุภาพเรียบร้อยและรักษาร่างกายให้สะอาด
- เคารพร่างกายของผู้อื่น
- อย่าทำเครื่องหมายตามร่างกายด้วยรอยสักหรือการเจาะ
- อย่าใช้ยาเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ กาแฟ หรือชา
- เล่นกีฬาที่ปลอดภัยและสนุกสนาน อยู่ห่างจากกิจกรรมที่เป็นอันตราย

เมื่อเราดูแลร่างกายของเรา เราสามารถรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดีขึ้น

เมื่อเราดูแลร่างกายเราตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชา เราจะได้รับพร!
(ดู โมไซยาห์ 2:41; คพ. 89:18-21)

วิหาร

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร

เราเป็นสมาชิกของศาสนจักรผ่าน บัพติศมาและการยืนยัน

โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

มารีเอลาหน้านิ้วคววมวดกัลป์จากโรงเรียน “มีอะไรหรือลูก” คุณแม่ถามขณะปลูกดอกไม้ในสวน

“โซเนียสัญญาว่าจะเล่นกับหนู แต่ไม่ยอมเล่นค่ะ” มารีเอลาบอก เธอทิ้งตัวนั่งลงบนดินใกล้กับคุณแม่

“แม่เสียใจด้วยจ๊ะ” คุณแม่กล่าว “การรักษาสัญญาเป็นสิ่งสำคัญ อาทิตย์หน้าเมื่อหนูรับบัพติศมาและการยืนยัน หนูจะทำสัญญาสำคัญมากบางอย่าง เรียกว่าพันธสัญญา”

“จริงหรือคะ” มารีเอลาถาม เธอตื่นเต้นที่จะได้รับบัพติศมา

คุณแม่วางดอกไม้สีเหลืองไว้ที่พื้น “ลูกสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระบัญญัติ ลูกสัญญาด้วยว่าจะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ แล้วพระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาอะไรจะถ้าลูกทำสิ่งเหล่านี้”

มารีเอลานึกถึงสิ่งที่เธอกำลังเรียนรู้ในปฐมวัย “หนูจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับหนูค่ะ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “ลูกจะได้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูด้วย ลูกจะรักษาสัญญาในการเชื่อฟังพระบัญญัติได้อย่างไรจ๊ะ”

“หนูจะมีเมตตา และจะพูดความจริงค่ะ” มารีเอลาตอบ “การรับพระนามของพระเยซูหมายความว่าอย่างไรคะ”

“หมายความว่าลูกพยายามเป็นเหมือนพระองค์และทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ลูกทำจ๊ะ” คุณแม่

ตอบ “ลูกจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็น

เหมือนพระเยซู”

มารีเอลาใช้นิ้วมือจับดอกไม้สีม่วงขึ้นมาหมุนเล่น “หนูจะนั่งกับเด็กใหม่ที่โรงเรียน และหนูจะพยายามเป็นมิตรกับโซเนีย” เธอตอบ

“นั่นเป็นความคิดที่ดีมากจ๊ะ” คุณแม่บอก “เมื่อลูกรับศีลระลึก ลูกสามารถระลึกถึงสัญญาของลูกได้”

มารีเอลายิ้ม “หนูรู้ว่ามีความหมายอีกข้อหนึ่งค่ะ—เราต้องรดน้ำดอกไม้เพื่อจะได้มีสวนสวย ๆ!” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เพลงและพระคัมภีร์

- “บัพติศมา,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 54 (ข้อ 1 และ 3)
- ยอห์น 3:5

แนวคิดสำหรับการพูดคุย ในครอบครัว

มารีเอลานึกถึงวิธีที่เธอจะรักษาพันธสัญญาบัพติศมาของเธอโดยทำตามพระเยซูคริสต์ ครอบครัวท่านอาจจะนึกถึงวิธีที่เป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้นที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่อื่น ๆ ตั้งเป้าหมายกับครอบครัวว่าจะนึกถึงพันธสัญญาบัพติศมาเมื่อทำหรับศีลระลึก

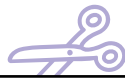

ฉันสามารถรักษาพันธสัญญา ประวัติมาของฉัน

วิธีทำภาพยนตร์เกี่ยวกับพันธสัญญาประวัติมา
ของท่านคือ ตัดกรอบรูปและแผ่นภาพออก
หากาวหรือใช้เทปกระดาษติดรูปภาพให้เป็น
แผ่นยาวแผ่นเดียว (ให้ A กับ B ทับกัน) ทา
กาวหรือใช้เทปกระดาษติดกรอบรูปและแผ่น
ภาพกับกระดาษแข็ง กรีดตามรอยประบน
กรอบรูปให้เป็นรอยยาวสองรอย เลื่อนแผ่น
ภาพผ่านรอยกรีดเพื่อให้รูปภาพปรากฏบน
หน้ากรอบรูป

ฉันสามารถรักษา พันธสัญญา ประวัติมาของฉัน

A

ฉันสัญญาว่าจะรักษาพระบัญญัติ

เมื่อฉันรับพันธสัญญา

ฉันทำสัญญากับพระบิดาในสวรรค์

ฉันสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์และ
พยายามเป็นเหมือนพระองค์

B

เมื่อฉันรับศีลระลึก ฉันจะระลึกถึงสัญญา
ที่ทำไว้กับพระบิดาในสวรรค์

เมื่อฉันรักษาพันธสัญญาประวัติมา
พระบิดาในสวรรค์ทรงสัญญาว่าฉันจะมี
พระวิญญาณบริสุทธิ์มาช่วยฉัน

หน้านี้ของหนู

เลสลี่ คิว. อายุ 6 ขวบ, เอกวาดอร์

เลดี้ คิว. อายุ 9 ขวบ, เอกวาดอร์

แซททยา เอส. อายุ 11 ขวบ, อินโดนีเซีย

“พระคัมภีร์มอรมอน,” วิลเลียม เอ็ม. อายุ 10 ขวบ, บราซิล

ในการนำเสนอศิลปะสติกปฐมวัยของเราปีหนึ่ง ฉันเล่นเปียโนเพลง “ฉันอยู่ในสวรรค์” ปีถัดมาฉันนำทำภาษามือสำหรับเพลง “ฉันขอบมองดูพระวิหาร” ปีต่อมาเป้าหมายของฉันคือฝึกเพลง “ถ้าฉันฟังด้วยใจ” ฉันรู้ว่าพระเจ้าประทานพรสวรรค์ให้ฉัน และฉันควรพัฒนาและใช้พรสวรรค์เหล่านั้นเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น—แล้วพรสวรรค์ของฉันจะเพิ่มพูน ฉันรู้ว่าฉันเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระเยซูคริสต์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อฉัน

ลูน่า มาริซอล ไอ. อายุ 8 ขวบ, อาร์เจนตินา

โดย เอ็ลเตอร์อีตัวร์โต
กาวาร์เร็ท
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พร้อม รับใช้

“จงเรียนรู้ในวัยเยาว์ของลูกที่จะรักษา
พระบัญญัติของพระเจ้า”
(แอลมา 37:35)

ข้าพเจ้าเติบโตในเมืองมินัส อูรุกวัย
เมื่อข้าพเจ้าอายุหกขวบคุณแม่กับพี่
สาวรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร คุณ
พ่อไม่เข้าร่วมศาสนจักรแต่ท่านมีความสุข
เสมอที่เราไปโบสถ์ ท่านถึงกับรักษาพระ-
คำแห่งปัญญาและจ่ายส่วนสิบด้วย

สาขาของเราเล็กมาก และเราไม่มี
อาคารศาสนจักร เราประชุมกันในบ้าน
เช่า บ้านหลังนั้นมีสระว่ายน้ำเล็ก ๆ อยู่
ด้านนอกที่เราใช้สำหรับบัพติศมา

เมื่อใกล้ถึงวันเกิดปีที่แปดของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าตื่นตื่นกับการรับบัพติศมา แต่ใน
วันบัพติศมา ฝนตกและหนาวมาก คุณ
แม่บอกว่าบางที่ข้าพเจ้าไม่ควรรับบัพติศมา
วันนั้นเพราะอากาศหนาว แต่นั่นเป็นวัน
เกิดข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยากรับบัพติศมา
วันนั้น

ข้าพเจ้าจำได้ว่าสวมชุดขาวลงไป
สระน้ำเพื่อรับบัพติศมา ข้าพเจ้ารู้ว่าน้ำ
จะเย็น แต่กลับไม่รู้สึกรหนาว ข้าพเจ้ารู้
ว่ากำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง และมีความรู้สึก
อบอุ่น

ต่อมาไม่นานศาสนจักรสร้างโบสถ์ให้
สาขาของเรา สมัยนั้นสมาชิกศาสนจักร
จะช่วยสร้างอาคารประชุม งานของข้าพ-
เจ้าคือเก็บตะปูและสลักเกลียวที่หล่นตาม
พื้นเพื่อจะนำมาใช้ได้อีก งานนี้ง่ายแต่

สำคัญมากสำหรับข้าพเจ้า งานนี้สอน
ข้าพเจ้าให้รู้ว่าจะรับใช้อย่างไร และช่วย
เตรียมข้าพเจ้าให้พร้อมรับใช้ในอนาคต
จำไว้ว่าถึงแม้ท่านจะยังเด็ก แต่สิ่งที่ท่าน
ทำเวลานี้สำคัญมาก ■

ผมชื่อเปโดร จากบราซิล

จากการสัมภาษณ์โดย
เอมี เจน เลวิตต์

เปโดรอาศัยอยู่ในประเทศ
ที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกาใต้—นั่น
คือบราซิล เขาอยู่ในเมืองกูรีตีบา
เมืองหลวงของรัฐปารานา ประ
เทศบราซิล เปโดรชอบใช้เวลา
อยู่กับคุณแม่ คุณพ่อ พี่ชาย และ
น้องสาว พวกเขาชอบไปพระ
วิหารและไปชายหาดด้วยกัน
เปโดรตั้งตารอวันที่เขาจะเป็น
ผู้สอนศาสนา! ■

* “สวัสดีเพื่อน ๆ!” ในภาษาโปรตุเกส

*Olá, amigos!**

ทุกเช้าผมอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน
กับครอบครัวก่อนไปโรงเรียน วิชาที่ผม
โปรดปรานคือศิลปะและประวัติศาสตร์ของ
คนอื่นเดียนแดงที่เป็นชาวบราซิล เพื่อน
ผมที่โรงเรียนเป็นสมาชิกศาสนจักรไม่กี่คน
ผมพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่ผมเชื่อ
และชวนพวกเขามาโบสถ์กับผม

เรื่องราวพระคัมภีร์ที่ผมชอบเป็นพิเศษคือเมื่อนี้ไฟกลับไปเอาแผ่นจารึกทองเหลืองที่เยรูซาเล็ม ผมชอบตั้งเป้าหมายและทำให้สำเร็จ ผมมีแผนว่าจะต้องได้รับรางวัลครีทธาในพระผู้เป็นเจ้าก่อนอายุครบ 12 ปี

ผมชอบวาดรูป ผมใช้เวลาหลายชั่วโมงทุกสัปดาห์ทำงานศิลปะ ผมชอบไปห้องสมุดและดูหนังสือศิลปะด้วย

ผมชอบเล่นฟุตบอล กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ผมชอบคือฮ็อกกีโศ ศิลปะการป้องกันตัวประเภทหนึ่งจากเกาหลี

ฉันชอบมองดูพระวิหาร

ครอบครัวผมชอบไปพระวิหารในกูรีตีบา และเดินชมสวนด้วยกัน ผมอายุแค่สี่ขวบ ตอนสร้างพระวิหาร แต่ผมจำได้ว่าไปทัวร์ที่โอเพ่นเฮาส์ด้วย นั่นเป็นความทรงจำที่พิเศษสำหรับผม

พร้อมออกเดินทาง!

กระเป๋าของเบโดรเต็มไปด้วยข้าวของบางชิ้นที่เขาโปรดปราน ในบรรดาสิ่งของเหล่านี้คุณจะหยิบชิ้นไหนใส่กระเป๋าของคุณ

สังเกตเห็นไหมว่าตราหนังสือเดินทางของเดือนมกราคมหายไป ตัดออกมาแปะเพิ่มได้เลย!

เมื่อผมโตขึ้นผมอยากเป็นผู้สอนศาสนา ผมอยากรับใช้ในมาเนาส์เพราะที่นั่นเป็นป่าแอมะซอน หลังจากนั้นผมอยากทำงานเป็นนักออกแบบศิลปะ

ซาร่าห์เดินและเดิน

โดย ไฮดี โพลแมน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ซาร่าห์กระโดดโลดเต้น เธอพร้อมจะไปเดินรอบทะเลสาบซิลเวอร์เลคกับครอบครัว จอชน้องชายเธอวิ่งนำหน้า

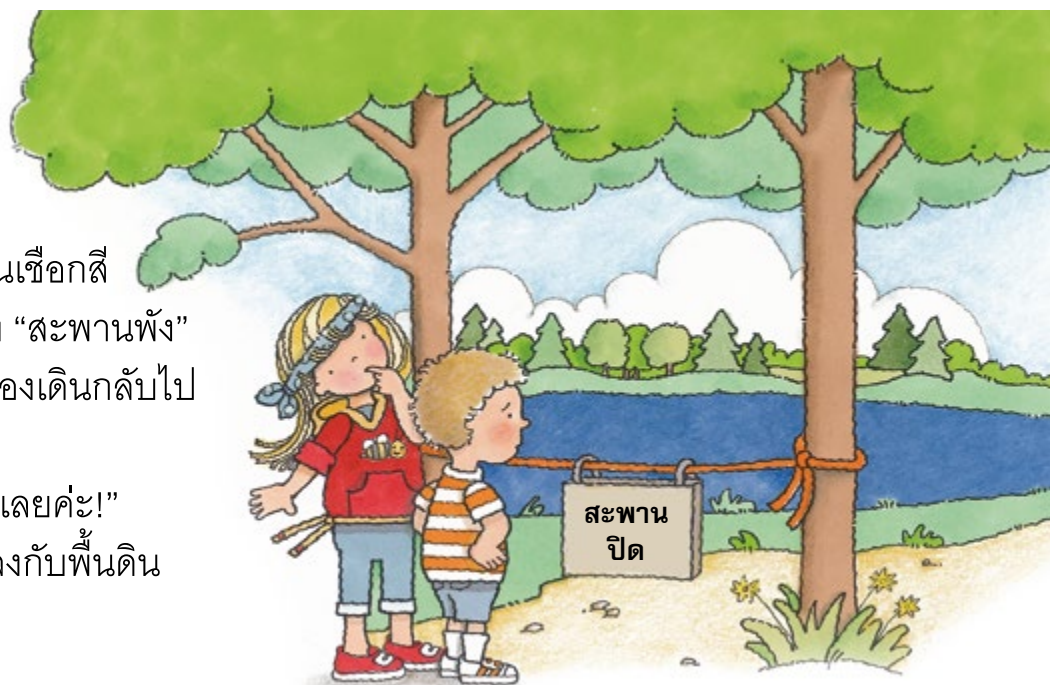

ไม่นานแขนของซาร่าห์ก็เริ่มร้อนแดง
ขาของเธอเริ่มล้า

“อย่ากังวลเลยนะจ๊ะ” คุณแม่บอก
“เราเกือบจะถึงรถของเราแล้ว”

แต่แล้วซาร่าห์ก็เห็นเชือกสี
ส้มเส้นใหญ่ขวางทาง “สะพานพัง”
คุณพ่อบอก “เราจะต้องเดินกลับไป
อ้อมทะเลสาบ”

“แต่หนูเหนื่อยมากเลยคะ!”
ซาร่าห์บอก จอชนั่งลงกับพื้นดิน
และทำหน้านี้

“ลูกจำเรื่องราวของผู้บุกเบิกได้ไหมจ๊ะ” คุณแม่ถาม
ซาร่าห์พยักหน้า เธอชอบผู้บุกเบิก
“พวกเขาต้องเดินไกลมาก” คุณแม่กล่าว “บางครั้งร้อนมาก และบางทีก็หนาวมาก
แต่พวกเขาเดินไม่หยุด เมื่อมาถึงที่อยู่ใหม่ พวกเขาสร้างบ้านและพระวิหาร”

ซาราห์ดีใจที่ผู้บุกเบิกเดินไม่หยุด เธออยากเดินไม่หยุดด้วย เธอยื่นมือให้จอช “เร็วเข้า”
เธอบอก “เราต้องเดินอีกหน่อย” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ชีวิตท่านต่างจากชีวิตผู้บุกเบิกสมัยเริ่มแรกอย่างไร
เหมือนกันอย่างไร

จับตามองฝั่ง

โดย ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์
นิตยสารศาสนจักร

การพายเรือแคนูไปเกาะแห่งหนึ่งในอุทยานแห่งชาติใกล้บ้านฟังเหมือนเป็นโอกาสเหมาะที่จะได้สนิทกับลูกชายมากขึ้น ผู้นำฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนและเยาวชนชายในวอร์ดของเราวางแผนการเดินทางครั้งนี้เป็นเวลาหลายเดือน และสามารถไปด้วยได้

แม้ที่เคยลูกชายผมมีสุขภาพดีมาก เขาเล่นกีฬาสามอย่างในโรงเรียนมัธยมปลาย นั่นอาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้นำให้เราลงเรือแคนูลำเดียวกัน—พวกเขาเชื่อว่าลูกชายผมสามารถพายหนักได้ถ้าจำเป็น ผมมีประสบการณ์ในการนำทางเรือแคนูมาบ้างด้วยเหตุนี้จึงดูเหมือนเราจะเป็นทีมที่ดี

ผมอยากมีเวลาพูดคุยกลางทะเลสาบเช่นกัน แม้ที่เคยผ่านเรื่องราวมากมายตั้งแต่คุณแม่ของเขมาถึงแก่กรรม และผมมักไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของเขาให้ดีที่สุดได้

เรามีการอบรม เรามีเสื้อชูชีพ เราว่ายน้ำเป็น และเรามีผู้นำที่ชำนาญนำทางเรา

สิ่งที่เราใส่ใจไม่ได้คือลม เราพายเรือมาแล้วหลายไมล์ แล้วพายตัดกลางทะเลสาบ กำลังเข้าใกล้ฝั่งตอนเกิดลมสวนทางเรือจนผิดสังเกต

เรือแคนูลำอื่นสามารถพายเข้าฝั่งได้ แต่ผมกับแม่เคยเป็นเรือลำสุดท้าย คลื่นซัดแรงขึ้น และเรา

ลูกชายผมสอนบทเรียนที่มีประสิทธิภาพว่าเราควรมองไปทางไหนและควรอดทนอย่างไร

กำลังเขออกนอกทางขณะพยายามพายให้หัวเรือหันเข้าฝั่ง ผมกำลังจะหมดแรงและตื่นกลัว ผมจ้วงพายลงในน้ำสุดกำลังเพื่อพยายามค้ำท้ายให้เรือหันกลับเข้าฝั่ง แต่ดูเหมือนเราจะอยู่ตำแหน่งเดิม

เรืออาจล่มจนเกิดอันตรายได้ ผมจึงยอมรับออกมาดัง ๆ ในท้ายที่สุดว่าผมไม่รู้ว่าจะมีแรงพายต่อหรือไม่ จากนั้นลูกชายผมพูดว่า “พ่อกำลังมองคลื่น พ่อจะไปไม่ถึงไหนถ้าทำอย่างนั้น พ่อต้องจับตามองฝั่ง เห็นต้นไม้บนเนินไหมครับ นั่นคือเป้าหมายของเรา เฟ้งมองตรงนั้น และเราจะไปถึง”

เขาพูดถูก เมื่อผมเฟ้งมองต้นไม้ ผมยังอยู่บนทางนั้น ผมรู้สึกว่ามีแรงขึ้นมาอีกครั้ง แม้แต่เคยตะโกนบอกจังหวะการพาย—“พาย พัก พาย พัก” และเราตรงดิ่งไปข้างหน้า

เรามาถึงฝั่ง คนอื่น ๆ ยื่นมือมาช่วย เรานั่งพักหายใจ คั้นนั้นเราพูดคุยกันในเต็นท์ตามประสาพ่อลูกเกี่ยวกับประสบการณ์ของเรา

เราทั้งคู่นึกถึงสิ่งที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเกี่ยวกับประกาศนียบัตรของพระเจ้า “ประกาศนียบัตรสัญญาผ่านมรสุมชีวิตโดยบอกเราว่า ‘ทางนี้ไปสู่ความปลอดภัย ทางนี้พาลับบ้าน’”¹

บ่ายวันนั้น ต้นไม้บนฝั่งเป็นประกาศนียบัตรของเรา เมื่อผมเกือบสิ้นหวัง ลูกชายผมแนะนำอย่างฉลาดว่าอย่ามองคลื่นแต่ให้จ้องมองฝั่ง เราจึงช่วยกันพายเรือไปจนถึงฝั่ง ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “Standards of Strength,” *New Era*, ต.ค. 2008, 2.

ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน

เมื่อยังเด็ก โรมัส เอส. มอนสันเลี้ยงกระต่ายและนกพิราบ ใคร ๆ ก็รู้ว่าท่านเป็นคนใจดี ท่านยกกระต่ายที่เลี้ยงไว้ให้ครอบครัวหนึ่งที่ต้องการอาหารในวันขอบคุณพระเจ้า และยกรถไฟให้เด็กคนหนึ่งที่ไม่มีของขวัญคริสต์มาส เมื่อท่านโตเป็นผู้ใหญ่ ท่านทำงานด้านธุรกิจการพิมพ์ให้ *Deseret News* เมื่อเป็นอัครสาวกท่านจัดตั้งสแต็คแรกในเยอรัมนี้ตะวันออกและขออนุญาตให้ศาสนจักรสร้าง **พระวิหารไฟรบวร์ก เยอรัมนี้** ประธานมอนสันขอให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักรไปช่วยคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

เป็นคน

ดีพร้อมในพระคริสต์

น. 42

การเข้าใจความรักแห่งการชดใช้ที่พระเจ้าช่วยให้รอด
ประทานให้ได้อย่างเมื่อเราสามารถปลดปล่อยเราจาก
ความคาดหวังเรื่องความดีพร้อมที่คลาดเคลื่อนและ
เกินจริง

สำหรับเยาวชน

น. 48

พันธสัญญา ศักดิ์สิทธิ์

ทำให้ชาวคริสต์
เข้มแข็ง

พันธสัญญาของเรากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทำให้เรา
เข้มแข็งอย่างไร มีสามวิธีดังนี้

สำหรับเด็ก

บทเรียนเรื่อง ศรัทธา

เอ็มมาปลูกแคนตาลูปเพื่อสอน
ครอบครัวเธอเกี่ยวกับศรัทธา

น. 67